

હદ્યની વાત હદ્યપૂર્વક

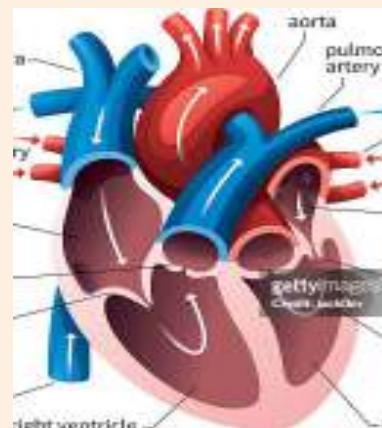

હદ્યરોગમાં પ્રાકૃતિક ચિકિત્સા.....સારા પરિણામો આપે છે!

તમે અન્યને ચાડો છો ત્યારે તમને તેમાં ઈશ્વરનાં દર્શન થાય છે. - વિકટર હ્યુગા
દરેક વસ્તુનો સહૃપ્યોગ કે દુરૂપ્યોગ હોઈ શકે છે. આ નિયમ શરીરને વિશે પણ લાગુ પડે છે.
શરીર સ્વાર્થ કે સ્વધંદને સારુ કે બીજાનું બગાડવા સારુ વપરાય તો તેનો દુરૂપ્યોગ થયો.
એ જગતમાત્રની સેવા અર્થે વપરાય, તે વડે સંયમ સધાય તો તેનો સહૃપ્યોગ થયો.
મનુષ્ય જે પરમાત્માનો અંશ છે, તેની ઓળખ કરવા વાપરીએ તો તે આત્માને રહેવાનું મંદિર બને છે.
- મહાત્મા ગાંધી ('આરોગ્યની ચાવી' માંથી સાભાર)

અલવિદા

સાંકડી થયેલી ધમનીઓ, અલવિદા !
સાંકડી થયેલી ધમનીઓ, તમને પુનઃ પુનઃ અલવિદા.
હવે તમારે ફાલવા-ફૂલવા માટે કશું નથી;
માંસ નથી, મેદના પિંડ નથી, નિકોટીન નથી, મદિરા નથી.
પ્રેમ ને મૈત્રીભાવ તમને પડકારે છે.
તાજી હવામાં ચાલવાનું, યોગ અને ધ્યાન તમને પડકારે છે.
સાંકડી થયેલી ધમનીઓ, તમને પુનઃ પુનઃ અલવિદા.
હવે તમારે ફાલવા-ફૂલવા માટે કંઈ નથી !

હદ્યની વાત હદ્યપૂર્વક

ચરક અને હિપોકેટિસ

આજથી પાંચ હજાર વર્ષ પહેલાં આયુર્વેદના પિતા ચરકે ‘ચરકસંહિતા’ નામે શરીરચિકિત્સાનો અપૂર્વ ગ્રંથ લખ્યો. અનેક ભારતીય ભાષાઓમાં અને અંગ્રેજી, અરબી, ફારસી, કેચ, રશિયન ભાષાઓમાં અનુવાદ થયો છે. તેમાં ચિકિત્સા વ્યવસાય નીતિ (Professional Ethics) નું સરસ નિરૂપણ થયું છે; ‘ખરી ઔખાયિ તે, જે વડે રોગીને આરોગ્ય મળે; ખરો ચિકિત્સક તે, જે રોગીને રોગમુક્ત કરે; ખરી ચિકિત્સા તે, જે એક રોગનું શમન કર્યું પછી નવો રોગ ઉત્પત્ત ન કરે’.

જે વ્યક્તિ અનુકૂળ ખોરાકનું સેવન અને યોગ્ય વ્યાયામ કરતી રહે તે નીરોગી રહે છે. વ્યક્તિ પ્રત્યેક કાર્ય વિવેક દાખવીને કરે તે તંદુરસ્તી માટે આવશ્યક છે. કોઈ પણ કાર્ય કરતાં પહેલાં, કોઈ પણ શબ્દો બોલતાં પહેલાં સામેની વ્યક્તિની લાગણી સહેજ પણ દુભાય નહીં અને વાણીમાં મીઠાશ હોય તે જરૂરી છે. સામેની વ્યક્તિને દધકો આપવાનો હોય તો તે પણ સંપૂર્ણ વિવેક ને સંયમ જીળવીને આપવો એ ચરક કહે છે. આસક્તિ ઉપર અંકુશ રાખવાનો છે. તંદુરસ્તીનું રહસ્ય વધુ છતું કરતાં ચરક આગળ કહે છે કે આવી વ્યક્તિ ખરેખર તો દાતા હોવી ઘટે. તેણે ઉદાર મનવાળા હોવું જરૂરી છે. તેણે સારાનરસાંનો વિવેકપૂર્ણ વિચાર કરતાં હંમેશ જાગ્રત રહેવાનું છે. તેણે સત્યપ્રિય હોવું જરૂરી છે અને નીરોગી રહેવા માટે વ્યક્તિ ક્ષમાવાન અને આમજનો સાથે હળીમળીને રહી શકે તેવા વિશાળ મનવાળી હોવી ઘટે!!!

આ બધી શરતો આધુનિક વિજ્ઞાનની પ્રયોગશાળામાં સાબિત થઈ છે. ઉપર્યુક્ત ગુણોવાળી વ્યક્તિના શરીરમાં જે રાસાયણિક ફેરફારો થાય છે તે તેને નિઃશંક તંદુરસ્તી બક્ષે છે. તદનુસાર જીવન જીવનાર વ્યક્તિને કોઈ બીમારી હોય તો એની તીવ્રતા ઘટે છે; અને ઘણી વાર સંપૂર્ણ તંદુરસ્તી પણ પ્રાપ્ત થાય છે.

મનની ભાવના કેળવવાથી હદ્ય વધુ સ્વસ્થ બને છે અને રોગપ્રતિકારક શક્તિ વધે છે. માનસિક સંઘર્ષમાં ઘટાડો થતાં મન હળવું બને છે. તનાવ ઘટતાં તનાવજન્ય રોગો થવાની શક્યતા ઘટે છે. જીવનને ઉપકારક એવી પરોપકારવૃત્તિનો વિકાસ થાય છે અને આંતરિક શક્તિ જાગ્રત થતાં કુદરતી રીતે રહેલી રૂજ લાવવાની શક્તિ સતેજ થાય છે.

મહાન ચિકિત્સક મહાર્ષિ ચરક : દર્દીની સારવારમાં મન, શરીર અને આત્મા એ ગ્રાણેયને આવરી લેવાં જોઈએ.

હિપોકેટિસ : એલોપથીના પિતા શ્રીક ફિલ્ઝિશયન હિપોકેટિસે લગભગ અઢી હજાર વર્ષ પહેલાં શરીરની તંદુરસ્તી અંગે વિધાન કર્યું છતું, ‘શરીરમાં કોઈ પણ વ્યાધિ થાય તો તેને મટાડવા માટે શરીરમાં અનંત શક્તિ રહેલી છે અને સારા ચિકિત્સકનું કર્તવ્ય શરીરની આ આંતરશક્તિને જગાડવાનું છે, એને ટેકો આપી સતેજ કરવાનું છે.’

હિપોકેટિસ ઉમેરે છે, ‘સારા ચિકિત્સકની પહેલી ફરજ એ કે સારવાર દર્દીને હંમેશ ઉપકારક ભલે ન બને પણ હાનિ તો ન જ પહોંચાડે એની પૂરેપૂરી કાળજ રાખવી જોઈએ.’ આ મહાન ચિકિત્સકોની આરોગ્ય વ્યાખ્યાને મૂર્ત કરવાના ઉદ્દેશથી નીરોગી રહેવા એક વૈજ્ઞાનિક યજ્ઞ ઓક્ટોબર ૨, ૧૯૮૧થી આરંભ્યો; સાત હજારથી વધારે દર્દીઓએ એનો લાભ લીધો છે.

દર્દીની જિજ્ઞાસાને જે પ્રોત્સાહિત કરે તેને જ જવાબદાર તબીબ કહેવાય.

કુદરત અને હદ્યરોગ

હદ્યના રોગો ઘણા પ્રકારના હોય છે. ગર્ભશયમાં હદ્યનો વિકાસ થતો હોય ત્યારે હદ્યની રચનામાં ખામી રહી જાય એ પ્રકારના જન્મજાત રોગ જેવા કે હદ્યના બે ક્ષેપકો કે કષ્ણકો વચ્ચેના પડદામાં કાણું રહે, હદ્યના વાલ્વની રચનામાં ખામી રહે વગેરે. સંધિવાથી થતો હદ્યરોગ, જેમાં ખાસ કરીને હદ્યના માઈટ્રલ વાલ્વ કે એઓર્ટિક વાલ્વમાં વ્યાધિ થાય, લોહીના ઊંચા દબાણને લીધે થતો હદ્યરોગ, લાંબા સમયના ફેફસાનાં દર્દ જેવાં કે ખાંસી અને દમને લીધે થતો હદ્યરોગ. હદ્યની કોરોનરી આર્ટરીઓ સંકોચાવાને લીધે હદ્યને મળતું પોષણ ઓછું થવાને લીધે થતો હદ્યરોગ. આ લેખમાં હદ્યની કોરોનરી આર્ટરીઓ સંકોચાવાને લીધે હદ્યના સ્નાયુને મળતું પોષણ ઓછું થવાથી થતા હદ્યરોગની જ ચર્ચા કરવામાં આવી છે.

હદ્યની કોરોનરી આર્ટરી સાંકડી થવાને લીધે થતા હદ્યરોગનું પ્રમાણ ઘણું જ વધતું જાય છે. આ રોગ ક્ષણમાત્રમાં જ જીવલેણ નીવડી શકે છે. આ રોગની બીજી વિશિષ્ટતા એ છે કે આ રોગમાં સપદાયેલી વ્યક્તિ ઘણી વખત બહારથી તંદુરસ્ત લાગે છે. ૧૯૮૦ પછી પશ્ચિમના દેશોમાં આ રોગની ઓળખ વધી. બીજા વિશ્વયુદ્ધમાં માર્યા ગયેલા યુવાન યુરોપિયન સૈનિકોના પોસ્ટમોર્ટમમાં હદ્યની કોરોનરી આર્ટરી સાંકડી થઈ હોવાનું પ્રમાણ વિસ્મય પમાડે એટલું વધારે જણાયું. પછી તો ૧૯૫૦થી આ રોગ પશ્ચિમના દેશોમાં પ્રચંડ

સ્વરૂપ ધારણ કર્યું. ત્રીસથી ચાણીસ વર્ષના યુવાન ઓફિસરો, અધિકારીઓ, બેક મેનેજરો, ઉદ્યોગપતિઓ, ટોકટરો, વકીલો આ રોગના ભોગ બન્યા. ત્રીસથી પચાસ વર્ષ સુધીની વયની વ્યક્તિઓ જે આ રોગમાં સપદાઈ તેમાંના ઘણાને આ રોગ જીવલેશ નીવડ્યો. જેઓ આ રોગના પહેલા હુમલાથી બચી ગયા તે બીકના માર્યા બીજા હુમલાના ભયથી મરેલા જેવા જીવતા રહ્યા.

પશ્ચિમના દેશોમાં આ રોગ અંગેનું સંશોધન ઉત્ત્ર બન્યું. ચરબીયુક્ત પદાર્થ, કોલેસ્ટરોલનું લોહીમાં વધુ પડતું પ્રમાણ, ડાયાબિટીસ, લોહીનું ઊંચું દાખાણ, વંશપરંપરાગત વલણ, માનસિક તાણ વગેરે અનેક કારણો આ રોગ અંગે વિચારાયાં.

આ રોગ વિકસતા દેશોમાં પણ ફેલાયો. આ રોગનું પ્રમાણ આપણા દેશમાં પણ ઘણું વધ્યું છે. આ રોગનાં કેટલાંક લક્ષણો ખૂબ જ વિચારવા જેવાં છે. પશ્ચિમના દેશોમાં ભૌતિક વિકાસ અને સમૃદ્ધિની સાથે જ આ રોગ દેખા દીધી. જ્યાં જ્યાં ભૌતિક પ્રગતિ પુરજાપથી થઈ અને આધુનિક ભોગપ્રધાન સંસ્કૃતિની પ્રતિષ્ઠા થઈ, મનુષ્યનું કુદરત પર પ્રભુત્વ વધ્યું, જ્યાં મનુષ્યને ઓછામાં ઓછા શારીરિક શ્રમથી વધુ ને વધુ ઉત્પાદન કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ, જેણો ઉદ્યોગો સ્થપાયા, જીવનની ઝડપ વધી, કોલાહલ વધ્યો, જીવનની જરૂરિયાતો વધી, ત્યાં આ પ્રક્રિયાની સાથે સાથે જ કોરોનરી આર્ટરી સાંકડી થવાને લીધે થતા હદ્યરોગની માત્રા પણ વધી. જેટલું કુદરતથી વેગળું, કુદરતથી વિરુદ્ધ જીવન થયું તેટલું આ રોગ તરફી, આ રોગલક્ષી જીવન થયું.

આ ઉપરથી સહેજે સમજાશે કે આ રોગને નિવારવાનો, અંકુશમાં રાખવાનો એકમાત્ર ઉપાય તે જીવનને કુદરત સાથે સંવાદી બનાવવાનો જ હોઈ શકે. પરંતુ આજે, કુદરત સાથે સંવાદી જીવન. નિરસ-સૂક્ષ્મ જીવન, મંદ જીવન, જીવનના અંતકણે થોડાંક વર્ષો કે દિવસો જીવવા જેવું જીવન એમ લેખાય. નૈસર્જિક જીવન સાધુપુરુષો કે સંન્યાસીઓને જ પરવડે. સંસારીને નૈસર્જિક જીવન જીવવા ઉપદેશ કરવો, તે વેદિયાપણામાં ખપે, અવ્યવહારું લાગે.

આ રોગને કાબૂમાં લાવવો હોય તો એના મૂળને જ પકડવું રહ્યું, કુદરતથી વિમુખ જીવનને કુદરતમય બનાવવું રહ્યું. કુદરતમય જીવનને પ્રગતિ સાથે, સમૃદ્ધિ સાથે, ભૌતિક વિકાસ સાથે સુમેળ નથી એ બ્રમ ભાંગવો રહ્યો.

ઓછામાં ઓછા શ્રમથી વધુ ને વધુ લાભની લાલસા, વિશાળ-મોટું એટલું જ સારું, નાનું એટલે ઊતરતી કક્ષાનું, વધુ ને વધુ ચીજોની માલિકી એટલે જ સમૃદ્ધિ, કુદરતે બક્ષેલી અનેક સુવિધાઓનો થોડા મનુષ્યો દ્વારા ઉડાઉને બેફામ ઉપયોગ, જ્યારે લાખો લોડોને અત્યંત અદ્ભુતમાં રહેવાની ફરજને જો પ્રગતિ આલેખીશું તો આ પ્રગતિ ને નૈસર્જિક સાત્ત્વિક જીવનને કોઈ મેળ નહીં રહે. કુદરતના ભંડોળને સમૃદ્ધ બનાવી, વિકસાવી અપાર સામગ્રીનો લહાવો માણવાનું જો દરેકના જીવનમાં શક્ય બને, મનુષ્યનું આયુષ્ય વધે, તંદુરસ્તી જળવાય તો જ એ સાચી પ્રગતિ હશે. એ પ્રકારની પ્રગતિ અને સમૃદ્ધિ, નૈસર્જિક અને સાત્ત્વિક જીવન સાથે જરૂર સુસંગત બનશે.

અમેરિકન હાર્ટ એસોસિયેશનના એક અગત્યના સંશોધનના આધારે (પુલિંગ પ્રોજેક્ટ ટેટા) એવું જ્ઞાશવા મળ્યું છે કે છ કરતાં વધુ જોખમી પરિબળો હોવા છતાં ૧૦ % બ્યક્ઝિતાઓને જ હદ્યરોગનો હુમલો આવ્યો હતો. અને જેમને હદ્યરોગનો હુમલો થયો હતો તેવા ૬૦% દર્દીઓમાં આવું એક પણ પરિબળ જોવા મળ્યું ન હતું.

અમેરિકાના એક અહેવાલ પ્રમાણે એન્જિયોલાસ્ટી કરાવેલ પાંચસો દર્દીઓમાંથી સવાસો (૨૫%) દર્દીઓની કોરોનરી ધમનીઓ માત્ર જ મહિનામાં ફરીથી સાંકડી બની હતી. તે દરેકની એન્જિયોલાસ્ટીમાં જે સ્ટેટનો ઉપયોગ કરવામાં આવેલ તે ખાસ પ્રક્રિયા કરેલ અધ્યતન ઉપકરણ હોવા છતાં આમ બન્યું. આ રોગના ભોગ બનેલા દરદીઓ માટે અને આ રોગના નિવારણ માટે અનેક જીતની આધુનિક દવાઓ ઉપલબ્ધ છે. અનેક જીતનાં આધુનિક યંત્રો આ દર્દના હુમલાની સારવાર માટે શોધાયા છે. આમ છતાં આ રોગનું પ્રમાણ પણ વધતું જાય છે, એના હુમલાનો ભય વધતો જાય છે.

સાચી સમૃદ્ધિમાં તો મનને નિરાંત સાંપડે. મન સુખ અને સલામતીની ભાવના અનુભવે. પણ અનેકના ભોગે, કેવળ અંગત ભૌતિક વૈભવ માટે પ્રાપ્ત થયેલી સમૃદ્ધિમાં મનની અશાંતિ વધે, ભવિષ્યનાં સુખ અને સલામતીની અનિશ્ચિતતા વધે, અને ભાવિ સુખ અને સલામતીની અનિશ્ચિતતાથી વધુ ભેગું કરવાની, વધુ પ્રાપ્ત કરવાની લાલસા વધે. પરિણામે, એક વિષયક ઊંભું થાય. જે જીવનમાં નિરંતર અસુખ, અશાંતિ અને ઉદ્દેગ હોય, અસલામતીનો ભય હોય, તે હદ્યરોગ તો શું અનેક પ્રકારના રોગ અને વ્યાધિઓનું ધામ બને. મનની અશાંતિ શરીરના આરોગ્યને, શરીરની પ્રતિકાર શક્તિને છિન્નાભિન્ન કરી નાખે છે એ તો વૈજ્ઞાનિક રીતે પુરવાર થઈ ચૂકેલું સત્ય છે. પ્રગતિ અને સમૃદ્ધિ જરૂરી છે.

જીવનના પાયાનાં મૂલ્યોના Let me live as fully as possible & let others die. એમ તો નહીં જ; Live and let live એમ પણ નહીં, પરંતુ જ્યારથી આ સૂત્ર મેં સાંભળ્યું છે ત્યારથી તેને સતત વાગોળતો રહ્યો છું; Let live, and live others (હું એકલો જીવનનું અને બીજા ભલે મરે, એમ તો નહીં જ; હું જીવું અને બધા ભલે જીવે, તેમ પણ નહીં; પણ બીજા સુખે જીવે અને હું પણ સુખે જીવું) એ વૃત્તિ જ્યારે અપનાવાશે ત્યારે આ રોગની પકડ આપોઆપ ઢીલી પડશે અને એનું નિવારણ હાથવેંતમાં દેખાશે. એટલું જ નહીં પણ સમગ્ર જીવન સાચા અર્થમાં સમૃદ્ધ બનશે..

વેદાનિક રીતે એ પુરવાર થઈ ચૂક્યું છે કે આધુનિક જીવનના કોલાહલ અને તાણથી મનને અલિમ રાખવાથી આ રોગ હળવો બને છે. સમતોલ સાઢો પૌષ્ટિક આહાર, જરૂરી શ્રમ, ઉતેજક પીણાં કે તમાકુ વગેરેનો ત્યાગ, વિચાર અને આચારમાં સમતા, કુદરતી સંપત્તિનો વેડફાટ નહીં, પરંતુ એ સંપત્તિનો દરેકને લાભ મળે એ વૃત્તિ, એટલે કે પોતાની જરૂરિયાતો પર અંકુશ; આ નૈસર્જિક જીવનની વ્યાખ્યા કહી શકાય. આ જીતના જીવનમાં હદ્યરોગને પાંગરવાની કોઈ જ તક ન મળે, એ આપોઆપ શરીરી જાય. રોગના પાયામાં કુદરત વિમુખ જીવન છે...તેનો એકમાત્ર ઉપાય કુદરતમય જીવન જ હોઈ શકે.

કોરોનરી હદ્યરોગ

મનુષ્ય સ્વાભાવિક રીતે જ શરીર અને મનની પ્રવૃત્તિમાં રચ્યોપચ્યો રહે છે અને જેને સફળતા મળે તે તો થોડા સમયમાં વધુ ને વધુ હાંસલ કરવા તત્પર બને છે. તેથી જ ગળાકાપ હરીફાઈ એકલતાને પોષે છે. શરીર-મનના બધા વ્યાપારો પાછળ એક ચેતના રહેલી છે. ચેતના સર્વશક્તિમાન હોવા છતાં જેમ વાદળ સૂર્યને ઢાંકી દે તેમ શરીર-મનની પ્રવૃત્તિઓ ચેતનાને વિસારે પાડી દે છે. એમ થતાં ચેતનાના સ્વાભાવિક ગુણો જેવા કે નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ, કરુણા, દયા, ક્ષમાવૃત્તિ ભુલાઈ જાય છે અને અળગાપણાના ગુણો; કોષ, ઘૃણા, ઈષ્ટા, વેરવૃત્તિ છતાં થાય છે, એમને વેગ મળે છે. આ નકારાત્મક ગુણો હદ્યરોગને નોતરે છે.

સામાન્ય રીતે એવું બને છે કે કોરોનરી ધમનીને સાંકડી કરી હદ્યને લોહીનો પુરવઠો ઘટે નહીં ત્યાં સુધી કોઈ પણ ચિહ્ન વગર એથરોસ્ક્લેરોસિસ વર્ષો સુધી વધતો રહે છે. આમ હદ્યરોગનો હુમલો કોરોનરી ધમની સાંકડી થવાથી ભાગ્યે જ થાય છે.

જીવન અને તણાવ : જીવન આખું પરિવર્તનશીલ છે. પરિવર્તન વિનાનું જીવન કલ્પવું મુશ્કેલ છે. પ્રતિપળ, ક્ષણેક્ષણે શરીરના કોષો બદલાતા રહે છે. જીવનની દરેક ક્ષણ આપણાને નવો અનુભવ કરાવે છે એટલે કે દરેકે દરેક બનતી ઘટના આપણા શારીરિક તંત્ર ઉપર અસર કરે છે. મોટેભાગે આપણે પરિવર્તનને આવકારીએ છીએ.

કોરોનરી ધમનીઓ કોઈ પણ જીતના પરિવર્તન સામે ખૂબ જ સંવેદનશીલ છે. પરંતુ આ ધમનીઓની સંવેદનશીલતાનો આધાર જે ઘટના બને છે તેને ઘટનાની અસરમાં આવતી વ્યક્તિ કરી રીતે લે છે, તેનું કેવું અર્થઘટન કરે છે તેના પર ખૂબ જ આધાર રાખે છે. સુપ્રાસિદ્ધ ફિઝિશિસ્ટ ડેવિડ બ્હોમ એક વખત પત્ની સાથે લંડનમાં રાત્રિ શોમાં થિયેટરમાં ગયા. શો છૂટ્યા પણી ગાડી ચાલ્યુન થઈ, તેથી એમણે ભૂગર્ભ રેલવેમાં જવાનો વિચાર કર્યો અને સ્ટેશન તરફ ચાલવા માંડયું. મધ્યશત થઈ ગઈ હતી. રસ્તો નિર્જન હતો. પાછળથી એક પડછાયો એમનો પીછો કરતી હોય તેમ લાગ્યું. ચાલવાની ઝડપ વધારી. પાછળ પડછાયો પણ ઝડપથી આવતો હોય તેમ લાગ્યું. હદ્યના ધબકાશ વધી ગયા. પરસેવો થઈ આવ્યો. ત્યાં તો પડછાયો પાસે આવ્યો અને 'ડેવિડ, ડેવિડ' કોઈ બોલાવતું લાગ્યું. પાછળ જોયું તો એમનો મિત્ર મદદ કરવા આવતો હતો. મિત્રને જોતાં જ ધબકારા શરીરી ગયા. હૈયે હાશ વળી. આ ઘટનામાં પડછાયાને દુશ્મન માનીએ તો હદ્યના ધબકારા વધી જાય અને એ જ પડછાયો મદદ કરવા આવતો મિત્ર છે એ સમજાય તે સાથે જ હદ્યના ધબકારા શરીરી જાય! અસ્તિત્વનો સાર હેરેક ક્ષણે બનતી ઘટનાઓના અર્થઘટનમાં જ છે.

કોરોનરી હદ્યરોગના કારણો

ભાવાત્મક

૧. અળગાપણું : આપણો જેને એકલતા કે એકાંતપ્રિયતા કહીએ છીએ એ ખરેખર અળગાપણું નથી. કોઈ વ્યક્તિ એકાંતમાં સમગ્ર વિશ્વ સાથે ઔદ્ય અનુભવી શકે. જ્યારે બીજી કોઈ વ્યક્તિ ભરમેદનીમાં, કુટુંબીજનો, સાથીઓ અને મિત્રોની વચ્ચે રહેવા છતાં પણ અળગાપણું અનુભવે એવું બની શકે.

વ્યક્તિ પોતે જે માને છે તે જ સાચું છે અને બીજા બધા ખોટા છે, અથવા બીજા એની સાથે સંમત ન થાય તો એ બધાના વિચારો ભૂલભરેલા છે એમ માનવાનું વલાણ પણ એક જીતનું અળગાપણું જ છે.

. કેવળ કોરોનરી હદ્યરોગ પર નહીં પરંતુ લગભગ બધા જ રોગો, અરે કેન્સર જેવા રોગ પર પણ અસર વરતાય છે. જેમાં મનુષ્યની ચેતના મોટો ભાગ ભજવે છે તે એકવીસમી સદીના વિજ્ઞાન માટે મહત્વનું પ્રકરણ બની રહેશે.

૨. વેરવૃત્તિ(Hostility) : પ્રચલિત અર્થમાં વેરવૃત્તિ એટલે કોઈના પર વેર રાખવું કે દુશ્મનાવટ રાખવી એવો થાય. વિશાળ અર્થમાં સ્વભાવની ઉગ્રતા, અસહિષ્ણુતા, નિરર્થક અણગમો, ચીતિયાપણું, વિચારોની આકમકતા અને નજીવા કારણસર અનહદ ગુસ્સાનો સમાવેશ પણ વેરવૃત્તિમાં થાય છે. સહનશક્તિને આપણે સામાન્ય રીતે ગુણ સમજીએ છીએ પણ અંદરથી બળાપો રાખીને સમસયીને બેસી રહેવું કે સહન કરવું એ દબાયેલો ગુસ્સો જ છે. હદ્ય ઉપર આકમક ગુસ્સા જેવી જ માઠી અસર થાય છે.

૩. સ્વભાવની ઉગ્રતા : સંશોધનો દર્શાવે છે કે (૧) ટીકાત્મક વલાણ (૨) કોષ (૩) મતાગ્રહીપણું, ઉશ્કેરાટ, આકમકતા આ લક્ષણો સ્વભાવની ઉગ્રતા દર્શાવે છે.

સ્વાર્થવૃત્તિ : આ વલાશ અસલામતી(insecurity)ની ભાવનામાંથી જન્મે છે. વ્યક્તિને પોતાના સુખ માટેની અસલામતી લાગતાં એ બીજા કશાનો વિચાર ન કરતાં, સામાને નુકસાન પહોંચે તેની સહેજ સરખી પરવા કર્યા વિના, પોતાનો સ્વાર્થ જને છે. આવી સ્વાર્થવૃત્તિથી પણ હૃદયને હાનિ પહોંચે છે.

ટીકાત્મક વલાશ (દોપદિષ્ટ) : વ્યક્તિ જ્યારે બધી જ વસ્તુઓમાં ખોડખાંપણ શોધે, સારી લાગતી વસ્તુઓમાં પણ કંઈક દોપ જુદે, તેને દોપદિષ્ટ કહેવામાં આવે છે. જીવનમાં વિચારસ યા આસ્થા ન રહેતાં વ્યક્તિનું દિશિબિંદુ જ કહુંચિત થઈ જતાં આવું બને છે.

વ્યાવસાયિક તણાવ : યુવા વધે થતા કોરોનરી હૃદયરોગમાં વ્યાવસાયિક તણાવ ઘણો અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. પોતાના કામની કદર નથી થતી એવી સતત લાગણી, સતત અન્યાય થતો હોય તેવો ભાવ, ઉપરી અધિકારી સાથેનો સતત સંઘર્ષ, પ્રગતિ માટેની વધુપડતી આકાંક્ષા અને ઈખાળું સ્વભાવ તથા ડિનાઓરી યુવાન વધે થતા માનસિક તણાવના મુખ્ય કારણો છે. ધંધા/વ્યવસાયમાં સતત નાણાભીડ તથા કામદાર/કર્મચારીઓના પ્રશ્નો પણ તણાવ ઊભો કરે છે.

કૌટુંબિક તણાવ : અણધારી નાણાંકીય ભીડ, આધાતજનક કૌટુંબિક ઘટનાઓ, લાંબી જીવણ માંદગી જેવા અનેક સામાજિક અને કૌટુંબિક તણાવો સંવેદનશીલ વ્યક્તિઓમાં કોરોનરી હૃદયરોગનું કારણ બને છે.

લોભવૃત્તિ : સંતોષ કેળવવો સહેલો નથી. લોભ સત્તાનો, લક્ષ્મીનો, ક્રીતિનો એમ જુદા જુદા પ્રકારનો હોય છે. બાહ્ય આકર્ષણો લોભ વધારે છે. આંતરસૂઝથી લોભ ઘટે છે, સંતોષ વધે છે. શવાસન અને ધ્યાનનો અભ્યાસ આંતરસૂઝ વધારે છે.

સ્વભાવની ઉગ્રતા : અતિશય ચીડિયો સ્વભાવ, આકમક વર્તન, તીવ્ર અસહિષ્ણુતા, નિરર્થક અણગમો, તિરસ્કાર અને વકદાસિનો સમાવેશ થાય છે. વાતચીતમાં 'હું', 'મારું', 'મને' એવા સ્વલ્ભી સર્વનામના ઉપયોગથી હૃદયરોગ થવાની શક્યતા ઘણી વધી જાય છે.

સુખ, હુંખ, આશા, નિરાશા અને ભય સાથે સંકળાયેલી પ્રત્યેક ચિંતાપૃત્તિમાંથી જે પ્રશ્નો ઉદ્ભબે છે તેની અસર છેક હૃદય સુધી પહોંચે છે.

(ત્રણસોથી વધુ વર્ષ પહેલાંના ડૉ. વિલિયમ હાર્વેના 'લિધિરાબિસરશ' શોધ નિબંધમાંથી)

૪. તણાવ ઈંગેન્ડના ડૉ. માઈકલ ટેવિસના સંશોધન અનુસાર હાર્ટ એટેકથી મરણ પામેલા દર્દીઓમાં ૫૦% થી ઓછી સાંકડી થયેલી ધમનીઓમાં પ્રમાણમાં નાના પ્લેક (છારી) ઉપર લોહીનો મોટો ગઢો બાંઝેલો હોય છે. અનુસંધાને પ્રશ્ન ઉદ્ભવ્યો. ખાસ કરીને આ જગ્યાએ આવો ગઢો કેમ જામ્બો? ત્યારે જાણવા મળ્યું કે કોઈ પ્રક્રિયાને પરિણામે પ્લેકમાં તડ પડે છે કે તૂટે છે. એ તડ પડતાં ધમનીની દીવાલમાં જયાં પ્લેક ચોટ્યો છે ત્યાં ઈજા થતાં દીવાલમાંથી લોહી જરે છે અને એ લોહીને જરતું બંધ કરવા ધમનીમાં વહેતા લોહીમાં રહેલા પ્લેટ્ટેટ કણો મોટા પ્રમાણમાં ધસી આવતાં લોહીનો મોટો ગઢો જામે છે. આ ગઢ્યાથી ધમનીમાં અચાનક અવરોધ ઉત્પન્ન થતાં

૫. વજન સમસ્યા સ્થૂળતાથી લોહીનું ઊંચું દબાણ, ડાયાબિટીસ, હૃદયરોગ, હાડકાનાં દર્દી, અક્સમાત, કેટલાક કેન્સરની શક્યતાઓ વધે છે. આયુષ્ય પણ ટૂંકાય છે. શરીરની ચરબીનું માપ બોડી માસ ઇન્ડેક્સ (BMI) થી દર્શાવાય છે. વજન (કિલોગ્રામ)ને ઊંચાઈ (મિટર)ના વર્ગ વડે ભાગવાથી જે આંક આવે તે બોડી માસ ઇન્ડેક્સ થાય. ૨૩ BMI આદર્શ છે, ૨૮ સુધી વધુ વજન સૂચવે છે અને ત૦થી વધુ BMI હાનિકારક છે. શ્વીઓમાં ત્યાં પુરુષોમાં ૪૦ ઈંચથી વધુ કમર ધેરાવો ત૦ થી વધુ BMI સૂચવે.

કોનિક ઓન્જાઈના

એકાએક છાતીમાં દુખાવો થતાં મરણ નીપજવાની ઘટના અતિ સભાન્ય છે. દર્દી ઘણી વાર છાતીમાં દુખાવો અનુભવે છે જે થોડો આરામ કરતા કે જીબ નીચે નાઈટ્રોટની ગોળી મૂકતાં તરત મટી જાય છે. છાતીમાં પહેલી વાર થતો ઓન્જાઈનાનો દુખાવો, વારંવાર આરામ કરતી વખતે પણ થતો દુખાવો કદાચ હૃદયરોગના હુમલામાં પરિણામે, એટલે એની ધનિષ સારવાર કરવી રહી. પણ હમેશનો, કોઈ પડી ગયેલો, કંઈક વધુ શારીરિક કે માનસિક શ્રમ પડતાં થતો દુખાવો, આરામ અને જીબ નીચે ગોળી મૂકવાથી તત્કાળ મટતો દુખાવો ઘણું કરીને એકાએક મૃત્યુમાં કે હૃદયરોગના હુમલામાં પરિણામતો નથી. આવા દુખાવા સાથે પણ વ્યક્તિ ઘણું લાંબું અને ઉપયોગી જીવન જીવી શકે છે. આ દુખાવો જ્યારે વ્યક્તિને રોજિંદ્ટા જિંદગી જીવતાં અટકાવે ત્યારે એને એન્જિયોપ્લાસ્ટી કે બાયપાસ કરવાનાં સૂચવી શકાય. સર્જન જહોન હંટર એન્જાઈના દર્દ સાથે ચાળીસ વર્ષ જીવ્યા. રૂમાલમાં નાઈટ્રોટની કેપ્સ્યૂલ તોડી તેની વરાળ નાક વાટે લેવાથી તેમનો દુખાવો શરી જતો. એક ઈન્ટરવ્યૂમાં એમના મતે ઘણી જ યોગ્ય વ્યક્તિને પસંદ ન કરતાં લાગવગને લીધે બીજી વ્યક્તિને પસંદ કરવામાં આવી. આમ થતાં તેઓ ગુસ્સામાં ફાઈલો પણાડીને ઈન્ટરવ્યૂ રૂમની બહાર નીકળી ગયા ને બારણાંની બહાર જ ઠણી પડ્યા અને મૃત્યુ પામ્યા. તેઓ હંમેશાં કહેતા કે મારું જીવન એ બદમાશોના હાથમાં છે જે મને ગુસ્સો કરાવે છે. જ્યારે હું મરું ત્યારે મારું હૃદય તપાસજો. લોહી પહોંચાડતી ધમનીઓ લાકડા જેવી સખત બની ગઈ હશે. મરણ પછી એમની ઈંચા પ્રમાણે હૃદય તપાસ્યું તો સાચે જ હૃદયની ધમનીઓ સખત બની ગઈ હતી.

આજે પણ રોયલ કોલેજ ઓફ સર્જનના મ્યુઝિયમમાં એમનું હૃદય રખાયું છે. તેની નીચે ઉપર પ્રમાણેની નોંધ છે.

એન્જિયોગ્રામી ક્યારે?

૧. જો કેવળ નિદાન માટે એન્જિયોગ્રામી થાય અને દર્દીને રોજિંદ્ટા જીવન પ્રવૃત્તિઓમાં કોઈ ખાસ તકલીફ ન હોય તો ઘણી વાર

કોરોનરી ધમનીઓ ઘણી સાંકડી હોવા છતાં એને કોઈ પણ સર્જરીની જરૂર ન લેખાય. પણ એક વખત ધમનીઓમાં અવરોધો જોયા પછી દર્દી અને એનો ડોક્ટર બંને ચિંતિત રહે તો નવાઈ નહીં. પરિણામે ભયને લીધે એ અવરોધાયેલી ધમનીઓ સંકોચાતાં અન્જાઈનાનો દુખાવો વધે ને દર્દી અને ડોક્ટરની ચિંતા વધે. આ ચક ગતિમાન થતાં એન્જિયોપ્લાસ્ટી/બાયપાસનો નિર્ણય લેવાનું યોગ્ય લાગે. આ દ્વિધામાંથી બચવા જે દર્દીઓમાં અન્જાઈનાની તીવ્રતા એનો રોકિંગ્દો વ્યવહાર થંભાવી દે એવો હોય તો જ એન્જિયોગ્રાફીનો માર્ગ લેવો એ તરફેણમાં ઘણા નિષ્ણાતો વિચારી રહ્યા છે.

૨. કોરોનરી હદ્યરોગનું કોઈ એક સચોટ કારણ વિદ્ધિ નથી અને એકાએક મરણની શક્યતાનો ભય આ રોગ અંગે કોઈ ચોક્કસ પ્રકારનો નીતિનિયમ નક્કી કરવાનું મુશ્કેલ બનાવે છે. દર્દિને ખાસ તકલીફ ન હોય ને કાર્ડિયોગ્રામ નોભર્લ હોય તો ટ્રેડમીલ ટેસ્ટ કરવો જ નહીં અને કરીએ તો થોડો પોઝિટિવ આવતાં એન્જિયોગ્રાફી વિશે તો આગ્રહ ન રાખીએ બલ્કે દર્દિને પુનરૂત્થાન સેન્ટરમાં તાવીમ આપી એનામાં કુદરતી રીતે કોલેટરલ(Collateral) રીતે પરિભ્રમણ વધારવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

૩. નિષ્ણાતોના મતે જો દર્દિને છાતીનો અસ્વચ્છ દુખાવો હોય અને જે બધા પ્રકારની યોગ્ય સારવાર આપવા છતાં કાબૂમાં ન આવે (અનસ્ટેબલ અન્જાઈના) તેવા દર્દીઓમાં એન્જિયોગ્રાફી જરૂર કરવી ધટે અને જો ધમનીઓમાં અવરોધ જણાય તો એન્જિયોપ્લાસ્ટી કે બાયપાસ સર્જરીનો ઉપાય પણ ઉચિત ગણાય.

૪. અન્જાઈનાને લીધે દર્દિની કેવી હાલત છે અને એના જીવનમાં કેટલી મર્યાદા આવી ગયેલ છે તેના આધારે જ એન્જિયોગ્રાફી કરવાનો નિર્ણય સલાહભર્યો લેખાય. આપણા દેશમાં દરેક તપાસના ખર્ચનું ધ્યાન રાખવું ઘણું અગત્યનું છે.

કોરોનરી આર્ટરી હદ્યરોગના થોડાં કારણો મુખ્ય લાગે છે.

૧. વંશપરંપરાગત છે ૨. ડાયાબિટીસ હોય એ લોકોને કોરોનરી હદ્યરોગની શક્યતા વધુ હોય છે.

૩. લોહીમાં કોલેસ્ટરોલનું પ્રમાણ ૨૫૦ મિલિગ્રામથી વધુ રહેતું હોય અને સાથે સાથે એચ.ડી.એલ.નું પ્રમાણ ઉપથી ઘટ્યું હોય અને એલ.ડી.એલ. ૧૪૦થી વધુ હોય એ વ્યક્તિઓમાં પણ કોરોનરી હદ્યરોગની સંભાવના ઘણી વધુ હોય છે.

૪. વધુ પડતા ચરબીયુક્ત પદાર્થ ખાવાથી વારસાગત કોલેસ્ટરોલના પ્રમાણમાં ઓર વધારો થાય.

૫. આધુનિક રહેણીકરણી રૂપે જ બેઠાદુ જીવન, મેદને લીધે વધુ પડતું વજન ને સતત માનસિક તાણ હદ્યરોગના કારણો છે.

૬. પૂર્ણતા માટે આગ્રહ, અલ્ય સમયમાં વધુ ને વધુ સંપાદન કરવાની તાલાવેલી, અનહદ મહત્વાકાંક્ષા ભોગ કારણો છે.

૭. ધૂમ્રપાન/તમાકુ, રોગ પ્રત્યેનું વલણ પાંચથી સાતગણું વધુ તીવ્ર બનાવે છે.

કોરોનરી હદ્યરોગ અંગે અવલોકનો

★ આ રોગ કુદકે ને ભૂસકે વધી રહ્યો છે. કોઈ પણ વધે આ રોગ થઈ શકે છે. સ્વીઓ પણ આ રોગથી મુક્ત નથી.

★ બહારથી બિલકુલ તંદુરસ્ત લાગતી વ્યક્તિ, પળભરમાં આ રોગનો ભોગ બની શકે છે. એક સર્વેક્ષણ પ્રમાણે લગભગ ૩૦-૪૦ % દર્દીઓ આ રોગના પહેલા હુમલા વખતે જ કોઈ પણ જાતની સહાય મળે એ પહેલા મરણ પામે છે.

★ આર્ટરીઓ સાંકડી થવાના લાંબા સમય સુધી કોઈ ચિહ્નો જણાતાં નથી. જેનામાં ચિહ્નો જણાયાં છે, તેમની જ આર્ટરીઓ સાંકડી છે ને બીજી વ્યક્તિઓ જેમને બિલકુલ ચિહ્નો નથી એ આર્ટરીઓ બિલકુલ તંદુરસ્ત હશે એ માન્યતા ભૂલ ભરેલી છે.

★ રોગનું કોઈ ચોક્કસ કારણ જણાયું નથી, એટલે સ્વાભાવિક રીતે જ એને નિવારવાના ચોક્કસ ઉપાયો નથી.

★ કોઈમાં હદ્યરોગ કેટલી જડપે વધશે, ક્યારે હુમલો જીવલેણ બનશે, એ નક્કી કરવા કોઈ ચોક્કસ પદ્ધતિ શોધાઈ નથી. નિષ્ણાતો સૂચનો કરે એનું સમજણપૂર્વકનું આચરણ કરવું. રોગની સતત બીકવાણું વલણ યોગ્ય નથી.

★ બીકભર્યો વલણથી રોગની માત્રા વ્યક્તિ સતત તાણ અનુભવે અને સાચી તંદુરસ્તીથી વેગળો રહે છે.

કોરોનરી હદ્યરોગના ચિહ્નો

★ શરીરમાં ક્યાંય થતો દુખાવો, જેથી છાતીમાં ભાર લાગે, અકળામણ થાય; દુખાવો વધે, આરામથી ઓછો થાય.

★ શ્રમ કરતાં, કોઈ આવતાં કે ભારે જમણ પછી છાતી ભરાઈ જાય, શાસ લેવામાં તકલીફ પડે.

★ રાત્રે સૂતી વખતે એકાએક છાતીમાં ભાર લાગે અને બેઠા થઈ જવું પડે.

★ છાતીમાં અસ્વચ્છ દુખાવો થાય, પરસેવો થઈ જાય, શરીર ઢું પડી જાય.

કોરોનરી હદ્યરોગના નિવારણ માટે સૂચનો

★ વજન માપસરનું રાખવું.

★ આછારમાં ચરબીનું પ્રમાણ ઘટાડવું.

★ ભૂખથી હંમેશા થોડું ઓછું ખાવું.

★ દરરોજ એકબે માઈલ ચાલવાની ટેવ રાખવી.

★ વધુ પડતું ધી-તેલ ખાણું કે ગળ્યાનું ખાવાથી પણ વજન વધે એ ધ્યાનમાં રાખવું.

★ કોઈ પણ પ્રકારની તમાકુનું સેવન બંધ કરવું.

★ જખ્મા પછી તરત જ ભારે કસરત ન કરવી.

★ ગ્રીસ વર્ષની ઉમર પછી જેની ટેવ ન હોય તેવો નવો ભારે શ્રમ ન કરવો.

યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમ-પ્રયોગ કોરોનરી હદ્યરોગની સારવારમાં ત્રીજો વિકલ્પ

કાર્ડિયોલોજિસ્ટ ડૉ. રમેશભાઈએ ડૉ. ઓર્નિશનો કાર્યક્રમ રૂબરૂ જોઈ, તેમના દર્દીઓને મળ્યા પછી ભારતમાં યુનિવર્સલ હીલિંગના નામે પ્રથમ અમદાવાદમાં કાર્યક્રમનો મંગલ પ્રારંભ ર ઓક્ટોબર ૧૯૮૧ (ગાંધીનો જન્મદિવસ) શરૂ કર્યો.

કાર્યક્રમમાં કોરોનરી હદ્યરોગના દરેક પ્રકારના દર્દી જોડાયા; બાયપાસ કે એન્જિયોપ્લાસ્ટી કરાવવા ઈચ્છતા ન હોય, જેઓ તે ફરીથી કરાવવી ન પડે તેમ ઈચ્છતા હોય, જેઓ કોરોનરી હદ્યરોગને આગળ વધતો અટકાવવા માગતા હોય, જેઓ ઓપરેશનનો ખર્ચ ખમી શકે તેમ ન હોય અથવા તેનાથી ભયભીત હોય, જેમના માટે ટેફનિકલ કારણસર ઓપરેશન શક્ય ન હોય, જેમના કુટુંબનો ઈતિહાસ કોરોનરી હદ્યરોગ અથવા ઊંચા કોલેસ્ટોરોલવાળો હોય અને પ્રાથમિક નિવારણ ઈચ્છતા હોય તેવા તમામ પ્રકારના દર્દીઓ આ કાર્યક્રમનો લાભ લઈ રહ્યા છે. આ કાર્યક્રમના સંચાલનમાં યોગશિક્ષક ને આહારવિજ્ઞાનિક સહાયક છે. હાઈડિસીઝના લગભગ ૭૦૦૦+ થી વધુ દર્દીઓ આ કાર્યક્રમનો લાભ લઈ પ્રોત્સાહિત થયા છે. ભાગ લેનારાઓની પ્રતિપુષ્ટિ ઘણી સંતોષપ્રદ છે.

આ કાર્યક્રમ મૂલ્યાંકન બલડપ્રેશર સાધન, વજન કાંટો, કાર્ડિયોગ્રામ, ટ્રેડમિલ કાર્ડિયોગ્રામ અને ૨-૩ ઈંકો કાર્ડિયોગ્રામથી થાય છે.

યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમ-હેતુ

૧. હદ્યરોગ અંગે કોઈ પણ એલોપથી/હોમિયોપથી/આયુર્વેદ/કુદરતી ઉપચાર પદ્ધતિની સારવારને સમાવી લેતો સર્વગ્રાહી અભિગમ.

૨. દર્દીઓને અને સમાજને જાગ્રત કરી રોગ ન થાય એ માટેની સમજણ આપવી.

૩. કોરોનરી હદ્યરોગ થતો અટકાવવા, તેનો ઉપચાર કરવા અને હદ્યરોગવાળા દર્દીઓને પુનઃ શાન્ત કરવા અંગે સંશોધન અને મૌલિક વિચારોને આગળ લઈ જવા.

૪. કોરોનરી હદ્યરોગના બિનજરૂરી ભયને દૂર કરવો.

૫. કોરોનરી હદ્યરોગની સારવાર ઓછી ખર્ચણ થાય તેનો ખ્યાલ રાખવો.

૬. કોરોનરી હદ્યરોગની સારવાર તથા તે થતો અટકાવવાના ઉપાયો અંગે હાલમાં જે માન્યતાઓ અને પદ્ધતિઓ પ્રચલિત છે તે અંગે પૂર્વગ્રહ ન સેવવો.

'યુનિવર્સલ હીલિંગ' કાર્યક્રમનું ધોય : એથેરોસ્ક્લેરોસિસની પ્રક્રિયા ઉલટાવી હદ્યની કોરોનરી ધમનીઓમાં રક્તપ્રવાહ ફરીથી ચાલુ કરવાનું છે. હાલ સર્જિકલ ઉપાયથી અવરોધાયેલી ધમનીઓ પાસે નવી રક્તપ્રવાહિનીઓ જોડી બાયપાસ કરે છે અથવા સાંક્રીયાલી ધમનીમાં બલૂન દાખલ કરી તેને ફુલાવી પહોળી કરે છે. આ ઉપાય કાયમી નથી તે તો તો તાત્કાલિક રાહત આપનાર ઉપાય છે.

વ્યક્તિગ૊ની ભાગીદારી:

૦ આનુવંશિક કોરોનરી હદ્યરોગ ને ઊંચા કોલેસ્ટોરોલવાળા કુટુંબના સભ્યો કે જેઓ રોગનું પ્રાથમિક નિવારણ કરવા ઈચ્છતા હોય.

૦ જેમને હદ્યરોગ હોય અને તેને આગળ વધતો અટકાવવા ઈચ્છતા હોય.

૦ જેઓ ઓપરેશનનો ખર્ચ ખમી શકે તેમ ન હોય.

૦ જેઓ માને છે કે બાયપાસ હંગામી છે તેથી વૈકલ્પિક ઉપચાર ઈચ્છતા હોય.

૦ જેઓ જીવનપદ્ધતિ સ્લીકારીને સર્જરીના ફાયદા લાંબે સુધી મળે તેમ ઈચ્છતા હોય.

૦ જેઓ બાયપાસ સર્જરી કે એન્જિયોપ્લાસ્ટી ફરીથી કરાવવા ઈચ્છતા ન હોય.

૦ જેઓને તકનીકી કારણસર બાયપાસ ઓપરેશન શક્ય ન હોય.

કાર્યક્રમમાં.....

જોડાતા પહેલાં હદ્યરોગના નિષ્ણાત દર્દીને તપાસે છે.

યોગશિક્ષક શવાસન અને ધ્યાન અંગે માર્ગદર્શન આપે છે.

ભાગ લેનારાઓને આહારનિષ્ણાત વ્યક્તિગત સલાહ આપે છે.

ભાગ લેનારાઓને તેમની લાગણી તથા અનુભવ વ્યક્ત કરવાની તક મળે છે.

સર્વધર્મપાર્થનાથી કાર્યક્રમની સમાપ્તિ થાય છે.

કાર્યક્રમનાં મુખ્ય પાંચ અંગો છે;

૧. આહાર-ઓછી ચરબી શાકાહાર.

૨. દરરોજ ૩૦-૪૦ મિનિટ નિયમિત ચાલવું.

૩. તંગકરણ-શિથિલીકરણ (Strach-Relax) હળવી કસરતો અને શવાસન

૪. ધ્યાન અને પ્રત્યક્ષીકરણ (Visualization)

૫. સમૂહ-સંવાદ દ્વારા લાગણીઓની આપદે

આ પાંચેય અંગો એકબીજાનાં પૂરક છે. દરેકની આગવી વિશિષ્ટતા છે. આ બધાં અંગો મળીને એક સર્વાંગી અસર વ્યક્તિ પર થાય છે જે કોરોનરી હદ્યરોગને સમગ્ર રીતે કાબૂમાં લાવે છે. વધતો અટકાવે છે અને એને પાછો પણ વાળે છે. અલબત્ત ઔષ્ઠધકીય અને શખ્ષક્રિયાના ઉપયારો રોગને કાબૂમાં લાવે, આગળ વધતો અટકાવે, કંઈક અંશે અમુક દવાઓ રોગને પાછો પણ વાળે પણ આ કાર્યક્રમથી જેટલે અંશે આ બધું રોગને ઉપકારક બને છે તે પારંપરિક ઉપયારો કરતાં અનેકગણું લાભદાયી છે! ખાસ કરીને ફાયદાઓની સામે થતા ખર્ચની સરખામણીમાં આ કાર્યક્રમ ઘણો જ લાભદાયી પુરવાર થયો છે.

૧. આહાર : આજનો આહાર વધુપડતી ચરબીવાળો છે. આહારમાં કુલ કેલરીના ૩૦-૪૦ % ચરબી લઈએ છીએ. ઘણા લોકો આહારમાં પ્રાણીજ પદાર્થી અને ધી, તેલ, મીઠું અને ખાંડનો વિશેષ ઉપયોગ કરે છે. આ પ્રમાણ વધુપડતું હોવાથી તે શરીરને અનુકૂળ નથી. કોરોનરી હદ્યરોગની માત્રા વધવા માટે તે કારણભૂત છે. ચરબીનું પ્રમાણ કુલ કેલરીના દશ ટકાથી ઓછું રાખવા ભલામણ છે.

માંસાહારમાં ચરબી અને કોલેસ્ટ્રોલ ઘણું છે વળી તે ઓફિસિન્ડ પદાર્થો શરીરમાં ઝી રેડિકલ્સ ઉત્પન્ન કરે છે. શરીરમાં ઝી રેડિકલ્સનું પ્રમાણ વધતાં શરીરના કોષોને હાનિ પહોંચે છે અને હદ્યરોગ, કેન્સર, ફેફસાંનાં દઈ, મોતિયો વગેરે થવાની શક્યતા વધે છે. તેથી સંપૂર્ણ શાકાહારની ડિમાયત કરવામાં આવે છે. શાકાહારમાં કોમ્પ્લેક્સ કાર્બોહાઇદ્રાટનું પ્રમાણ વધું હોવાથી તે ધરાઈને ખાવા છતાં કેલરી વધુ લેવાતી નથી. વળી શાકાહારમાં એન્ટિઓફિસિન્ડ વધુ હોવાથી લોહીમાં ઝી રેડિકલ્સનું પ્રમાણ ઘટે છે.

૧૦ % ચરબીવાળા શાકાહારથી કોરોનરી ધમનીઓમાં ચરબી જામવાની પ્રક્રિયા મંદ થાય છે અને પાછી વળે છે. એથી વિશેષ વ્યક્તિનું આંતરિક બળ અને વિચારધારા પર પણ અસર થાય છે. આ બધા ફેરફારો હદ્યરોગને સાજો કરવાની દિશામાં થતા હોય છે. શવાસન અને ધ્યાન પણ સુંદર રીતે થાય છે.

હદ્યરોગમાં શાકાહાર

ડૉ. ડીન ઓર્નિશે તેના પ્રોગ્રામાં આ વાત ખાસ નોંધી છે કે કોમ્પ્લેક્સ કાર્બોહાઇદ્રાટસથી છે, જે મેદવૃદ્ધિમાં ઘટાડો કરે છે. શાકાહાર ખોરાક રાંધવામાં તેલ(તલતેલ, સિંગતેલ, કપા વ્યક્તિદીઠ આદર્શ રીતે માત્ર બે ચમણી જેટલો જ થવો જોઈએ).

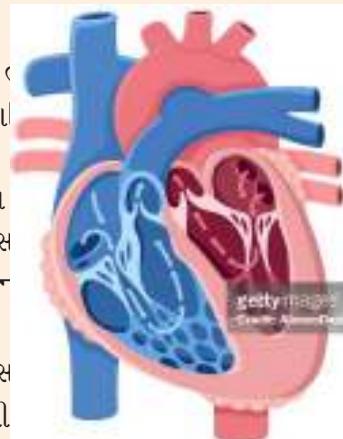
હળવી શિથિલીકરણ કસરત : જે સ્નાયુ બેંચીએ અને શિથિલ કરીએ તેના પર ધ્યાન એકાગ્ર નહીં. કોઈ દુખાવો ન થયો. જોઈએ. દરેક પ્રક્રિયા બે વાર કરવી. કાર્યક્રમમાં મહિમા કસ કારણસર કોઈ કસરત જેવી કે કમરથી પાછા વળવાની કે હાથને ઊંચા લઈ જવાની પૂરેપૂરી ન ઓછી કે ન કરવાથી કાર્યક્રમથી થતી ફાયદામાં ફરક પડતો નથી.

૩. તંગકરણ-શિથિલીકરણ (Strach-Relax) હળવી કસરતો અને શવાસન : શવાસ કાર્યક્રમનું અગત્યનું અંગાં સામાન્યમણે હલ્લી કસરતો, શવાસન અને ધ્યાન કરુંનાં ચાળી તેને ટૂંકાવી આપો કાર્યક્રમ ફક્ત પંદર મિનિટમાં કરી શક્ય છતાં પૂરેપૂરો લાભ મળે છે.

શવાસનમાં નામ પ્રમાણે મૃત શરીર જેવી સ્થિતિ ધારણ કરવાની છે. ડૉ. ડીન ઓર્નિશના કાર્યક્રમમાં અપનાવેલ શવાસન તકનીકને અમેરિકામાં વર્જિનિયામાં સ્થાયી સ્વામી સાંચારનાંદળું તૈયાર કરી છે. સાંચારનાંદળ, સ્વામી શિવાનાંદળ શિષ્ય છે.

ધ્યાન કરતાં પહેલાં :

- ખલેલ ન પહોંચે એવી શાંત જગ્યા પરસંદ કરો. ધ્યાન વખતે આંખો બંધ રાખવી. ખુલ્લી રાખવાથી ધ્યાન બીજે જાય છે.
- જમીન પર બેસીને, ખુરશીમાં કે ચત્તા સૂર્યને કે ઊભા રહીને પણ કરી શકાય.
- જગ્યા પછી તરત ધ્યાન કરવાનું ન રાખવું; ધ્યાનથી લોહીનો પ્રવાહ મગજ તરફ વહે છે, જ્યારે જમવામાં હોજરી તરફ વહે છે.
- શરીર શિથિલ હોય ત્યારે ધ્યાન સહેલાઈથી થાય છે. શરીરના સ્નાયુઓને વારાફરતી બેંચી પછી ઢીલા મૂકવા એટલે કે સ્ટ્રેચિંગ કસરતો પછી ધ્યાન વધુ સારું થઈ શકે. ધ્યાન કરતાં પહેલાં થોડા ઊંડા શાસ લેવાથી પણ તેવી જ અસર થાય છે.
- અક્કડતા વિના પીઠ, ગરદન ને માથું સીધાં રાખી સહેલાઈથી એકાગ્ર થઈ સ્થિર બેસવું. શરૂઆતમાં શરીર અસ્વસ્થ બને ત્યારે નોંધ લીધા વિના ધ્યાન ધરવું.
- નિયમિત એક જ જગ્યાએ એક સમયે ધ્યાન કરવાથી સહજ બને છે.
- ધ્યાન સામાન્ય રીતે વીસ વીસ મિનિટ દિવસમાં બે વખત સવાર-સાંજ કરી શકાય. સમયમર્યાદા જાતે નક્કી કરવી જેથી કોઈ પણ પ્રકારની તાણ ન અનુભવાય. ફક્ત બે મિનિટનું ધ્યાન પણ લાભદાયી નીવિની શકે.

થાય
મસમાં
વાના
કોઈ
સરત
ન આ
ભવે,

આટલું યાદ રાખીએ :

- ધ્યાન પરાણો ન થઈ શકે. ધ્યાનમાં જેટલી સહજતા ને સરળતા રહે એટલું તે સહેલું ને સુંદર બને છે.
- ખૂબ કામમાં હો ત્યારે ધ્યાન કરવાનું મુલાંગી રાખવું નહીં પણ ખરેખર તો આ જ સમયે ધ્યાન દ્વારા વધુ ફાયદો મેળવી શકો.
- ધ્યાનથી કાર્યક્રમતામાં વધારો થવાથી સમયનું વળતર મળી રહે છે.
- કેટલાકને શંકા છે કે તેમની ધ્યાન કરવાની રીત બરોબર નથી. ખરેખર તો ધ્યાનની દરેક રીતમાં અંતે ધ્યાન થાય છે.
- ધ્યાનમાં કેટલો સમય પસાર થયો એનો ધ્યાલ ન રહે તો ધ્યાન સુંદર થયું કહેવાય. ધ્યાન થતાં મન અપાર શાંતિ અનુભવે.

ધ્યાનની રીત સરળ છે. સ્વસ્થપણે શરીરના કોઈ પણ ભાગમાં તણાવ વિના સુખસનમાં બેસો. તે શક્ય ન હોય તો ચત્તા સૂઈને પણ ધ્યાન થઈ શકે છે. હાથ કોણીમાંથી વાળી ધૂટણ પર ટેકવી દેવા. કરોડરક્ષુણ સીધી તેમ જ ડેક સીધી રાખવી. આંખો હળવેથી મીંચી દો. શાસોચ્છ્વાસની સ્વાભાવિક કિયા ચાલતી હોય તેને એક ચિંતા જોયા કરો. વિચારો આવે ને જ્યાં પણ તેના ઉપર ધ્યાન ન આપશો. શાસ એ પ્રાણ છે. જ્યારે શાસ લો ત્યારે પ્રકાશ ને જીવનતત્ત્વ પણ સાથે લો છો. આમ ચેતના શાસ ને પ્રાણ સાથે એકરૂપ થાય છે અને સ્વસ્થતા આપોઆપ આવે છે.

પ્રત્યક્ષીકરણ :

મનમાં-માનસપદ પર ચિત્રનું સર્જન કરવું તે પ્રત્યક્ષીકરણ છે. ધ્યાન કર્યા પછી તે સહેલું બને છે, કારણ કે ધ્યાન ચેતનાને કેન્દ્રિત કરવામાં સહાય કરે છે. પ્રત્યક્ષીકરણ કેન્દ્રિત ને કિયાશીલ છે.

પ્રત્યક્ષીકરણ ઉપયાકરક છે. ધ્યાનમાં કોરોનરી હૃદયરોગના દર્દીઓ કોરોનરી ધમનીમાં જામી ગયેલ અવરોધો ઓગળતા તેમ જ હૃદયના સ્નાયુઓને પૂરતા પ્રમાણમાં લોહીનો સંચાર થઈ રહ્યો છે તેવું પ્રત્યક્ષીકરણ કરે છે. કોરોનરી ધમનીઓને સંપૂર્ણ રીતે સ્વસ્થ કરવાના આ કાર્યક્રમમાં પ્રત્યક્ષીકરણ સૌથી વધુ સંશોધન માગી લે તેવી અને સૌથી વધારે શક્તિશાળી તકનીક છે.

આપણો સૌ પ્રત્યે અનુચ્ચિત વર્તાવ સંભવિત છે. ગુસ્સો-કોધનું રચનાત્મક સમાધાન થતું નથી ત્યારે તેને અંતરમાં ભરીને હિન્પત્તિહિન સાથે રાખીએ છીએ. કોધ હંમેશાં અસંગત-ગેરવાજબી હોતો નથી. કોઈ પ્રસંગે કોધ કરવો તદ્દન આરોગ્યપદ છે, જો તમે તેને રચનાત્મક રીતે વ્યક્ત કરીને નીકળી જવા દો તો! કોધનો હેતુ સિદ્ધ થયા પછી લાંબા સમય સુધી તેને પકડી રાખો ત્યારે તે વિનાશક બને છે. થોડા સમય પછી આ ભાવાત્મક તણાવ કોરોનરી ધમનીઓની દીવાલને કાયમી નુકસાન પહોંચાડે છે.

પ્રત્યક્ષીકરણમાં ક્ષમા આપીને તણાવનું સમાધાન કરી શકાય. ક્ષમાને નિઃ સ્વાર્થ ગણવાની જરૂર નથી. ક્ષમા આપવી કેવળ આપણા હિત માટે છે. ક્ષમા આપવાથી આપણને તણાવ, દર્દ અને રોગમાંથી મુક્ત થયાનો અનુભવ થાય છે.

ક્ષમા : તણાવ, દર્દ અને રોગમાંથી મુક્ત થયાનો અનુભવ ક્ષમા આપવાથી થાય છે. તમે કોઈ વ્યક્તિને ક્ષમા આપો છો ત્યારે તે ક્ષમા તે વ્યક્તિને તેણે જે કાંઈ કર્યું છે તેની જવાબદારીમાંથી મુક્ત કરતી નથી પણ તમને તો તે એ બનાવની હાનિકારક અસરમાંથી જરૂર મુક્ત કરે છે. ભાવાત્મક તણાવ કોરોનરી ધમનીઓની દીવાલને કાયમી નુકસાન પહોંચાડે છે, તેથી આવા તણાવનું સમાધાન પ્રત્યક્ષીકરણ દરમિયાન સંબંધિત વ્યક્તિને ક્ષમા આપીને કરી શકાય છે. ક્ષમા આપવાથી આપણને તણાવ, દર્દ અને રોગમાંથી મુક્ત થયાનો અનુભવ થાય છે. મન જ્યારે કુદ્ધ થયું હોય કે ગુંચવાડામાં પડ્યું હોય ત્યારે ઈ.ઈ.જી.માં શીંઘ બીટા તરંગો હોય છે. જ્યારે દર્દની મન-શરીરના શિથિલીકરણની રીત શીખવામાં આવે છે ત્યારે ઈ.ઈ.જી.માં મંદ લયબદ્ધ આલ્કા કિયા નોંધાય છે. આલ્કા કિયા દરમિયાન સાવિત થયેલા એન્ડોઇન્સ હાનિકારક અનુકૂલી કિયામાં ઘટાડો કરે છે. તેથી કોરોનરી ધમનીનું સંકુચન ઘટે છે. લોહીમાં ઝી ફીટી ઓસિડ્સના પ્રમાણમાં ઘટાડો થાય છે. લેટેલેટ્સ કણો છૂટા પડે છે. હૃદયના સ્નાયુઓની ઓક્સિજનની જરૂરિયાતમાં ઘટાડો થાય છે. આમ કોરોનરી હૃદયરોગના દર્દની સર્વ રીતે લાભ થાય છે.

સમૂહ સંવાદ : ડૉ. રીન ઓર્નિશના શબ્દોમાં એ ઓપન હાર્ટ સર્જરી કરતાં પણ વધુ અસરકારક બને છે.

સૌ એકબીજા સાથે મોકળા મનથી વાત કરે છે અને લાગણીઓની આપલે થાય છે. આથી તેમનામાં એકત્વ અને ભાતૃભાવની અનુભૂતિ થાય છે. લાગણીઓની આપલેથી બધી સમસ્યાઓનો ઉકેલ મળે એ હંમેશા જરૂરનું નથી. લાગણીઓની અભિવ્યક્તિ માત્રથી વ્યક્તિના તણાવમાં ઘટાડો થાય છે, અણગાપડાનો ભાવ કૂર થાય છે. આનાથી સ્વાસ્થ્યની પુનઃ પ્રાપ્તિમાં મદદ થાય છે.

સમૂહ સંવાદથી એકાત્મતા અને ભાતૃભાવની અનુભૂતિ થાય છે. લાગણીઓની આપલે થાય છે. શવાસન અને ધ્યાનથી એકત્વ અને ભાતૃભાવની અનુભૂતિ થાય છે પછી સમૂહ સંવાદમાં ભાગ લેનારની આ અનુભૂતિમાં વધારો થાય છે. કાર્યક્રમમાં વ્યક્તિઓ એકબીજા સાથે નિકટનો સંબંધ અનુભવે છે અને પોતાની લાગણીઓને ખુલ્લા હિલે વ્યક્ત કરે છે.

પ્રાર્થના

‘પ્રેરણ ઈજ ગુડ મેડિસિન’ પુસ્તક - ડૉ. લારી ડોસ્સી

હૃદયપૂર્વક શ્રદ્ધાથી કરેલી પ્રાર્થના તમને તમે એકલા નથી એવો એકાએક અહેસાસ કરાવે છે. એ જોડાણની ભાવનામાં જ પ્રાર્થનાના બળનું રહણ રહેલું છે. જોડાણની ભાવના મન ને શરીરમાં અનેક રીતે રૂઝ લાવે છે. બધી પ્રાર્થનાઓ, ન સંભળાય એ પણ, આપણા

હિતમાં જ હોય છે. રવીન્દ્રનાથ ટાગોરે સિતેર વર્ષે કહું કે 'પ્રભુ! તે મારી સર્વ પ્રાર્થનાઓ સાંભળી હોત તો આજે હું જે છું તે ન હોત.' પુસ્તક 'લવ એન્ડ સર્વાઈવલ'માં પ્રેમ ને દીર્ઘ આયુષ્ય-ડૉ. ડીન ઓર્નિશ

હદ્યરોગના દર્દીઓ સાથેનો મારો છેલ્ખાં તપ વર્ષનો અનુભવ કહે છે કે પ્રેમ, સહદ્યતા અને આત્મીયતાની લાગણીઓને માણસના સ્વાસ્થ્ય સાથે ઊરો સંબંધ છે. આ ચમત્કારિક ને ઈશ્વરીય ઔષધની ભલામણ ન કરવી એ વાસ્તવમાં અનુચ્ચિત છે. સ્વિઝનમાં ૨૮ થી ૭૪ વર્ષની વયના ૧૭,૦૦૦ કરતાં વધારે ખ્રી-પુરુષોનો છ વર્ષ સુધી અભ્યાસ કરવામાં આવ્યો. જે લોકો જીવનમાં પ્રેમના અભાવ અને એકલતાથી પીડાતા હતા તેમનામાં અકાળ મૃત્યુની સંભાવના ચારગણી વધારે જોવા મળી; આ એક વૈજ્ઞાનિક સત્ય છે કે જે લોકો પ્રેમનો અનુભવ કરે છે એમના શરીરમાં સાનુકૂળ ફેરફારો થાય છે. પ્રેમ અને આત્મીયતાની લાગણીઓમાં દવાઓ કરતાં પણ સાજા કરવાની અનેકગણી ચમત્કારિક શક્તિઓ પડેલી છે.

મૈત્રીભાવ : પ્રતિકાર કરવાથી એક પ્રકારે સ્વભાવની ઉગ્રતા વધે છે અને તે આપણને હાનિ પહોંચાડે છે. જ્યારે મૈત્રીભાવ આરોગ્યને લાભદાયી નીવડે છે.

મિતાહાર : નીરોગી રહેવા જરૂરી ને વિવેકપૂર્વક કરેલો આહાર અગત્યનો છે.

મિતભાષા : વિવેકપૂર્ણ ને ખપ પૂર્ણ બોલવું. ભાવક્ષિયાથી મિતભાષા આપમેળે નીપજે.

કરુણા અને પરમાર્થ

માનવી બીજા સાથે સમભાવ અનુભવતાં શીખે તો જ પરોપકારી બની શકે, કરુણાનો આ જ અર્થ છે. અનેક પ્રયોગોમાં સાબિત થયું છે કે કરુણા ને પરમાર્થના ગુણોમાં આવા ઉપકારક ફેરફારો કરવાનું સામર્થ્ય છે. વ્યક્તિ એક્ય અનુભવે તો કોણ કોને વિકારે? કોણ કોના ઉપર ગુસ્સો કરે? એક્ય અનુભવાતાં અસલામતીની ભાવના કેવી રીતે ટકી શકે? મનની પ્રસન્નતા ને શાંતિ વધે તો અનુંગીતાંત્ર બિલકુલ મંદ બને. ડૉ. ડીન ઓર્નિશે એ જોયું છે કે નિઃસ્વાર્થ ભાવે કરેલું પરોપકારી કામ હદ્યની રક્તવાહિનીઓને ખુલ્લી કરે છે. હદ્યના ડાબા ક્ષેપકની ક્ષમતામાં સુધારો થવાથી કાર્યક્ષમતા સુધરે, કોલેસ્ટેરોલ ઘટે, એન્ઝાઇના હુમલા ઘટે. સારાયે જીવન દરમિયાન મગજમાંથી વિધુત તરંગો સતત ઉત્પન્ન થતા રહે છે. શવાસન અને ધ્યાનથી આલ્ફા તરંગો ઉત્પન્ન થાય છે, જે સ્વાસ્થ્યપ્રદ સાવોનું ઉત્પાદન વધારી શરીરને તંદુરસ્તી બદ્દે છે. નર્મો સ્વાર્થ, વેરવૃત્તિ અને નિંદાત્મક વલણ હદ્યની રક્તવાહિનીઓ માટે જેર સમાન છે. આવા વલણથી રક્તવાહિનીઓ સંકોચાય છે.

પરોપકાર વૃત્તિ

અમેરિકાની એક શાળામાં ત્રીસ વિદ્યાર્થીઓને મધર ટેરેસાની ૧૫ મિનિટની ડોક્યુમેન્ટરી બતાવી ત્યાર બાદ એ બાળકોના થૂંક(લાળ)ની તપાસ કરી તો લગભગ બધા બાળકની રોગપ્રતિકારક શક્તિ વધારે એવા ઈભ્યુનોગ્લોબિન્સ સારા પ્રમાણમાં જોવા મળ્યું; આ હેરત પમાડે તેવી ઘટના છે. પરોપકાર કરનાર, પરોપકારીના કાર્યને નિહાળનાર અને જેના પ્રત્યે પરોપકાર કરવામાં આવે છે તે સહુને પણ હિતકર છે. અજાયબીની વાત તો એ હતી કે આ ત્રીસ વિદ્યાર્થીઓમાંના દસને તો મધર ટેરેસાની પ્રવૃત્તિમાં ખાસ રસ પણ ન હતો. દસ મધર ટેરેસાથી બિલકુલ અજાણ હતા. અને છતાં એ ત્રીસેત્રીસની રોગપ્રતિકારક શક્તિમાં સુધારો જોવા મળ્યો હતો!

હદ્યરોગ માટે આવતીકાલનું પ્રીસ્ક્રિપ્શન

૧. ઔષધ ૨. આહાર અંગેનું માર્ગદર્શન

૩. યોગિક કિયાઓ:

- (અ) ઉદ્રીય શ્વસન - દિવસમાં ચાર વખત, દરેક વખતે દશેક શાસોશાસ લેવા.
- (બ) પાંચ મિનિટનું શવાસન દિવસમાં બે વાર.
- (ક) ગ્રણથી પાંચ મિનિટનું ધ્યાન દિવસમાં ગ્રણ વાર.

૪. નજીકના યોગના કેન્દ્રમાં સમૂહમાં કિયાઓની અનુભૂતિ માટે હાજરી આપવી.

યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમ ફાયદા-ઉપલબ્ધી

કાર્યક્રમમાં જે દર્દીઓને તીવ્ર કોરોનારી રોગ છે તે દર્દીઓએ જેમને સાધારણ કોરોનારી રોગ છે તેમના કરતાં જલદી રાહત અનુભવી તે આ કાર્યક્રમની વિશેષતા છે. રોગની સારવાર ઉપરાંત સમગ્ર વ્યક્તિ પર થયેલી હિતકારી અસર એક અત્યંત મૂલ્યવાન અનુભવ છે. આ કાર્યક્રમમાં સમગ્ર સમાજને સ્વાસ્થ્યની પુનઃપ્રાપ્તિ કરાવવાની ક્ષમતા રહેલી છે અને તેથી જ અમે આ કાર્યક્રમને 'યુનિવર્સલ હીલિંગ' નામ આપેલ છે, 'જે વ્યક્તિને એના સાચા સ્વરૂપની ઓળખ કરાવી સમસ્ત સમાજને સ્વાસ્થ્ય પ્રાપ્ત કરાવે છે.'

- કાર્યક્રમ રમણીય તથા શાંત વાતાવરણમાં થાય છે.
- આર્થિક રીતે દરેકને પોસાય તેમ છે.
- કોઈ પણ વ્યક્તિ (૧૦-૬૦ વર્ષ) સહેલાઈથી કાર્યક્રમ કરી શકે છે.
- બિજા તબીબો સહકાર આપે છે.
- કોઈ વિશિષ્ટ પોશાકની જરૂર નથી.

૦ સંસ્થાનો બધો જ વહીવટ ક્ષેત્રના જાણકાર, નિવૃત અધિકારી અવેતન કરે છે. સાથે આવતા ભાઈ-બહેનો પણ સેવા આપે છે.

૧. અમદાવાદમાં હજારો દર્દીઓ આ કાર્યક્રમનો લાભ લઈ ચૂક્યા છે, તેમના છાતીના દુખાવામાં ઘટાડો થયો છે, બ્લડપ્રેશર, કોલેસ્ટ્રોલ તેમ જ વજન ઘટ્યાં છે અને તણાવમુક્ત બન્યાં છે. તેમને જીવનપ્રણાલી બદલવાની પ્રેરણ મળી છે. તમાકુ-માદિરા ટેવ છૂટી છે તેમ જ માંસાહારી, શાકાહારી બન્યાં છે.

૨. એ પણ દર્દી લાભ લઈ રહ્યા છે કે જેમના માટે બાયપાસ સર્જરી ટેફનિકલ કારણોસર શક્ય ન હતી. આજે તેઓ ઘણી રીતે સ્વસ્થ છે. કાર્યક્રમમાં દવાઓ કે સર્જરીનો લેશમાત્ર અનાદર નથી. કાર્યક્રમ દરમિયાન આઠેક દર્દીઓને બાયપાસ માટેની સલાહ પણ આપવામાં આવી છે. હદયરોગના દર્દીઓ માટે આ ગીજો વિકલ્પ અસરકારક અને બિનખર્યાળ પુરવાર થયો છે.

૩. દર્દીઓના આત્મવિશ્વાસ તથા મનોબળમાં દેખીનો સુધારો થયો છે. કેટલાક દર્દીઓએ હાઈપર એસિડિટી, હઠીલા ચામડીરોગ ને સંખ્યિવા (arthritis) જેવી ફરિયાદોમાં પણ ફાયદો અનુભવ્યો. લગભગ ભાગ લેનાર બધા માને છે કે દિનપ્રતિદિન બનતી તનાવપૂર્ણ ઘટનાઓ પ્રયોગના તેમના પ્રતિભાવો વધારે સમતુલ બન્યાં છે. એકલ્ય અને સુસંબંધની ભાવના અનુભવે છે. મહત્વની ઉપલબ્ધી એ બની કે કાર્યક્રમમાં શીખવાતી ધ્યાનની સરળ રીતે ભાગ લેનારાઓને સ્વાસ્થ્યકર જીવનશૈલી અપનાવવાની પ્રેરણ આપી છે.

૪. એક બાજુ શખ્ચકિયા તો સામેની બાજુ જીવનની રહેણીકરણી બદલવાથી મળતા લાંબા ગાળાના લાભ છે. આ બે વચ્ચે પસંદગી કરવા વિશે 'ધર બુક ઓફ કાર્ડિયોલોજી ૧૮૮૧' ના કાર્ડિયાક વિભાગના તંગીએ જે નિરીક્ષણ કરેલાં તે ઘણાં પ્રસ્તુત છે;

સૈનિકો અને સર્જનો તેમના સાથી નાગરિકોનું આકમણશીલ શત્રુઓથી (રાજકીય /શારીરિક) રક્ષણ કરવા માટે સંધર્ષ કરે છે. બંને ખાસ્યું અંગત જ્ઞેયમ વહોરીને સમયની પરવા કર્યા વિના, બધી કાળજી લેવા છતાં અનિવાર્ય નુકસાનની શક્યતા પ્રત્યે જાગ્રત રહીને કામ કરે છે. બંને-સૈનિક ને સર્જન બિનઅનુભવીઓ યુદ્ધનીતિથી અંજાઈ જાય છે અને અનુભવીઓ દીંઘકાલીન વ્યૂહરચનાના પ્રબંધને આવકારે છે. કાર્યક્રમમાં શીખવાતી શવાસન-ધ્યાનની પ્રવિધિ અત્યંત સરળ છતાં ઘણી અસરકારક છે. મન સંપૂર્ણ શાંત થાય છે:

૧. મનને છ સેકંડ માટે પણ શાંત કરવાનું કઠિન છે. ૨. શરીરનું શિથિલીકરણ મનને શાંત કરવામાં સહાય કરે છે.

૩. શરીર શિથિલીકરણ કરવું સહેલું નથી છતાં સ્નાયુને બેંચીને પછી શિથિલ કરવામાં આવે તો શિથિલીકરણ વધારે સહેલું બને છે.

૪. શવાસનમાં શરીરના સ્નાયુઓને માથાથી પગ સુધી એક પછી એક થોડા બેંચી અને શિથિલ કરવામાં આવે છે.

૫. શરીરના જે ભાગ ખેંચાઈ રહ્યા છે અને શિથિલ કરાઈ રહ્યા છે તેના ઉપર ચેતના કેન્દ્રિત કરવી તે વ્યાયામનું અગત્યાનું પાસું છે.

૫. આપણી જાગૃતિના સોળ કલાક દરમિયાન આપણી ચેતના આપણા જાગૃતિના સમયના ભાગે જ ૧૦ ટકા એટલે કે માત્ર દોડ કલાક જ વર્તમાનમાં હોય છે તેવું અવલોકન થયું છે. બાકીનો સમય આપણું ધ્યાન ભૂત કે ભવિષ્યકાળમાં હોય છે; 'તે કાર્ય મારે કરવું જોઈતું ન હતું.' 'હું ઈચ્છું છું કે તે પરિસ્થિતિ બનવા ન પામે.' 'તેમ બન્યું હોત તો સારું હતું' ઈત્યાદિ.

જ્યારે આપણી ચેતના ભૂત કે ભવિષ્યમાં હોય છે ત્યારે વધારેમાં વધારે ભાવાત્મક તણાવ ઉદ્વાગે છે. 'શવાસન' વ્યક્તિને ધ્યાન માટે તૈયાર કરે છે. વળી ધ્યાનની પ્રવિધિ પણ ઘણી સરળ છે. દીવાલમાં ચરબી જામવાથી સંકુચિત બનેલી કોરોનરી ધમનીઓ ફરીથી સાજી અને પહોળી થઈ હદયના સ્નાયુઓને પૂરતા પ્રમાણમાં લોહી પૂરું પાડી શકે બરી? હા, ઓછી ચરબીવાળો શાકાહાર હળવી કસરત શવાસન ધ્યાન અને સમૂહસંવાદમાં લાગણીઓની આપલેની સરળ ઉપચાર-પદ્ધતિથી તે થઈ શકે છે એમ વૈજ્ઞાનિક રીતે સાબિત થયું છે.

૬. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારાઓમાંથી સાત વ્યક્તિઓ ધ્યાન કરતી ત્યારે તેમના મગજના અંગ્રેઝ ભાગમાં થતી અત્યંત સુંદર આલ્ફા કિયા ન્યૂરોફિઝિશિયની ઈ.ઇ.જી. સહાય લઈ અમે નોંધી શક્યા. તેમને આ જોઈ ઘણું આશ્રય થયું, 'સાધારણ રીતે મગજના અંગ્રેઝ બંડમાંથી નિદ્રા દરમિયાન પણ માત્ર બીતા કિયા નોંધાય છે. ધ્યાન લાભપ્રદ છે તેવા અનુમાને આ ઘટનાએ સમર્થન આપ્યું. 'આલ્ફા' સ્થિતિમાં અનુસંવેદી કિયા; 'ભાગો અથવા લડો' ની પ્રતિકિયા (Sympathetic Activity - Flight or Fight Response) ઓછામાં ઓછી હોય છે. સ્વાસ્થ્યપ્રદ ન્યૂરોપેન્ટાઇડ્રુસ અને એન્ડોર્ફિન્સ ગ્રાવિટ થાય છે. પરિણામે સ્વાસ્થ્યની પુનઃપ્રાપ્તિને વેગ મળે.

૭. એક વ્યક્તિને છેલ્લાં ૩૦ વર્ષથી તમાકુનું વસન હતું. તેણે માત્ર ગ્રાન્ટ બેઠકોમાં હાજરી આપી અને તમાકુને તિલાજંલિ આપી ને તમાકુને ભૂલી જઈને તેને પરમ સુખ તથા શાંતિની અનુભૂતિ થઈ.

૮. કાર્યક્રમ સર્વ રોગનો રામભાણ ઉપાય હોવાનો દાવો કરતો નથી તથા એન્જિયોપ્લાસ્ટી-બાયપાસ સર્જરીનો વિરોધી પણ નથી.

૯. યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમ એ કોરોનરી હદયરોગની સારવાર અને એના નિવારણ માટે એલોપથીની આધુનિક સારવારનું એક અંગ જ બની ગયો છે. અમેરિકાની કેટલીક મેડિકલ યુનિવર્સિટીઓએ આ પ્રકારના કાર્યક્રમને અભ્યાસક્રમમાં વણી લીધો છે. દવાઓ કે જરૂર પડ્યે સર્જરીના ઉપચારને વધુ અસરકારક બનાવવા માટે આ કાર્યક્રમ છે. કાર્યક્રમમાં જોડાતા પહેલાં દર્દીએ કેસની ફાઈલ બતાવવાની હોય છે. દર્દી કાર્યક્રમના દિવસે આવ્યા હોય તો તે જ દિવસે સાંજે કાર્યક્રમ પૂરો થતાં પોતાના વતન/ઘરે પાછા જઈ શકે છે. કાર્યક્રમ અંગે ઓડિયો અને વિડિયો ઉપલબ્ધ છે, તેથી દૂરથી અમદાવાદ આવવું ફરજિયાત નથી.

૧૦. વૈજ્ઞાનિક કસોટીમાંથી પસાર થયેલ આ કાર્યક્રમમાં પ્રાય: કંઈ ખર્ચ થતું નથી. કોઈ પણ વ્યક્તિ તે અમલમાં મૂકી શકે છે. ગંભીર બીમાર દર્દીઓ પણ તેનો અમુક અંશ અમલમાં મૂકીને લાભ મેળવી શકે છે. આ કાર્યક્રમ બાયપાસ સર્જરીમાંથી ઊગરી જવામાં સહાયભૂત થયો છે. બાયપાસ સર્જરી પછી પણ તે ઉપયોગી છે અને જ્યારે બીજા સર્વ ઉપાય નિષ્ફળ ગયા છે, ત્યારે તે આશીર્વાદ સમાન પુરવાર થયો છે. આશ્રયની વાત એ છે કે ગંભીર ફરિયાદોવાળા દર્દીએ પ્રમાણમાં જલદી અસરકારક લાભ થયાનું અનુભવ્યું છે.

૧૧. આ કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનાર વ્યક્તિ પોતાની જાતને રોગમુક્ત કરવામાં પોતે જ સહાયક બને છે તથા તે અન્ય વ્યક્તિઓને સ્વાસ્થ્ય પ્રાપ્ત કરવામાં શક્તિ પાછવે છે. વ્યક્તિ પોતાની સાચી એકાત્મતા અનુભવે છે જે તેને મૃત્યુના ભયમાંથી મુક્ત કરે છે. જીવનપ્રણાલીમાં નિરામય પરિવર્તનો પ્રેરણા પામે છે. વ્યક્તિ ઉપર શાંતિ, પરમાનંદ અને સંવાદિતાનું અવતરણ થાય છે જે તેને તાણમુક્ત, સ્ફૂર્તિમંત અને ખૂબ કિયાશીલ બનાવે છે. તેની સાથે આથર્ડિટિસ, હાઈપર ઓસિડિટી, કોલાઈટિસ અને ત્વચાના રોગો જેવી અન્ય ચિરકાલીન બીમારીમાં પણ સુધારો થાય છે. આ કાર્યક્રમ આટલો સરળ અને બિનાખર્યાળ હોવા છતાં વ્યક્તિને સમગ્ર રીતે સ્વાસ્થ્ય અને સ્વસ્થતા પ્રદાન કરે છે એ દાવો કોઈને વધુ પડતો લાગે, પણ તેને અનુભવવાથી આ પ્રતીતિ થઈ શકે છે.

૧૨. ૩૦-૪૦ વર્ષની વ્યક્તિઓ ઠીક ઠીક સંખ્યામાં આવે છે. નાની ઉમરે એટોક આવ્યો હોવા છતાં માત્ર છ માસ આ કાર્યક્રમમાં ભાગ લીધા પછી એ લોકો મનની જે હળવાશ અનુભવે છે તે આ કાર્યક્રમની ઘણી જ વિસ્મય પમાડે તેવી સિદ્ધિ છે.

૧૩. આ કાર્યક્રમનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ લીધો હોય તેવી વ્યક્તિ આ કાર્યક્રમની એક વખત હળવી કસરત, સ્નાયુઓનું શિથિલીકરણ, શવાસન અને ધ્યાનની સમસ્ત પ્રક્રિયાને સમજાવ્યા પછી ગ્રૂપમાં ઓડિઓની મદદથી કરાવી શકે છે.

૧૪. વ્યક્તિનાં રોકિંદા પરિશ્રમ માટેની તેમની ક્ષમતા વધી છે, છાતીનો વારંવાર થતો દુખાવો ઘટ્યો છે અને દવાની માત્રા ઓછી થઈ છે. ઘણા કિસ્સાઓમાં ટ્રેડમિલ કાર્ડિયોગ્રામમાં સુધારો થયો. ૨-ડી ઈકોકાર્ડિયોગ્રામ દ્વારા કરાયેલ અભ્યાસ અનુસાર ડાબા ક્ષેપકની ક્ષમતામાં પણ મહત્વપૂર્ણ સુધારો થયો છે. તેનાથી પણ વિશેષ એ છે કે જીવનના દૈનિક તણાવો પ્રત્યે તેમનો અભિગમ હળવો થયો છે.

૧૫. એકત્વ તથા ભાતૃભાવની ભાવના બધા અનુભવે છે. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનાર વ્યક્તિઓમાંથી સાત વ્યક્તિઓને ઈ.ઈ.જી. કરાવવામાં આવ્યો. માત્ર બેત્રાઝ મિનિટના ધ્યાન પછી બધાએ તેમના ઈ.ઈ.જી.માં મોટા પ્રમાણમાં 'આફ્ઝા તરંગો' નોંધા હતા.

૧૬. કેટલાંય ભાઈબહેનો બાયપાસ સર્જરી પાછી ઠેલી શક્કાં છે, કદાચ નિવારી શક્કાં છે. જેમણે સર્જરી કરાવી છે તે વધુ સ્વસ્થ ને પ્રફુલ્લિત થયાં છે. કેટલાકના સ્વભાવમાં ન માની શકાય એવાં પરિવર્તનો જોવા મળ્યાં છે. એક અનેરી સ્વસ્થતાનો અનુભવ થાય છે.

૧૭. ઘણા નિષ્ણાતોના અભિપ્રાય મુજબ આ કાર્યક્રમ હદ્યરોગની સારવાર માટે એક અદ્યતન અભિગમ છે. જે આજપર્યતની દવાઓ અને સર્જરીની સારવારને વધુ અસરકારક અને ઓછી ખર્યાળ બનાવે છે. કાર્યક્રમ ઘણો જ લોકપ્રિય અને સફળ નીવડ્યો છે. ૧૮૮૧થી હજરો લોકોએ લાભ લીધો છે એટલે કોઈક એવું વિચારે કે આવી વાતો વહેતી થાય તે બિલકુલ સ્વાભાવિક છે.

૧૮. અમદાવાદમાં ૧૮૮૧-૧૮૮૮ માં એ વિજ્ઞાનો લાભ યુ. હી. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારા લગભગ ૩૦૦૦ દર્દીઓને મળ્યો. જેમને બાયપાસની સલાહ હતી તેવા ૧૦૦ થી વધુ દર્દીઓ તેમના ઔષધક્રીય ઉપચારો ચાલુ રાખી કાર્યક્રમની મદદથી બાયપાસ સર્જરી નિવારી શક્યા. ૨૦થી વધુ દર્દીઓ છે જેમને બાયપાસ પછી રાહત ન મળી અને ફરી બાયપાસ સર્જરીની સલાહ મળી તેઓ પણ આ કાર્યક્રમમાં ભાગ લઈ ફરી સર્જરી કરાવ્યા વિના સાંજ ને ભયમુક્ત થઈને આનંદથી જીવન માણે છે. એવા દર્દીઓ પણ છે કે જેમને બાયપાસ ઘણી જોખમી અથવા શક્ય ન હતી તેમને પણ આ કાર્યક્રમથી ઘણો ફાયદો થયો છે. સૌથી અજાયબીની વાત તો એ છે કે જે દર્દીઓ આ કાર્યક્રમ સમજીને નિયમિત કરે છે તેઓનો દર્દનો નિરર્થક ભય અચાનક મૃત્યુનો ભય દૂર થયો છે. કોરોનરી હદ્યરોગનો દર્દી જેણે કેવળ પરંપરાગત ઉપચારો (દવાઓ- સર્જરી) જ કર્યા છે તેમને આંતરિક બળ વધારીને મજબૂત કરવાની જરૂર છે. એ આંતરિક બળ ડોક્ટરના વર્તનથી, સલાહસૂચનોથી અથવા તો કોઈ સત્સંગ કે સારા વાંચનથી મળે. અલબત્ત, યુ. હી. કાર્યક્રમ આ લાભ પૂરા પાડે છે.

૧૯. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારા દર્દીઓમાં મોટા ભાગના દર્દીઓને માત્ર છ અઠવાડિયામાં એમની શારીરિક અને માનસિક સ્થિતિમાં નોંધપાત્ર સુધારો થયો, એટલું જ નહીં, પણ જેમને દર્દ તીવ્ર હતું તેમને આ સુધારો વધુ સ્પષ્ટ લાગ્યો. ઘણા દર્દીઓ કે જેમને આજથી સાત વરસ પહેલાં બાયપાસ સર્જરીની સલાહ આપવામાં આવી હતી અને જેમાંના કેટલાકની ત્રણે ધમનીઓ સાંકડી હતી (Triple vessel disease) અને જેમના હદ્યની ક્ષમતા (ઇજેક્શન ફેક્શન) ૩૦-૪૦% હતી તે બધા દર્દીઓ આજે સામાન્ય જીવન ગુજરે છે. એમના હદ્યની ક્ષમતા (ઇજેક્શન ફેક્શન) સુધરીને ૪૦ થી ૫૦ % થઈ છે, તેમનામાં એન્જાઈનાનું પ્રમાણ નહીંવત્ત બન્યું છે.

૨૦. સૌથી મોટી વાત એ છે કે મોટા ભાગના દર્દીઓમાં દર્દનો ભય જતો રહ્યો છે અને એમના સ્વભાવની ઉગ્રતામાં ઘણો જ સુધારો થયો છે. આ લોકો જીવનપદ્ધતિમાં ફેરફાર કરી તમાકુ કે દાર્ઢનું વ્યસન, માંસાહાર ત્યજવા સક્રમ બન્યા છે.

૨૧. ઘણા લોકો તેમને ભાવતી મીઠાઈ કે ફરસાણનો સ્વાદ જતો કરવામાં, તેને ગુમાવ્યાની ભાવના થયાને બદલે એના વિના ચલાવી લેવા શક્તિમાન બન્યા છે. તેમના છાતીના દુખાવામાં, બ્લડપ્રેશર અને કોલેસ્ટરોલના પ્રમાણમાં, અનિદ્રા, દવાઓ વગેરેમાં

નોંધપાત્ર ઘટાડો થયો હતો. સ્ટ્રેસ ટેસ્ટમાં સુધારો અને એચ.ડી.એલ. (શરીરને ઉપકારક કોલેસ્ટરોલ) માં વધારો નોંધાયો હતો. તેમની આંતરિક શક્તિ વધી. તેમનામાં અળગાપણાની ભાવના, ભવિષ્યની ચિંતા, કોધની માત્રા, સામાજિક ટેકાની ચિંતા, દઈ અને મૃત્યુનો ભય તેમ જ શારીરિક અને માનસિક તનાવમાં ઘટાડો થયો હતો.

૨૨. રોયલ કોલેજ ઓફ ફિઝિશિયન્સ એડિનબરોએ આ અભ્યાસ સ્વીકાર્યો ને તેમના ઓક્ટોબર ૧૯૯૭ના મેગેજિન 'પ્રોસીડિંગ'માં Conservative Treatment of Coronary HEART Disease નીચે પ્રસિદ્ધ કર્યો;

કાર્યક્રમમાં શીખવાતી રિલેફક્સેશન ટેનિકને નિયમિત અનુસરે છે એમને હોસ્પિટલમાં દાખલ થવું પડે એટલી હદનો એન્જાઈના ભાગે જ થયો છે. ઉદ્રીય શસન, શવાસન અને ધ્યાન નિયમિત કરવાથી તનાવજન્ય અનુકૂંપી ઉતેજના (Sympathetic Stimulation) અંકુશમાં રહે છે અને હદ્ય માટે જીવલોઝ એવો નરમ પ્લેક બનતો અટકે છે. તદ્દુપરાત કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારને આરોગ્યસભર જીવન જીવવામાં સહાય થાય છે. ઓછી ચરબીવાળો અને વધુ રેસાવાળો આહાર, ધૂમ્રપાનનો ત્યાગ, નિયમિત વ્યાયામ, સગમાણ વજન, ડાયાબિટીસ, બ્લડપ્રેશર ઉપર નિયંત્રણ - આ બધાં, નરમ પ્લેક દ્વારા થતાં જોખમો સામે રક્ષણ આપે છે.

નિયમિત ભાગ લેનારા દર્દાઓમાં ધમનીઓ માટે ઉપકારક HDLનું પ્રમાણ નોંધપાત્ર રીતે વધ્યું છે. નવાં સંશોધનો વધુમાં દર્શાવે છે કે કોલેસ્ટરોલ, બ્લડપ્રેશર અને છાતીના દુખાવાની સારવારમાં સામાન્ય રીતે વપરાતી દવાઓ લોહીમાં નરમ પ્લેકને બનતો અટકાવે છે અથવા એને સ્થિર કરે છે. આમ થવાથી બાયપાસ સર્જરી અથવા એન્જિયોપ્લાસ્ટી જેવી ખર્ચાળ અને ભારે સારવારની જરૂર રહેતી નથી.

નરમ પ્લેક અસ્થિર થતાં એનું પરિણામ અનિશ્ચિત હોવાથી એને અટકાવવો આવશ્યક છે. આ નવાં સંશોધનોના સંદર્ભમાં યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમે અનેક રીતે સિદ્ધ મેળવી છે. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનાર સભ્યોને બાયપાસ સર્જરી અથવા એન્જિયોપ્લાસ્ટી ફરી વાર કરવાની પણ ભાગે જ જરૂર પડે છે.

નિયમિત દવાઓ સાથે શવાસન અને ધ્યાન દ્વારા શારીરિક અને આધ્યાત્મિક સ્વાસ્થ્ય કેળવીને તનાવને રોકવાની શક્તિ મળતાં ઘણા દર્દાઓ બાયપાસ સર્જરી જેવી ખર્ચાળ સારવારમાંથી બચી જાય છે. કાર્યક્રમમાં સામાન્ય ગતિએ ચાલવા જેવી હળવી કસરત, ચરબીવિનાનો રેસાયુક્ત શાકાહારી ખોરાક, શવાસન, ધ્યાન અને સમૂહહર્યા એ મુખ્ય અંગો છે.

૨૩. 'કોરોનરી હદ્યરોગની પ્રણાલીગત સારવાર' એ શીર્ષક હેઠળ કાર્યક્રમનો એક લેખ એડિનબરોની રોયલ કોલેજ ઓફ ફિઝિશિયન્સ સંસ્થાએ એના 'જર્નલ ઓફ પ્રોસીડિંગ્સ'માં પ્રસિદ્ધ કરીને નોંધ લીધી. અમેરિકામાં થયેલાં સંશોધનોથી શવાસન અને ધ્યાનના લાભ વિશેની સમજ વધુ સ્પષ્ટ અને દઢ બની છે. આવો કાર્યક્રમ તબીબી શિક્ષણના ભાગ તરીકે સ્વીકારાય અને હદ્યરોગની સારવારમાં યોગ્ય સ્થાન મેળવે એ આશા રાખીએ.

૨૪. નિયમિત કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારાઓનું.....

૧. ઉપકારક HDL કોલેસ્ટરોલ ઊંચું રહે છે.

૨. વ્યક્તિની આંતરિક શક્તિમાં વૃદ્ધિ કરે છે

૩. ૬૦ વર્ષથી ઓછી ઉમરવાળામાં છાતીનો અસંબદ્ધ દુખાવો ફરી વારનો હાટએટેક ને એકાએક મૃત્યુ પ્રમાણ ઘણું ઓદૃષ્ટું જોવા મળ્યું છે.

૪. આડઅસર વિના, બીટા બ્લોકર જેમ તનાવજન્ય અનુકૂંપી તંત્રને મંદ કરે છે.

૫. સ્વાસ્થ્યપૂર્ણ જીવન જીવવાની પ્રેરણા બક્ષે છે.

યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમ - પ્રતિભાવો

૧. જિતેન્દ્ર પત્રાવાલ ભાઉ, ઉંમર ૬૫, સિવિલ એન્જિનિયર : ૧૯૮૦ના જુલાઈમાં તેઓ હ્યુસ્ટન (યુએસએ) ગયા ત્યાં તેમની ડાબી ધમનીમાં ૮૦ % બ્લોક દેખાયો. તે વખતે સર્જરી મોક્ઝું રાખી દવાઓ ચાલુ રાખવા સલાહ અપાઈ.

૧૯૮૧થી યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમમાં જોડાયા. ચાર વર્ષમાં અત્યંત તનાવજનક ઘટનાઓમાંથી પસાર થયા; ૧૯૮૨માં પુત્રને ગંભીર કમળો થયો અને લિવર 'ફેલ' થયું. જશલ-નોકમાં લગભગ મૃત્યુય અવસ્થામાં બે મહિના રહેવું પડ્યું. પરંતુ ગંભીર માંદગીમાંથી બચી ગયો. ૧૯૮૫માં શ્રી ભાઉની એન્જિયોગ્રાફી ફરીથી કરી. મુંબઈના નિષ્ણાતે કહ્યું કે ધમનીઓ સારી જ રહી છે અને કોઈ સર્જરીની જરૂર નથી. ૧૯૮૫ માં જમાઈનું ખૂન થયું. કેવો કારમો આધાત! શ્રી ભાઉ કાર્યક્રમમાં નિયમિત આવે છે, 'ડોક્ટર, હું કેટકેટલી પરીક્ષાઓમાંથી પસાર થઈ રહ્યો છું. આ કાર્યક્રમનો સહારો મને ન મળ્યો હોત તો મારું શું થાત? હું કદાચ ગાંડો થઈ ગયો હોત. કદાચ હાટ એટકથી હું મરી ગયો હોત. પરંતુ હું સ્વસ્થતાથી જીવી રહ્યો છું. શવાસનની અને ધ્યાનની આ સરળ પદ્ધતિ ખરેખર તો જાહું છે !'

૨. સુબોધ એમ શાહ : ફેન્બ્રૂઆરી ૧૯૮૨થી આ કાર્યક્રમમાં જોડાયા. એક સમયે ડૉ. કાપડિયાએ 'એન્જાઈના પેઇન'ને લક્ષમાં લઈ એન્જિયોગ્રાફી અને જરૂર પડે સર્જરી માટે સલાહ આપી હતી. એમની ઊંઘ હરામ થઈ ગઈ. રોજના પચીસ કપ ચા પીવાની ટેવ. આજે તે ખૂબ સ્વસ્થ છે. છાતીમાં દુખાવાની કોઈ પણ વિશેની અસંબદ્ધ દુખાવાની ફરીથી હતું. હવે દુખાવાની ફરીથી સિવાય લાંબા સમય સુધી બેસી શકે છે. ચાની ટેવ પણ સાવ ધારી, 'ડોક્ટર, હવે કુદરતી રીતે સરસ ઊંઘ આવે છે. શવાસન ને ધ્યાન દિવસમાં બે વાર કરી લઈ રહ્યું અને ખૂબ જ તાજગી અનુભવું છું. ઉદ્રીય શાસોષ્યવાસ તનાવમાં તાત્કાલિક રાહત આપે છે '

એટલી સ્કૂર્ટિનો અનુભવ છે કે હવ વર્ષે નવી ઓફિસ શરૂ કરી. એમને અનેક કૌટુંબિક તનાવના પ્રસંગોમાંથી પસાર થવું પડ્યું છે. નાના ભાઈ કેન્સર બીમારીથી પીડાય પરંતુ બધું સ્વસ્થ મને સહી શકે છે.

૩. એ. આર. શેખ, ઉમર ૬૮ વર્ષ : ૧૯૮૦માં એન્જિયોગ્રાફી કરાવી ત્યારે ધમનીઓમાં ઘણાં બ્લોક્સ દેખાયાં. બાયપાસની સલાહ આપી પરંતુ તેમ નહીં કરતાં દવાઓ ચાલુ રાખી. સ્થિતિમાં સુધારો ન જણાતાં ૧૪ ફેબ્રુઆરી ૧૯૮૧માં ફરીથી એન્જિયોગ્રાફી કરાવી. ધમનીઓ પૂરેપૂરી એવી રીતે સંકોચાઈ હતી કે બાયપાસ સર્જરી શક્ય ન હતી. આવી સ્થિતિમાં જનાબ શેખ ૧૯૮૧ થી કાર્યક્રમમાં નિયમિત જોડાયા. ૧૯૮૪ માર્ચ સુધી બિલકુલ સ્વસ્થ રહ્યા. એક વખત મલેરિયાના હુમલામાં ફસાયા અને ફરી વાર એન્જાઈના શરૂ થયો. એપ્રિલ ૧૯૮૪માં ફરીથી એન્જિયોગ્રાફી કરાવી. આશ્ર્યજનક રીતે જોવા મળ્યું કે હદ્યની ક્ષમતામાં ૧૯૮૧ કરતાં ઘણો સુધારો થયો હતો. એન્જાઈના ચાલુ રહેતાં સર્જને બાયપાસ સર્જરી કરવાની સલાહ આપી, ‘ડોક્ટર, સંઝેગવશાત મલેરિયા પછી એન્જાઈના વધ્યો તેથી સર્જરી કરાવવી પડી. ૧૯૮૧માં સર્જને કદ્યું હતું કે મારા કેસમાં સર્જરી શક્ય જ નથી. આ વખતે બાયપાસ પછી હું જરૂરી સાજો થયો આનું કારણ હું કાર્યક્રમને નિયમિત રીતે અનુસરું છું તે જ હશે. કાર્યક્રમમાં દાખલ થયા પછી મેં ધૂમ્રપાન છોડ્યું ને લગભગ શાકાહારી બની ગયો. ધૂટણાનો દુખાવો અદશ્ય થયો છે. હું પલાંઠી વાળીને બેસી શરૂ છું. નમાજ પછી શરૂ છું.’

૪. અંગ્રેજ નિવૃત્ત પ્રાથ્માપક ને કોલેજ આચાર્ય, વર્ષ ૬૬ : ૧૮ વર્ષથી ડાયાબિટીસ. ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૮૫માં હદ્યરોગનો હુમલો આવ્યો. ૧૧ દિવસ વી. એસ.ના આઈસીયુમાં રાખવામાં આવ્યા. ૧૯૮૭માં થોડો એન્જાઈના અનુભવતાં એન્જિયોગ્રાફી ની સલાહ આપવામાં આવી. તેમ ન કરાવતાં તેઓએ ડૉ. કાપડિયાની સલાહ પ્રમાણે દવાઓ ચાલુ રાખી અને ફેબ્રુઆરી ૧૯૮૮માં કાર્યક્રમમાં જોડાયા. માત્ર ૬ માસમાં જ ડાયાબિટીસ ઓછો થયો અને એન્જાઈના દુખાવો પણ નથી. રોજ અડધો કલાક ચાલે છે અને કાર્યક્રમમાં જોડાયા પછી સ્વભાવની ઉગ્રતા ઘણી ઓછી થઈ તેટલું જ નહીં પણ હદ્યરોગ વિશેનો ભય પણ દૂર થયો. હળવી કસરત, સ્નાયુઓનું શિથિલીકરણ, શવાસન, ઉદરીય શાસોચ્છ્વાસ, નિયમિત રીતે કાર્યક્રમમાં અને ધ્રુવનાં નવો આનંદ-ઉત્સાહ અનુભવે છે.

૫. નિવૃત્ત ઉચ્ચ જવાબદાર પ્રબંધક, સમાજ શ્રેષ્ઠી, કેળવણીકાર : ૧૯૮૮ માં બે વર્ષથી જોડાયા. હળવી કસરત, શવાસન અને ધ્યાન નિયમિત રીતે કરે છે, ‘યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમ શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક રીતે મને સંપૂર્ણતાઃ એક નવું બળ મળ્યું છે. શવાસન દરમિયાન અને ત્યાર પછી ધ્યાનમાં મારું અસ્તિત્વ સમાચિ સાથે એકરૂપતા અનુભવે છે. સારાયે શરીરમાં અજબ પ્રકારની સ્કૂર્ટિ અનુભવું છું. શવાસન પછી ઉદરીય શાસોચ્છ્વાસ અને ધ્યાનમાં મારો ‘અહમ’ જ્ઞાને કે પરમશક્તિમાં વિલીન થઈ જાય છે ને એક પ્રકારની શૂન્યતા અને સાથે સાથે અનંતતાનો જ્ઞાને કે હું એક ભાગ બની જતો હોઉં છું તેવી મને અનુભૂતિ થાય છે.’

૬. દિનેશભાઈ પંચાલ, ઉમર ૩૮ : ૧૩-૭-૧૯૮૮ના રોજ હાઈ એટેક. એન્જિયોગ્રાફીમાં એક ધમની ૮૮ % બ્લોક. જુદા જુદા ડોક્ટરોએ બાયપાસની સલાહ આપી. ડૉ. કાપડિયાને બતાવતાં તેમણે કદ્યું કે બાયપાસ કરાવવી ન હોય તો ચાલે તેમ છે અને યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમમાં જોડાવા સલાહ આપી. તે નિયમિત કાર્યક્રમમાં તેમજ ધરે શવાસન અને ધ્યાન કરે છે. પરિણામે કોલેસ્ટરોલ ૨૬૦માંથી ૧૭૦ થયું અને વજન ૭૫ માંથી ઘટીને ૬૫ કિલો થયું. ટ્રેડ મીલ ટેસ્ટ (TMT) નોર્મલ થયો તેમજ ૨-૩૧ ઇકોમાં ડાબા ક્ષેપકની ક્ષમતા નોર્મલ થઈ છે. મન આનંદમાં રહે છે. પહેલાં કરતાં ઘણું સારું લાગે છે અને પૂરેપૂરા ઉત્સાહથી વ્યવસાય કરે છે. આ પછી અમરનાથ ને વૈશ્રોદેવીની યાત્રા પણ કરી, ‘ધ્યાન દરમિયાન હું પ્રત્યક્ષીકરણ કરીને ધમનીમાં લોહી ફરતું અને અવરોધ ઓગળતા જોઈ શરૂ છું.’

૭. યુ. કે. શેઠ, ૬૧ વર્ષ, નિવૃત્ત અધિકારી, અમદાવાદ ઇલેક્ટ્રિસ્ટી કંપની : ૧૯૮૧ના ડિસેમ્બરમાં હદ્યરોગ હુમલો. બ્લડપ્રેશર (૧૭૦/૧૧૦), હળવો મધુપ્રમેહ. વજન ૮૨ કિ.ગ્રા. કોઈ વાર ધૂમ્રપાન. પિતાશ્રીને બ્લડપ્રેશર અને કોરોનરી હદ્યરોગ હતા. ૨ જૂન ૧૯૮૨ કાર્યક્રમમાં જોડાયા. વજન ઓછું કરવાની પ્રેરણ થઈ. હાલ વજન ૬૨ કિ. ગ્રા. વજન ઘટાડવા સાથે મધુપ્રમેહ ગયો. બ્લડપ્રેશર નોર્મલ રહે છે. પહેલાં કરતાં ઘણી જ માનસિક હળવાશ અનુભવે છે. પહેલાં નિરાંતની ઊંઘ ન હતી. હવે શાંતિથી સૂઈ શકે છે. થાક્યા વિના જરૂરી ચાલી શકે છે. મિત્રો મોં પર પ્રહૃલિતતાના વખાણ કરે ત્યારે ખૂબ ગર્વ અનુભવે છે.

૮. રણથોડભાઈ પટેલ, ૬૧ વર્ષ : ૧૯૮૫માં હદ્યરોગ હુમલો. દવા લેવા છતાં થોડાક જ શ્રમ પછી શાસ ચડતો. ૧૯૮૧ માં કાર્યક્રમમાં જોડાયા. બે માસમાં કોલેસ્ટેરોલ ૨૮૫ માંથી ૨૪૫ તથા સીરમ ટ્રાઈગ્લિસરાઇઝરનું સ્તર ૧૭૦ મિ.ગ્રા. થયું. હવે ૪ કિ.મિ. તકલીફ વગર ચાલે છે. કાર ચલાવે છે. વજન ઘણું વધારે હતું તે હવે પ્રમાણસર થયું. દવાઓ પણ ઓછી કરી શક્યા. ચા માટે તલપ હતી તે ગઈ, ‘સ્વભાવમાં સુધારો થયો. અતિ આગ્રહી હતો, હવે નરમ બન્યો છું. અગ્રિય ઘટનાઓ હવે પહેલાંના જેટલી હેરાન કરતી નથી.

૯. ઈશ્વરભાઈ મહીપટભાઈ પટેલ, ૬૪ વર્ષ. કોલેજના નિવૃત્ત આચાર્ય : ૧૯૮૮થી બી.પી. ૨૦૦/૧૦૦ અને જભ્યા પછી બ્લડશુગર પીપીબીએસ ૨૩૫. હાડકાના ઘસારાનો વા હતો. ૧૬-૧૨-'૮૧ના રોજ કાર્યક્રમમાં જોડાયા, ‘ધ્યાનથી જીવનપદ્ધતિ-ખાનપાનની ટેવમાં ખાસો ફરક પડ્યો. વજન ૭ કિ.ગ્રામ ઘટયું. બી.પી. દવા માત્રામાં ઘટાડો થયો. બી.પી. ૧૪૦/૮૦ છે. બ્લડશુગર લેવલ ૧૭૫. વાનો દુખાવો નહીંવત્ત છે.’ થોડા માસ પછી અમદાવાદી ૭૫ કિ.મિ. ડાકોર ચાલીને ગયા, ‘મને પૂરો વિશ્વાસ છે કે જો ડોક્ટર ૨જી આપે તો ૨૦૦ કિ.મિ. અંબાજ યાત્રા પણ પગપાણા કરું. હું ઘણા જ આનંદ અને ઉલ્લાસમાં રહું છું.

૧૦. રમેશચંદ્ર જીવરાજ નગઠિયા, ૫૬ વર્ષ, એકાઉન્ટન્ટ: ૪-૭-'૮૦ના રોજ હાઈએટેક. એટેક પછી એન્જાઈના ઘણો રહેતો તેથી

એન્જિયોગ્રાફી માટે સલાહ મળી પણ સંજોગવશાતું એન્જિયોગ્રાફી થઈ ન શકી. તા. ૩-૩-'૮૨થી કાર્યક્રમમાં જોડાયા પછી એન્જાઈના ઉત્તરોત્તર ઘટી. હવે થાક્યા વગર ધણું કામ કરી શકે છે.

૧૧. વિષ્ણુભાઈ એન. સોની, ૬૦ વર્ષ. સિવિલ એન્જિનિયર : ૧૯૮૪માં એન્જાઈના. ડાયાબિટીસ જમ્યા પછી બે કલાકે ૨૫૦ તેમ જ એસિડિટી. ઓક્ટોબર '૮૨થી કાર્યક્રમમાં જોડાયા. પ્રેક્ટિસ પછી ઘરે નિયમિત શવાસન-ધ્યાન કરે. ૧૨-૧૪ કલાક કામ કરે. અનેક તણાવ હોવા છતાં ધણી સ્વસ્થતા જળવે છે. એન્જાઈના નહીંવતું છે. ડાયાબિટીસ વધઘટ થાય પણ એકંદરે કાબૂમાં રહે છે. ઊંઘની દવા લેવાની જરૂર પડતી નથી. એસિડિટી બંધ થવાથી વધુ સ્ફૂર્તિ જણાય છે, 'જીવન કમ તો ચાલ્યા જ કરે પણ મન ધણું શાંત રહે છે. ધ્યાનમાં આનંદની સુંદર અનુભૂતિ થાય છે. એક સમયે એન્જાઈના માટે બાયપાસ સર્જરી કદાચ કરવી પડત પણ હવે કોઈ જરૂર દેખાતી નથી.

૧૨. ભાસ્કર છાયા. પણ વર્ષ. વ્યવસાય : પ્રોફેસર. ૧૯૮૭માં બ્લડપ્રેશર ૧૭૦/૧૨૦. ૧૭-૩-૧૦ના રોજ હાર્ટએટેક. કુટુંબમાં કોરોનરી હૃદયરોગનું વલણ તીવ્ર છે. ૧૦મી ઓક્ટોબર ૧૯૮૧ના રોજ કાર્યક્રમમાં જોડાયા. તબિયતમાં ધણો સુધારો. પગથિયાં ચડી શકે છે. વધુ કામ કરી શકે છે. બ્લડપ્રેશર ૧૪૦/૮૫ થયું. કોલેસ્ટેરોલ ૧૬૦ મિ.ગ્રા. જમ્યા પછી બે કલાકનું બ્લડશુગર ૧૦૮. તણાવ ઘટ્યો ને સ્ફૂર્તિ રહે છે, 'કાર્યક્રમથી જીવનપદ્ધતિ બદલાવવાની પ્રેરણા મળી છે. ફરી એટેક આવવાની શક્યતા નહીંવતું બની ગઈ છે.'

૧૩. ગુણવંતરાય સી. જોષી, ૬૩ વર્ષ. કન્સલિંગ એન્જિનિયર : ૧૯૮૧માં એન્જિયોપ્લાસ્ટી છતાં ચાલતી વખતે છાતીમાં બેચેની ખૂબ. ક્યારેક આરામ વખતે પણ તકલીફ. એપ્રિલ ૧૯૮૨થી કાર્યક્રમમાં જોડાયા. ધરે પણ શવાસન-ધ્યાન કરે. પહેલાં ભય હતો કે એન્જિયોપ્લાસ્ટી છતાં એન્જાઈના ચાલુ તેથી બાયપાસ થશે, પણ એન્જાઈના તકલીફ ઓછી થઈ ને બાયપાસ સર્જરીનો પ્રશ્ન રહ્યો નથી.

૧૪. શશિકાંત કે. પ્રજાપતિ, ૫૩ વર્ષ. કન્સલિંગ એન્જિનિયર : હૃદયરોગનો હુમલો તા. ૨૧-૧૧-'૮૦. એન્જાઈનાની તીવ્ર તકલીફ રહેવાથી એન્જિયોગ્રાફીની સલાહ મળેલી. નારીના ધબકારા અચાનક ઘટીને ઉપ થઈ જવાથી તા. ૪-૨-'૮૧ મદ્રાસ ગયા. તા. ૧૨-૨-'૮૧ના એન્જિયોગ્રામમાં ત્રણ આર્ટરીઓમાં બ્લોક. તા. ૧૫-૨-'૮૧ બાયપાસ સર્જરી. ડાયાબિટીસ-હાઈપરટેન્શન પણ હતાં. કાર્યક્રમમાં જોડાયા, 'ડૉ. રમેશભાઈની વાતોએ મારી વિચારવાની રીત બદલાઈ. આત્મશ્રદ્ધા વધી છે. જિંદગીનો આનંદ ફરી માણી શકું છું. હવે કોઈ તકલીફ નથી. સ્ક્રૂટર ચલાવું છું. બ્લડપ્રેશર ૧૮૦/૧૨૦ હતું તે ઘટીને ૧૫૦/૮૦ થયું છે.'

૧૫. ડૉ. રોહિત સી. વકીલ, ૪૨ વર્ષ. પોથોલોજિસ્ટ : કુટુંબમાં હૃદયરોગ તથા ઊંચા લિપિઝનું ભારે વલણ. વીસ વર્ષ કોલેસ્ટેરોલ તથા ટ્રાયાલિસરાઈડ ધણાં ઉંચાં. બે વર્ષ ઓછી ચરબીવાળો આહાર તેમ જ કસરત કરી પણ ફાયદો થયો નહીં. કોલેસ્ટેરોલ ઘટાડનારી દવા શરૂ કરી આથી કોલેસ્ટેરોલ થોડું વધ્યાં પણ ટ્રાયાલિસરાઈડમાં ઘટાડો ન થયો. કાર્યક્રમમાં જાન્યુઆરી ૧૯૮૨થી જોડાયા. વીસ વર્ષમાં જે ફાયદો ન થયો તે છ મહિનામાં થયો. કોલેસ્ટેરોલ ૪૦૦ તે ઘટીને ૨૬૦ થયું. ટ્રાયાલિસરાઈડ ૪૦૦ ઘટીને ૧૮૦ થયું (દવા વગર) પહેલાં કરતાં વધારે સ્ફૂર્તિ જણાઈ, 'જીવનનાં સત્યો સ્વીકારવાનું શ્બિખવાથી સ્વસ્થતા સારી રહે છે.'

૧૬. ભોગીલાલ દરજી. ૪૪ વર્ષ. દરજીકામ : ૧૯૮૮માં હૃદયરોગ હુમલો (એન્ટીરિઅર વોલ ઈન્ફાફેક્શન) પછી એન્જાઈના તીવ્ર તકલીફ રહેતાં લાંબો સમય પથારીમાં આરામ. ધણી દવાઓ લેવા છતાં તકલીફ ચાલુ. આર્થિક કારણોસર વધુ સારવાર શક્ય નહીં. કાર્યક્રમમાં જોડાયાનાં ચાર મહિનામાં રાહત જણાઈ. રોજ ૪૫ મિનિટ ચાલે છે અને દરજી વંધો છ કલાક નિયમિત કરે છે. દવાઓ ધણી ઘટી દ્રેડમિલ નોર્મલ. બે સંતાનોનાં લગ્નનો બોજો એ ઉપાડી શક્યા, 'મને બધી જ રીતે સારું લાગે છે. વંધો હું સંતોષથી કરી શકું છું.'

૧૭. શિરીષ મહેતા, ૬૨ વર્ષ. નિવૃત્ત સરકારી અધિકારી. ૧૯૮૮માં બાયપાસ. ચાર મહિનામાં જ એન્જાઈના. જાન્યુઆરી ૧૯૮૦માં ટ્રેડમિલ ટેસ્ટ ઘણો ખરાબ. એન્જાઈના ચાલુ જ હતો તેથી જીવનથી હારી ગયા. રેસ ઊરી ગયો. નિરાશા વ્યાપી. કાર્યક્રમમાં જોડાયાને છ માસમાં આનંદથી કહેવા લાગ્યા, 'કાર્યક્રમ મારા કુટુંબ માટે આશીર્વાદ સમો પુરવાર થયો. મીટિંગ/સેમિનારો હું ચેરમેન તરીકે વર્ષથી ટાળતો, તેમાં હવે હાજર રહી ફરજી બજાવું છું. ઓછામાં ઓછી દવાઓ લેવી પેદે છે. પાંચ ક્રિ.મિ. ચાલી શકું છું. કોલેસ્ટેરોલ ૨૮ માંથી ઘટીને ૧૮૮ થયું છે. મોટી વાત તો એ કે હવે મૃત્યુનો ભય રહ્યો નથી. ફરી વાર ટ્રેડમિલ માટે હું તૈયાર છું.'

૧૮. ભૂપેન્દ્ર દેસાઈ. ૫૪ વર્ષ. મિલ કલાર્ક. ઉગ્ર ડાયાબિટીસ સાથે ૧૯૮૮માં હાર્ટએટેક(એન્ટીરિઅર વોલ ઈન્ફાફેક્શન). ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૧૯૮૧ટ્રેડમિલ ખરાબ આવ્યો આગળ વધ્યા નહીં. ૧૦૦ યુનિટ ઈન્સ્યુલિન લેવા છતાં ડાયાબિટીસ કાબૂમાં ન હતો. કાર્યક્રમમાં જોડાયાના પાંચ મહિનામાં હૃદય કાર્યશક્તિ વધી. દવાઓ ઘટી. ડાયાબિટીસમાં ધણો જ સુધારો. દિવસમાં બે વખત 'ગ્લાયનેસ' લે છે.

૧૯. ગોપાલભાઈ સી. પટેલ, ૫૫ વર્ષ. પ્રોફેસર : ધણા સમયથી હાઈપર ટેન્શન. ૧૬-૪-૧૯૮૨ એન્જાઈના હુમલો. ઈ.સી.જી-ટ્રેડમિલ કરાવતાં એન્જિયોગ્રાફીની સલાહ. મુલતવી રી. કાર્યક્રમમાં ૨૫-૪-૧૯૮૨થી જોડાયા. સ્થિતિમાં સુધારો. આરામ વખતે ઈ.સી.જી. નોર્મલ. વજન ૮૮ થી ઘટીને ૮૮ થયું. બેચેની વગર ચાળીસ મિનિટ ચાલે. બ્લડપ્રેશર નોર્મલ. દવાઓ પણ ઘટી. દુઃખાયક બનાવો પ્રત્યે પ્રતિભાવ હળવો બન્યો. હળવાશ અનુભવે છે. ઘરે નિયમિત ધ્યાન કરે છે.

૨૦. જિતેન્દ્ર એન. પટેલ, ૪૧ વર્ષ. ધંધાર્થી : ૩૦મી ઓક્ટોબર ૧૯૮૮ના હાર્ટએટેક. સાજા પણ થયા. ટ્રેડમિલ ટેસ્ટ સારો અને દવાઓ ચાલુ. ૨૭મી નવેમ્બર ૧૯૮૮ છાતીમાં દુખાવો. અઠવાદિયું આરામ. એન્જિયોગ્રાફી સલાહ. આર્ટરીઓ ધણી બધી બ્લોક. બાયપાસ સલાહ. પટેલને સારું લાગવા માંડ્યું અને દેખીતી રીતે કોઈ તકલીફ નહીં. શું કરવું? જુદાજુદા અભિગ્રાય મળ્યા. અમેરિકન

કાર્યક્રમાનુભવો થાય તો ઓપરેશન કરાવવું. કાર્યક્રમમાં રજી ઓક્ટોબર ૧૯૮૧થી જોડાયા પછી તકલીફ નથી. સ્હૂર્તિમાં ધંધો ચલાવે છે. આત્મવિશ્વાસ ઘણો વધતા દરેક કાર્યક્રમાં રસ લે છે. તણાવ બનાવો અગાઉ માફક હેરાન કરતા નથી.

૨૧. શ્રી કે. જે. ત્રિવેદી, હત વર્ષ, નિવૃત્ત સલાહકાર, ગુજરાત અંબુજ સિમેન્ટ: મારી પાસે તપાસ માટે રત્ની સપ્ટેમ્બર ૧૯૮૮ના રોજ આવેલા. ૨૨ મી. જાન્યુઆરી ૧૯૮૮ના હાર્ટએટેક. ૧૩ જૂન ૧૯૮૮ના સ્ટ્રેસ ટેસ્ટમાં કોરોનરી રોગનો સ્પષ્ટ નિર્દેશ. એન્જિયોગ્રાફી સલાહ મળી. ૧૪ મી. ૧૯૮૮ જાન્યુઆરી એન્જિયોગ્રાફી. એક આર્ટરી સો ટકા, બીજી ૮૮ ટકા અને ત્રીજી ૭૦ ટકા બંધ જણાઈ. બાયપાસ સલાહ આવી. બાયપાસના વિકલ્પ માટે તે મારી પાસે આવ્યા. પંદર વર્ષ પહેલાં ડ્યુઓઝનલ અલ્સર થયેલું ત્યારે થોડોક શ્રમ પડતાં છાતીમાં દુખતું. તેમને ૨-બી વર્ષમાં મૂકી શકાય તેવો એન્જાઈના હતો. મેં કાર્યક્રમમાં જોડાવા સલાહ આપી. દવાઓમાં ફેરફાર કર્યા. આહાર સૂચના આપી. ધ્યાન સાથેના સંપૂર્ણ કાર્યક્રમથી ત્રિવેદી રોજ ૪/૫ કિ.મી. તકલીફ વગર ચાલે છે. ફરિયાદો દૂર થઈ. છદ્દી જુલાઈ ૧૯૮૮માં ઈ. સી. જી. સારો આવ્યો. સારું લાગે છે. કાર્યક્રમ માંદગી માટેની અગત્યની દવાનો વિકલ્પ નથી કે નથી તોકટરી સલાહની અવગાણના. ત્રિવેદીને પંદર વર્ષથી પેપ્ટીક અલ્સર હતું છતાં વધુ પડતા આત્મવિશ્વાસથી અલ્સરની દવા બંધ કરી. પરિણામે આડા વાટે ઘણું લોહી પડ્યું. HB ઘટીને ૫ ટકા થયું. લોહીની બે બોટલો ચાડાવી. કરેલી ભૂલ માટે અગત્યનો પાઠ શીખ્યા.

૨૨. વિમલ ડી. શાહ, પદ વર્ષ. અમદાવાદ ચુનિસિપાલિટી અધિકારી: ઓગસ્ટ ૧૯૮૦માં એન્જાઈનાની ભારે તકલીફ. ટ્રેડમિલ બાદ એન્જિયોગ્રાફી સલાહ મળી. ૧૯૮૭થી ડાયાબિટીસ (૨૨૦થી ૩૦૦) છે. વિમલભાઈ એન્જિયોગ્રાફી કરાવવા ના કરતા તેથી કાર્યક્રમમાં જોડાવા સલાહ આપી. ૨૫-૪-૧૯૮૮રથી કાર્યક્રમમાં જોડાયા પછી ડાયાબિટીસ ઘટયો અને દવાનું પ્રમાણ પણ ઘટ્યું. ઓફિસમાં ફરજો થાક વગર કામ બજાવે છે, ‘મને વિશ્વાસ છે કે મારે બાયપાસ કરાવવી નહીં પડે.’

૨૩. શ્રીમતી ચંદ્રિકા સી. ગોસલિયા, ૫૧ વર્ષ, ગૃહિણી: દસ વર્ષ પહેલાં હાઈપોથાઇરોઇડિઝિમની ખબર પડી. દવાથી સારું રહેતું. છાતીમાં એન્જાઈનાનો દુખાવો ઊપડતાં રજી જુલાઈ ૧૯૮૮રના રોજ મારી સલાહ લઈ કાર્યક્રમમાં જોડાયાં. બે માસમાં જ એન્જાઈના સુધારો. દવા પણ ઘટી. સારું લાગે છે. ઉંઘ માટે દવાની જરૂર નથી પડતી. તેઓ શવાસન અગ્નિયાર વર્ષથી કરે છે પણ સમૂહમાં શવાસન કરવાથી વધુ હળવાશ અનુભવાય છે. સમૂહમાં અનુભવાતી મનની શાંતિ અને હળવાશ તેમણે પહેલાં કઢી અનુભવી નથી.

૨૪. ડૉ. જિતેન્દ્ર કે. શાહ, ૫૫ વર્ષ. ફિબિલી ફિઝિશિયન: કુટુંબમાં અત્યંત કલણ બનાવથી-તણાવથી છાતીમાં દુખાવો થયો. શ્રમ પડતાં દુખાવો વધી જતો. ઈ.સી.જી.+બીજી તપાસ નોર્મલ એટલે ટ્રેડમિલ ટેસ્ટની સલાહ આપી. કાર્યક્રમમાં જોડાયાં. પત્ની પીનાબહેનને પણ તણાવો હતા. જીવનમાંથી રસ ઊરી જવો, ચીટિયાપણું, અનિદ્રા અને ડિપ્રેશનની ફરિયાદ. કાર્યક્રમમાં જોડાયાં. અનહંદ સુધારો અનુભવ્યો. આત્મવિશ્વાસ વધ્યો. કૌટુંબિક પ્રવૃત્તિઓમાં રસ લેતાં થયાં ને ડિપ્રેશનમાંથી બહાર આવ્યાં. વર્તણૂકમાં ઘણો સુધારો થયો અને મનની શાંતિ પાછી આવી. આમ થતાં તેમની એન્જાઈના તકલીફમાં નોંધપાત્ર સુધારો અને આત્મવિશ્વાસ વધ્યો છે.

૨૫. જ્યેશ ગુજરાતી: પોલિયો ને હદયરોગના દર્દી પણ છે. કાર્યક્રમમાં અવારનવાર હાજરી આપે છે. એમનાથી શક્ય એટલી જ કસરતો કરે છે. શવાસન પણ ખુરશીમાં બેઠા બેઠા જ કરે છે છતાં પણ કાર્યક્રમથી થતો લાભ અનુભવે છે.

૨૬. શિરીષ અને મીના મહેતા: મહેતા દંપતી ૧૯૮૧માં કાર્યક્રમના પ્રથમ દિવસથી જોડાયેલું છે. શિરીષે ૧૯૮૮માં બાયપાસ સર્જરી કરાવી એ પછી દોઢ વર્ષમાં દુખાવો ફરી શરૂ થયો અને સ્ટ્રેસ ટેસ્ટ પોઝિટિવ આવ્યો. દવા, આહારનિયંત્રણ અને અત્યંત ધીમી ગતિએ ચાલવાની એમને સલાહ મળી. દર્દ વધતાં મીનાની ચિંતા વધવા માંડી. રોગ ઉત્તરોત્તર વધવાના ભય સાથે બંને આશંકાઓથી ઘેરાવા માંડ્યાં. શ્રી મહેતાને કાર્યક્રમના પ્રથમ દિવસથી જ સારું લાગવા માંડ્યું. એમની તાબિયતમાં ૮૦ ટકા સુધારો થયો. બંને પ્રવૃત્તિમય જીવન જીવે છે. સૂચવાયેલો આહાર લે છે અને બંને સાથે દિવસમાં બે વાર ધ્યાન કરે છે. પ્રસંગોપાત્ર થતા છાતીના દુખાવા માટે શિરીષ દવા સાથે રાખે છે પણ દવાઓના ભારથી એ પહેલાંની જેમ લદાયેલા નથી. મીના પત્નીને ટેકો આપવા કાર્યક્રમમાં ભાગ લે છે અને પ્રવૃત્તિઓમાં મહત્વનું યોગદાન આપે છે. બંને આનંદિત અને રોગના ભયથી મુક્ત છે.

૨૭. રિયાનુદીન: સાત મહિનાથી બ્લડપ્રેશર ને છાતીનો દુખાવો. કાર્યક્રમમાં આવ્યા પછી છ મહિનામાં એમનું સ્વાસ્થ્ય સુધર્યું છે.

૨૮. દીપક: દીપક ૨૮ વર્ષના છે. ૨૮ વર્ષ એમને હદયરોગનો હુમલો થયો. એ વખતે એમનો પુત્ર હોસ્પિટલમાં હતો અને બીજી ચિંતાઓથી એ ઘેરાયેલા હતા. ડોક્ટરના મત પ્રમાણે ધૂમ્રપાન ને તમાકુના સેવનથી એમને રોગ થયો હતો. ડોક્ટરે એન્જિયોગ્રાફી કરાવવાનું કર્યું, પણ એ યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમમાં જોડાયા.

૨૯. દિનેશ: ઉર વર્ષની ઉંમરે હદયરોગ હુમલો થયો. કારણોમાં કામનો બોજો અને અળગાપણાની ભાવના હતાં. એન્જિયોગ્રામમાં એક કોરોનરી ધમનીમાં ૮૮ ટકા અવરોધ જણાયો. ડોક્ટરે ઓપરેશનની સલાહ આપી પણ એ કાર્યક્રમમાં જોડાયા. ૪૦ વર્ષ એ સંપૂર્ણ રોગમુક્ત છે અને પત્ની-પુત્ર સાથે સુખી જીવન વિતાવે છે.

૩૦. જિતેન્દ્ર ભાડું: ૧૯૮૦થી હદયરોગના દર્દી છે. એમના લાંબા પ્રવૃત્તિમય કાર્યજીવન દરમિયાન અનેક અસ્વિયતા યાતનાઓમાંથી પસાર થયા છે. ૧૯૮૭માં ફરીથી એન્જિયોગ્રાફી કરાવતાં ધમનીઓની પરિસ્થિતિ ઘણી સારી જણાઈ. તનાવમુક્ત રહેવા માટેનું એમનું આત્મભળ અને સંતોષજનક સ્વાસ્થ્ય એ બંનેનો યશ એ યુનિવર્સલ હીલિંગને આપે છે. તનાવની પરિસ્થિતિમાં ઉદ્રીય શ્વસન અને

શવાસન ખૂબ ઉપયોગી નીવડે છે એવો એમનો અનુભવ છે.

૩૧. જે. ડી. ત્રિવેદી : ૧૯૭૭થી ડૉ. કાપડિયાના દર્દી છે. જવાબદારીભરી તનાવપૂર્ણ સરકારી નોકરી અને ઉચ્ચ હોદ્દો એમના રોગનાં મુખ્ય કારણો હતાં. યુનિવર્સલ હીલિંગના વહીવટી કાર્યોના સંકલનમાં એમણે મહત્વનો ભાગ ભજવ્યો છે. શરૂઆતના ધ્યાનના કાર્યક્રમમાં પણ એમણે અગત્યની ભૂમિકા નિભાવી હતી. પહેલાં ઉગ્ર સ્વભાવ ધરાવતા હતા. કુટુંબમાં અને ઓફિસમાં એ વારંવાર ચિડાઈ જતા. યુનિવર્સલ હીલિંગમાં જોડાયા પછી સ્વભાવ સુધ્યો છે. હવે એ વધુ શાંત રહે છે અને જલદી ચિડાતા નથી. એમની મુખમુદ્રા સૌખ્ય અને શાંત છે. એમના સ્વભાવપરિવર્તનથી એમનાં કુટુંબીઓ ખુશ છે.

૩૨. ગુજરાત રાજ્યના સિંચાઈ વિભાગ એક ભૂતપૂર્વ સચિવ : ૧૯૭૭થી લોહીનું ઊંચું દબાણ. ૧૯૭૮માં મસ્ઝુ તૂટ્યો ત્યારે ચીફ એન્જિનિયર હતા. આ હોનારતથી અત્યંત કામ ને તણાવભરી જવાબદારીઓ આવી પડી. ૧૯૮૦ ડિસેમ્બરમાં હાર્ટ એટેક. વજન ૭૩ કિ.ગ્રા. ૧૯૮૭માં યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમમાં જોડાયા. નિયમિત દવાઓ સાથે વજન ઘટાડવા, હલકો અને પથ્ય શાકાહાર લેવા અને યોગની કસરતો, શવાસન અને ધ્યાન વિશે માર્ગદર્શન આયું. ઉત્તરોત્તર સ્વાસ્થ્ય સુધરતું ગયું. કાર્યક્રમે ઘણી પ્રગતિ કરી. પરદેશ પ્રવાસ પણ કર્યા. હાર્ટ એટેક પહેલાથી વધુ કામ કરવા માર્ગદર્શન આયું. જોકે સ્વભાવ ઉગ્રતા થોડી રહી ખરી. પછી સમૂહ સંવાદથી સ્વભાવમાં પરિવર્તન આયું. ૬૪ વર્ષે અત્યંત તંદુરસ્તી સાથે કાર્યરત રહે છે. માંસાહાર સંદર્ભ ગયો. ૬૨ કિ.ગ્રા. વજન. ૫ કિ.મી. રોજ ચાલે છે. પોતે હદ્યરોગમાંથી કેવી રીતે ઊગર્યા તે વિશે ઉત્સાહથી વ્યાખ્યાનો આપે છે.

૩૩. એક દરદી. ૬૦ વર્ષ : હાર્ટ એટેક પછી એન્જિયોગ્રાફીની સલાહ. તે ન કરાવતાં તેઓ બે વર્ષથી કાર્યક્રમમાં જોડાયા. જીવનમાં ગ્રાસ વસ્તુ હાંસલ કરવાની ઈચ્છા હતી; (૧) વજન ઘટાડવાની (૨) ધૂમ્રપાન છોડવાની (૩) કોષ ઉપર કાબૂ મેળવવાની. એ ગ્રાણેય સિદ્ધિઓ કાર્યક્રમે શક્ય બનાવી. કહે છે કે જેવો કોષ આવવા માંડે કે તરત જ પેટથી શાસ લેવાના શરૂ કરે છે. આથી ચિત્ત શાંત થઈ જાય છે. સ્વભાવમાં પરિવર્તન વિશે કહે છે, ‘દરેક વાતમાં હું જ સાચો એ વૃત્તિ થતી નથી અને સાચો હોઉં તો પણ તે આગ્રહ હવે રહેતો નથી. શવાસન-ધ્યાનથી સ્વાસ્થ્યને હાનિકારક વસ્તુઓથી સહેલાઈથી દૂર રહી શકાય છે.’ એ અત્યંત સ્વસ્થ છે.

૩૪. કાર્યક્રમમાં ૪૫-૫૫ વર્ષ વર્ષનેની વયનાં બહેનોનો અનુભવ અત્યંત ઉત્સાહપેરક છે. પર વર્ષનાં બહેનને એન્જાઈનાનું ધાંશું જ દર્દ ને એન્જિયોગ્રાફીની સલાહ મળી. એ બહેન એન્જિયોગ્રાફી ન કરાવતાં કાર્યક્રમમાં જોડાઈને દોઢ વર્ષથી તો કશી જ દવા વગર આનંદ અને ઉત્સાહથી જવે છે. ૫૫ વર્ષનાં બહેનને એન્જાઈના. ગ્રાસ વર્ષથી કાર્યક્રમમાં નિયમિત ભાગ લે છે. તે દરમિયાન તેમનાં નાનાં બહેન કેન્સરમાં ગુજરી ગયાં. આ વસ્તુ આ બહેન જરૂરી શક્યાં છે અને નહીંવત દવાથી એ આરોગ્યમય જીવન જવે છે. જીવનની અનેક બાબતો પ્રત્યે બદલાયેલા અભિગમ માટે એ આ કાર્યક્રમને શ્રેય આપે છે.

૩૫. એક પતિ-પત્ની, પુત્રીની કૂર હત્યાના આધાતથી બનેને એન્જાઈનાનું દરદ થયું. બહેનને ડિપ્રેશન પણ થયું. કાર્યક્રમે એમને આ કારમા આધાતમાંથી બહાર નીકળવામાં સહાય આપી એવું તેઓ કહે છે. આજે બને સ્વસ્થ છે.

૩૬. એક વ્યક્તિ. ૬૦ વર્ષ : ૧૯૮૮માં બાયપાસ સર્જરી કરાવી. જ મહિનામાં જ ફરીથી અસદ્ય એન્જાઈના અને ટ્રેડમીલ ટેસ્ટ માત્ર ગ્રાસ મિનિટમાં પોઝિટિવ આવતાં જીવનમાંથી રસ તીડી ગયો. એન્જિયોગ્રાફીની સલાહ. તેમ ન કરતાં ‘જીની કાર્યક્રમમાં જોડાયા છે. એક મિન્ટે ટકોર કરતાં કહ્યું, ‘ચાર વર્ષથી એકનો એક બીબાંદાળ કાર્યક્રમ કરો છો તેથી કંટાળો નથી આવતો?’ એમણે કહ્યું, ‘આ કાર્યક્રમની એ તો ખૂબી છે કે શરૂઆતમાં આવતો હતો તેટલો જ આનંદ આવે છે. બલકે આનંદની નવી જ અનુભૂતિ જાય છે. ઘરે આ કાર્યક્રમ સવાર-સાંજ નિયમિત કરું છું અને જે આનંદ મળે છે તે અવર્ણનીય છે. એક કલાક કચારે પૂરો થઈ જાય છે તે ખબર જ પડતી નથી. પ્રાર્થના પછી છૂટા પડીએ ત્યારે એક અજબ હળવાશ માણાતાં માણાતાં ઘરે જઈએ છીએ. ભૂતકાળને વાગોળતો નથી, ભાવિનો ભય નથી, વર્તમાનમાં જ જીવન જીવું એ જ નિયોડ આ ચાર વર્ષના પ્રોગ્રામમાંથી મળ્યો છે.’

૩૭. એક વ્યક્તિ મહિનાથી કાર્યક્રમમાં ગેરહાજર હતી. આવીને મને કહ્યું, ‘ડોક્ટર, ચાર અઠવાડિયાં પહેલાં પત્નીને કેન્સર નિદાન થયું. પત્નીને હદ્યરોગ હતો એટલે સારવાર શરૂ કરતાં પહેલાં સ્પેશિયાલિસ્ટે હદ્યની તપાસ કરવા કહ્યું. કાર્ડિયોલોજિસ્ટે તપાસીને કહ્યું કે કાર્ડિયોગ્રામ સરસ છે!’ અને એ વ્યક્તિએ ઉમેર્યુ, ‘કેન્સર વિશે જાણ્યા છતાં એમનો કાર્ડિયોગ્રામ આટલો સરસ છે તે યુનિવર્સલ હીલિંગના કાર્યક્રમનો પ્રતાપ છે. પછી કેન્સરની સારવાર કરી તેમાં પણ ઓછામાં ઓછી આડઅસર થઈ. હવે એ સ્વસ્થ છે અને અમે આવતા અઠવાડિયે કાર્યક્રમમાં આવીશું.’

૩૮. યુવાન દરદી : હદ્યરોગનો હુમલો. એન્જિયોગ્રાફી પછી બાયપાસ સલાહ પણ મેડિકલ સારવાર જ ચાલુ રાખી. ચાર વર્ષથી કાર્યક્રમમાં જોડાયા. બિલકુલ સ્વસ્થ છે. ધંધો વધ્યો છે. લગભગ બાર કલાક રોજ કાર્યરત રહે છે. ચાલવા નિયમિત જાય છે ત્યાં એક જાડ નીચે શવાસન અને ધ્યાન કરે છે અને મનની શાંતિ અનુભવે છે. કોઈ પણ રીતે શરીર અને મન શાંત થાય એટલે આત્માના ગુણો ખીલી ઉઠે. આત્માના ગુણોમાં અમરત્વ છે, મરણનો ભય નથી, આનંદ છે, પ્રેમ છે, બધુ મંગળ છે, ભાઈયારાની અને એકત્વની ભાવના છે.

૩૯. યુવાન દરદી. ૩૬ વર્ષ : હાર્ટએટેક પછી બાયપાસની સલાહ. સર્જરી ન કરાવી અને બે વર્ષથી કાર્યક્રમમાં જોડાયા. આજે પોતાની સ્ટીલ ફર્નિચર ફેક્ટરીમાં ૧૨-૧૪ કલાક કામ ઉત્સાહથી કરે છે. ચાલવા જાય છે. કાર્યક્રમમાં નિયમિત આવે

છે. પ્રત્યક્ષીકરણ કળા ફાવી ગઈ છે. ધ્યાનમાં એ બધા અવરોધો ઓગળતા જોઈ શકે છે અને કોરોનરી ધમનીઓમાં લોહી પુરજોશમાં ફરતું કલ્પી શકે છે. ખૂબ જ સ્કૂર્ટિમાં રહે છે. શરૂમાં ચરબી વિનાનો સાદો આહાર લેવામાં તકલીફ પડી પણ હવે એ પણ ગમે છે. નવો સ્વાદ કેળવાતો જાય છે. કોઈક વાર શોખ હતો તેવી વાનગી લે છે પણ તે વખતે ખૂબ ધ્યાનથી થોડું ખાઈને માણી લે છે.

૪૦. રિક્ષાચાલક. ઉપ વર્ષ. છાતી દુખાવો. તા. ૧૧-૧૧-૮૫ના રોજ અમદાવાદ હોસ્પિટલમાં દાખલ. કાર્ડિયોગ્રામમાં હાર્ટ એટેક. ડાયાબિટીસ, બ્લડપ્રેશર, કોલેસ્ટેરોલ તકલીફ નહોતી. એકાદ વર્ષથી મોટા આર્થિક બોજા હેઠળ હતા. કાર્યક્રમમાં જોડાયા. મહિનામાં છાતીનો દુખાવો ઘૂ. ધૂમપાન છોડ્યું. ઓછી ચરબીવાળો ખોરાક કર્યો અને 'ટ્રેડમીલટેસ્ટ' સામાન્ય આવી ગયો. હાર્ટએટેકમાં માનસિક-સામાજિક પરિબળોએ ભાગ ભજવ્યો; રોગના ભયમાંથી મુક્તિ મેળવવા ને અનુકૂળ પરિવર્તન લાવવામાં ધ્યાન મદદરૂપ થયું.

૪૧. એક કર્મચારીને હદ્યરોગની આનુવંશિક તકલીફ કોણી, વજન ભારે અને ખોરાકના રસિયા. કામમાં અધીરાઈ ને હાર્ટએટેકથી અકાળ મૃત્યુનો ભય. ૪૫ વર્ષ : ત્રણ વર્ષથી કાર્યક્રમમાં જોડાયા. બે વર્ષથી દવા વગર કોલેસ્ટેરોલ સામાન્ય. ઘણી ઓછી તાણ અનુભવે છે, પત્તીને રોજિંદા કામમાં મદદ કરે છે, બાળકોના શિક્ષણમાં રસ લે છે, ઉપરી અને સહકર્મચારીઓ સાથે સંપથી કામ કરે છે અને ગ્રાહકો સાથે વિનયપૂર્વક વર્તે. વજન ઘટ્યું. ઓછી ચરબીવાળો ખોરાક ભાવે છે. ટેવોમાં નરમાશ આવી. વૃદ્ધ ને અશક્તને મદદ કરવા તત્ત્વર રહે છે. બીજાંની પ્રગતિથી આનંદ થાય છે. ગુર્સા ઉપર ઘણો કાબૂ મેળવ્યો છે. પ્રાર્થના ગમે છે. સ્વભાવની ઉગ્રતા ઉપર કાબૂ મેળવવામાં ધ્યાન ઉપયોગી છે. પ્રેમ, સહાનુભૂતિ અને પરોપકારની લાગણી વિકસાવવાથી શારીરિક સ્થિતિમાં સુધારો થઈ શકે છે.

૪૨. ઉચ્ચ જવાબદારી સાથે નિવૃત્ત પ્રભંધક : વિવિધ સામાજિક પ્રવૃત્તિઓમાં સમય ગાળે છે, હદ્યરોગમાં વિજ્ઞાન ને આધ્યાત્મિકતાના સંયોગ વિશે જણાવે છે, 'હદ્યરોગ વિશે સંકેત મળ્યો ત્યારે મેં સંપૂર્ણ સ્વસ્થતાપૂર્વક સ્વીકાર્યો. ડોક્ટર માત્ર શારીરિક દાય્યિંદ્રિયોની સલાહ આપે તો એમની સાથે સારવારનાં ભયસ્થાનો વિશે વિસ્તૃત ચર્ચા કરવાનું નક્કી કર્યું. સર્જરીની સલાહ મળે તો ડૉ. હીન ઓર્નિશ અને ડૉ. રમેશ કાપડિયાના અભિગમ અનુસાર વેકલ્પિક સારવાર મેળવવામાં મને શ્રદ્ધાપૂર્વક રસ છે એમ ડોક્ટરને જણાવવું ઉચિત લાગ્યું.'

૪૩. એક ભાઈ. પ૮ વર્ષ : ત્રણ વર્ષ પહેલાં ઓન્જિયોપ્લાસ્ટીની સલાહ. કાર્યક્રમમાં નિયમિત દુખાવો દૂર થયો. લોહીના ઊંચા દબાજ માટે સારવાર. કોલેસ્ટેરોલ વધારે. ૧૯૮૮ના જૂનમાં પોરિસ એરપોર્ટ પર છાતીનો તીવ્ર દુખાવો. ઓન્જિયોગ્રાફી-જમણી રક્તવાહિની ગંભીર પ્રમાણમાં સંકોચાઈ હતી. તત્કાળ ઓન્જિયોપ્લાસ્ટી. 'પરદેશમાં તીવ્ર દુખાવો છિતાં શાંતચિત્ત રહ્યો. જરૂરી સારવાર મળતાં એ સાજી થઈ જશે એવો અતૂટ વિશ્વાસ હતો. આ માંદગીમાં સાથે રહેલા પુત્રને પિતાની શાંતિ અને સ્વસ્થતાથી આશ્રય થયું. કાર્યક્રમ ને લીધે જ મનની શાંતિ ને વિશ્વાસ સંપાદન કરી શક્યો. પોરિસના ડોક્ટર્સે કોલેસ્ટેરોલ કાબૂમાં રાખવા સલાહ આપી. યુ.લી. કાર્યક્રમ કોઈ રામબાજ ઉપચાર નથી છિતાં મને વિદેશમાં આકર્ષિક મુસીબતોનો સામનો કરવામાં મળેલી શક્તિ કાર્યક્રમને આભારી છે.'

૪૪. કાર્યક્રમના એક ભાઈનાં પલીએ લખે છે, 'પતિને ૧૯૮૮માં બાયપાસ સર્જરી. કાર્યક્રમમાં જોડાયા. થોડા જ સમયમાં રોગ વિશેનો ભય ઘટ્યો. જીવનમાં બધાં પરિબળોને જીલીને એ આનંદથી જીવવા માંડયા. પહેલા વર્ષમાં છાતીના દુખાવાની ફરિયાદ હતી એ હવે જવલ્યે જ ઉદ્ધવે છે. ઓછી ચરબીવાળો ખોરાક એ આનંદપૂર્વક લે છે. એમનામાં થયેલા પરિવર્તનને લીધે ૧૯૮૪માં મને યુ.લી. કાર્યક્રમ માં જોડાવાનું પ્રોત્સાહન મળ્યું. હું પણ હવે મનની નિતાંત શાંતિ અનુભવું છું. મારી અસ્વસ્થા ઘટી છે.'

૪૫. વીમા વ્યવસાયમાંથી નિવૃત્ત અધિકારી : ૧૯૮૨ના ડિસેમ્બરમાં હદ્યરોગનો હુમલો. ધૂમપાનના તીવ્ર વ્યસની. વજન ૮૫ કિલો. ૧૯૮૩ જાન્યુઆરીમાં કાર્યક્રમમાં જોડાયા. ધૂમપાન ત્યજ દીધું, વજન ૭૫ સુધી ઘટાડ્યું, શાકાહારી ખોરાક અને 'ટ્રેડમીલ' ક્ષમતા વધી. ૧૯૮૫માં કાર્યક્રમ અંગે અનિયમિતતા. પરિણામે ખોરાક, વજન અને કોલેસ્ટેરોલમાં વધારો થયો. સ્વભાવમાં ઉત્તેજિતતા વધી. છાતીમાં દુખાવો થવા માંડયો. ડોક્ટરની ચેતવણી. પરિણામે ૧૯૮૪થી નિયમિત થયા. ખોરાકમાં પરિવર્તન ને વજનમાં ઘટાડો. મન ફરી પ્રહૃલિલે બન્યું, 'કાર્યક્રમ અસરકારક દવા છે. એમાં નિઝાળજીથી ફરીથી રોગનાં લક્ષણોનો ભોગ બનવું પડે છે.'

૪૬. હદ્યરોગથી પીડાતા હ૫ વર્ષના ભાઈ પતી સાથે આવતા. બે મહિનાની ગેરહાજરી બાદ એ મળવા આવ્યા ત્યારે, 'હું સુખદ સમાચાર લાવ્યો છું. પતીને બે મહિના પહેલાં સ્તર કેન્સર નિદાન થયું. ડોક્ટર કહેતા હતા કે રેનીએશનની સારવાર મોટી આડઅસર વિના જીલવાની એમની ક્ષમતા આશ્રયજનક હતી. હવે સુધરી છે ને ડોક્ટરને સંતોષ છે. અમે બંને કાર્યક્રમમાં નિયમિત આવીશું.'

૪૭. નિવૃત્ત બેક અધિકારી. ૬૩ વર્ષ : ૨૮ માર્ચ, ૧૯૮૮. હદ્યરોગનો હુમલો. મનથી ભાંગી પડ્યા. પોતાનો વિશ્વાસ ડગી ગયો. કાર્યક્રમમાં મુલાકાત થઈ. ૫-૬ વખતની મુલાકાત અને શવાસન-ધ્યાનથી ચ્યાતરકાર થયો. મનનો ડર ગયો. મનમાં વિશ્વાસ થયો, 'હું સંપૂર્ણ સ્વસ્થ છું. સ્વભાવમાં પરિવર્તન. જતું કરવાની વૃત્તિ થતી જાય છે. હદ્યરોગમાં જ નહીં, જીવવાની પદ્ધતિમાં પણ સારું પરિવર્તન આવે છે. લિપિડ પ્રોફાઇલ રિપોર્ટમાં એચ.ડી.એલ ની માત્રા વધી છે અને કોલેસ્ટેરોલ તેમ જ ટ્રાઇગ્લિસેરાઇડ્સની માત્રા ઘટી છે.'

૪૮. યુનિવર્સિલ હીલિંગ પ્રોગ્રામ-અમદાવાદનો અભ્યાસ કરવા ફ્લોરિડા, અમેરિકાની સાઉથ ઈસ્ટર્ન યુનિવર્સિટીએ મેડિકલના વિદ્યાર્થી ડૉ. મુંજાલ શ્રોફને ડિસેમ્બર, ૨૦૦૦માં અમદાવાદ મોકલ્યા. અભ્યાસ અર્થે તેમણે ડાઈઝોનો રેકર્ડ તપાસ્યો. તે દરેકને મળ્યા, પૂછપરછ કરી અને દર્દ વિષેની છેલ્લી સ્થિતિ જાણી. તેમની સાથે શવાસન અને ધ્યાનમાં ભાગ લીધો. તેમનો રિપોર્ટ નીચે મુજબ છે:

યુનિવર્સિલ હીલિંગ કાર્યક્રમમાં આજપર્યંત હજારોની સંખ્યામાં હદ્યરોગના દર્દીઓએ ફાયદો અનુભવ્યો છે. જેમને હદ્યરોગનો

હુમલો થયો હોય કે જેમને કેવળ એન્જાઈના હોય તે સર્વેને સ્વાસ્થ્ય અને સુખાકારીનો નવો અનુભવ થયો છે.

હું અમેરિકાની ફલોરિડા યુનિવર્સિટીમાં ચોથા વર્ષમાં અભ્યાસ કરું દુંગ. અમારા અભ્યાસક્રમના ભાગરૂપે યુનિવર્સિટી તરફથી યુનિવર્સિલ હીલિંગ કાર્યક્રમની સમજ કેળવવા અને તેમાં ભાગ લેવા હું ડિસેમ્બર ૨૦૦૦માં મળ્યો. મેં ઘણા દર્દીઓના મેડિકલ રેકર્ડ તપાસ્યા અને કાર્યક્રમમાં જોડાયા પહેલાંની અને પછીની તેમના હદ્યની સ્થિતિનો અભ્યાસ કર્યો. મેં જે જોયું અને રેકર્ડ ઉપરથી તારબું તેનાથી ખાતરી થઈ કે કાર્યક્રમ હદ્યરોગ સામેની ગુંબેશમાં ઘણો જ પ્રબળ અને અસરકારક ઉપાય છે.

દર્દીઓ જોકે મુખ્યત્વે હદ્યરોગના ઉપયાર માટે આવે છે પરંતુ તેમને થતો લાભ હદ્યરોગ પૂરતો સીમિત રહેતો નથી. તંદુરસ્તીના બીજા અનેક લાભ તેમને મળે છે. યુનિવર્સિલ હીલિંગ કાર્યક્રમ હદ્યરોગના કોઈ ખાસ પ્રકારના દર્દીઓ(પુરુષ-સ્ત્રી) માટે સીમિત નથી. અનેક પ્રકારના દર્દીઓ આ પ્રોગ્રામમાં ભાગ લે છે. ત૦ વર્ષના યુવાન એન્જાઈનાના દર્દીથી માંડી વધોવૃદ્ધ દર્દી જેમને એકથી વધુ વખત હદ્યરોગનો હુમલો આવી ગયો છે અને જેમણે ઓન્જિયોપ્લાસ્ટી કે બાયપાસ સર્જરી કરાવી હોય એવા વિવિધ પ્રકારના દર્દી ભાગ લે છે. મોટા ભાગના દર્દી મધ્યમ વર્ગમાંથી આવે છે. ઘણા દર્દીઓ પોતાના ફિઝિલી ડોક્ટર અથવા હદ્યરોગના નિષ્ણાતની સલાહથી કાર્યક્રમમાં જોડાય છે. જ્યારે બીજા ભાગ લેનારાઓ અને મિત્રોની સલાહથી આવે છે. પ્રોગ્રામમાં જોડાનાર કેટલાક દર્દી એવા છે કે જેમને એમના ડોક્ટરોએ ગંભીર રીતે માંદા લેખ્યા છે અને સર્જિકલ ટ્રીટમેન્ટ માટે પણ તેમને અયોગ્ય ગણ્યા છે. પ્રોગ્રામમાં ભાગ લેવાનો કોઈ ખાસ ખર્ચ નથી. તેથી જેમને ખર્ચ ન પોસાય એવા દર્દીઓ પણ લાભ લે છે.

કાર્યક્રમની અસરો : ફરિયાદોવાળા દર્દીઓ અને તંદુરસ્ત દર્દીઓના સાનિધ્યમાં અને તંદુરસ્તી બક્ષતા વાતાવરણમાં બીજા દર્દીઓ સાથે વિચારવિનિમય થતો રહે છે. અન્ય હદ્યરોગના દર્દીને તેઓ કેવા સક્રિય છે તે જોવું અને તેમની તંદુરસ્તીની વાત જાણવી તે દેખીતી લાભદાયી વાત છે. અવારનવાર મુલાકાતોથી દર્દીની એકલતા દૂર થાય ને રોગનો ભય ઘટે છે. જીવનની ગુણવત્તા સુધરે છે. દર્દીની એકલતા અને દર્દીનો ભય ઘટતાં તેઓને પોતાની જાતની સંભાળ લેવા નવી પ્રેરણ મળે છે અને પોતાના ડોક્ટરને સારવારમાં અને તેમની ભલામણોમાં હોંશથી સહકાર આપે છે.

એકલતાની ભાવના અને રોગનો ભય દૂર થવા ઉપરાંત દર્દીને જીવનપ્રદ્ધતિ બદલવા ઘણી પ્રેરણ અને શક્તિ મળે છે. તમાકુ ખાવાની અને ધૂમપાનની ટેવવાળા ઘણા યુવાનો તે છોડવા પ્રોત્સાહિત થાય છે અને નવી ટેવો સાથે પોતાના ડોક્ટર પાસે પાછા જાય છે. માંસાધારી દર્દીઓ શાકાધારી બનવા અને ચરબીરહિત ખોરાક માટે ઈચ્છા દર્શાવે છે. યુનિવર્સિલ હીલિંગ પ્રોગ્રામ કેવળ હદ્યની ક્ષમતા વધારવાનો કાર્યક્રમ નથી પણ વાસ્તવમાં સમગ્ર રીતે વ્યક્તિને નવી તંદુરસ્તી બક્ષે એવો કાર્યક્રમ છે. તે ભાગ લેનારાઓની આંતરિક શક્તિનો વિકાસ કરે છે. તેથી તેમનામાં તંદુરસ્ત બનવાની જન્મજાત શક્તિ પડેલી છે તેમાં વિશ્વાસ વધે છે.

આવા બધા લાભોનું માપ કાઢવું મુશ્કેલ છે. પણ કાર્યક્રમની દર્દીઓના હદ્યની કામગીરી ઉપર સીધી અને વિધેયક અસર થાય છે. એન્જાઈના હોય તેમને ધાતીના દુખાવામાં ઘટાડો થાય છે અને તેમની કામગીરી સુધરે છે. તેઓ દુખાવા વગર લાંબું ચાલી શકે છે. એક વખત જે કામ કરવાની મના હતી તે કામ હવે સહેલાઈથી કરી શકે છે. વધુ દર્દીના ડાબા કેપકની ક્ષમતા (LVEF) અચૂક વધે છે. કેટલાક દર્દીઓની ડાબા કેપકની ક્ષમતા એક વર્ષ પછી બમણી થઈ છે, અને થેલિયમ સેનમાં હદ્યની ક્ષમતા વધતી જોવા મળે છે, એનાથી પણ વધુ આશાસ્પદ વાત એ છે કે ઘણા ભાગ લેનારાઓનું ઉપકારક કોલેસ્ટરોલ(HDL) વધવા સાથે ડાનિકારક કોલેસ્ટરોલ(LDL)માં ઘટાડો નોંધાયો છે. આ ફાયદાઓ અગત્યના છે કારણ કે ઘણાં ઓછાં ઔષધો આવી આડઅસર વિના સંતોષજનક પરિણામ લાવી શકે છે, ખાસ કરીને HDL કોલેસ્ટરોલની બાબતમાં આ ઘણું સાચું છે.

સૌથી હેરત પમાડે તેવી ઘટના એ છે કે કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારા દર્દીઓ મૃત્યુ અને રોગના ભયની માનસિક તાણમાંથી મુક્ત થાય છે. એ ભય હદ્યરોગના દર્દીઓમાં અગત્યનો માનસિક બોજ રહ્યો છે. જે દર્દીઓમાં હદ્યરોગનું કોટુંબિક વલણ હોય છે તેવા દર્દીઓ પણ હતાશા અને ભય જે સામાન્ય છે તે વિના ભયરહિત ગુણવત્તાભર્યું જીવન જીવે છે.

વૈજ્ઞાનિક માહિતી : કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારા લગભગ સો દર્દીને મેં વિસ્તૃતપણે તપાસ્યા; હદ્યની ક્ષમતામાં નોંધપાત્ર સુધારો, લિપિડની પેરન્ઝમાં સુધારો અને બીજાં જોખમી પરિબળોની તીવ્રતામાં ઘણો ઘટાડો નોંધ્યો. લાંબા ગાળાનો અતિ મહત્વનો સુધારો લિપિડમાં જોયો. દર્દીમાં LDL ૧૪-૧૮% ઘટયું, કેટલાક દર્દીમાં ૨૮-૩૩% ઘટાડો થયો. LDL કોલેસ્ટરોલમાં આવા ઘટાડાની નોંધ લેવી રહી. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારમાં ઉપકારક કોલેસ્ટરોલ વધ્યું. સરેરાશ HDL માં ૧૫-૨૦% વૃદ્ધિ દેખાઈ અને કેટલાકમાં ૩૫% વધ્યું. લિપિડ પ્રોફાઈલમાં આ અગત્યના સુધારા લેખાય તે હાલ વપરાતી લિપિટ ઘટાડાની દવાઓથી ખાસ કરીને HDL મા શક્ય નથી.

જે દર્દીઓએ એક વર્ષથી વધુ ભાગ લીધો તેમના ૨-૩૧ ઈકોમાં સરેરાશ ૨૧% ઈજેક્શન કેક્શન (LVEF) વધ્યું અને કેટલાકમાં એ સુધારો ૪૦% જણાયો. આ સુધારો થતાં દર્દીના જીવનની ગુણવત્તા પર સારી અસર થઈ.

આમ આ બધાં માપી શકાય તેવાં લક્ષણો યુનિવર્સિલ હીલિંગ પ્રોગ્રામની મહત્ત્વ રહેતી થતી વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિએ મૂલવવા મુશ્કેલ બને; જેવા કે બાયપાસ કરાવેલ દર્દીઓના ડિપ્રેશનમાં ઘટાડો, મૃત્યુનો ભય ઓછો થવો અને બીજ રીતે તંદુરસ્તીનો અહેસાસ થવો. આ બધાં માપી શકાય તેવા ફાયદાઓ બીજા સમજ શકાય એવા ફાયદાઓની પુષ્ટિ કરે છે.

કાર્યક્રમમાં ૩૦ દર્દીઓ એવા છે કે તેમને બાયપાસ સર્જરીની સલાહ હતી પણ એમણે બાયપાસ સર્જરી કરાવી નથી. એમાંના ૨૮ દર્દીઓ એમ કહે છે કે અમને હવે કદી બાયપાસની જરૂર પડશે નહીં કારણ કે એમને જે સ્ફૂર્તિ વર્તાય છે એ પરથી એવું લાગે છે કે નવી ધમનીઓ ઊગીને એમના હૃદયને પૂરતું લોહી મળી રહે છે. એમના શબ્દોમાં કહીએ તો જાણે કે એમની કુદરતી બાયપાસ થઈ ચૂકી છે.

આ ઉદાહરણો અને તારણોના વૈજ્ઞાનિક આધારો છે. આજ સુધીમાં લગભગ ૭,૦૦૦ વ્યક્તિઓએ આ કાર્યક્રમનો લાભ લીધો છે. અનેક વ્યક્તિઓએ અમારાં પુસ્તકો અને કેસેટ્થી કાર્યક્રમ ચાલુ રાખ્યો છે અને એથી એમને લાભ થયો છે; એન્જિનિયરનાનું દર્દ ઘટી ગયું છે. સર્જરી અનિવાર્ય લાગતી નથી. કોલેસ્ટરોલ ઘટયું છે અને મૃત્યુનો ભય ટળી ગયો છે એવા પ્રતિભાવો પત્રો દ્વારા પણ આપ્યા છે.

૪૮. કાર્યક્રમમાં નિયમિત આવતાં દર્દીઓમાંથી ૧૧૩ દર્દીઓનો પ્રતિભાવ એક પ્રશ્નોત્તરી દ્વારા મેળવી ને જેગા મળી ચર્ચા કરી, એટલું જ નહીં પણ જે દર્દીઓને ઘણી તકલીફ હતી, બાયપાસ સર્જરીની સલાહ મળી હતી, તેવા દર્દીઓની પત્નીઓની સાથે પણ ચર્ચા કરી. જે પ્રતિભાવ સાંપુર્ણો તે અનુભૂત હતો.

પત્નીઓએ કહ્યું, ‘ધરમાં નવો આહાર કુટુંબના બધા સત્યોએ આનંદથી વધાવી લીધો છે અને નવો આહાર અમે સૌ માણસતા થયા છીએ.’ લગભગ દરેકે એવું કહ્યું કે દર્દીના સ્વભાવની ઉગ્રતા અઠડોઅઠ ઓછી થઈ છે.

દર્દનો ભય તો જાણે ગાયબ થઈ ગયો છે પણ જરૂરી સાવચેતી અને દવાઓ નિયમિત લેવાય છે. ધ્યાન, શવાસન અને ચાલવાનું સૌ નિયમિત રીતે કરે છે અને સૌની સુખ સંપત્તિમાં પણ વધારો થયો છે.

લગભગ બધાને જ એમની શારીરિક સ્થિતિમાં સારો એવો સુધારો લાગ્યો; જેમ કે છાતીનો દુઃખાવો ઘટ્યો, દવાની માત્રા પણ ઘટી, ટ્રેઝીલ ટેસ્ટ સુધર્યો, લગભગ ૮૦%માં એમના રોજબરોજની ઘટનાઓના પ્રતિભાવો આશ્રયજનક રીતે તંદુરસ્ત બન્યા. સ્વભાવમાંથી આવેગ અને કોષ ઓછા થયા. સામા પક્ષનું દણિબિંદુ સમજવા માટે સહકારની અને સમભાવની લાગણીઓ માટે પણ એમણે અનુમોદન આપ્યું. રોગ પ્રત્યેનું વલશ, ખાસ કરીને એકાએક મરવાનો ભય, દવા અને સર્જરીના ખર્ચની ચિંતા, એ બધું ઓછું થયું. એક અજબ વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા અને નિર્ભયતાની લાગણી એ પ્રગટી. એમાંના ત્રીસને તો બાયપાસની સલાહ આવી હતી તેમાંથી ઓગણીસ જણા હવે બાયપાસ સર્જરીની કયારેય જરૂર નહીં પડે એવો વિશ્વાસ ધરાવતા થયા.

ત્રીસ દર્દીઓ જેમણે બાયપાસ કરાવી હતી તેમાંના વીસને આ કાર્યક્રમમાં દાખલ થયા ત્યારે ફરીથી છાતીમાં દુઃખાવો શરૂ થયો અને ટ્રેઝીલ ટેસ્ટ પોઝિટિવ આવતાં ફરી સર્જરી કરાવવી પડે એવો ભય હતો તે ભય પણ આ કાર્યક્રમમાં ભાગ લેવાથી દૂર થયો. આ અભ્યાસથી પ્રતીતિ થઈ કે કાર્યક્રમની મનોવૈજ્ઞાનિક અને આધ્યાત્મિક પાસાંઓ ઉપર બહુ સુંદર અસર થાય છે.

૫૦. યુનિવર્સલ હીલિંગ પ્રોગ્રામને એડિન્બરોની રોયલ કોલેજ ઓફ ફિલ્ઝિશિયને અને અમેરિકાની ડ્યુક યુનિવર્સિટીએ વધાર્યો છે. ભારતીય ઉપભંડની વ્યક્તિઓ જેમના લોહીમાં લાયપોગ્રોટીન એ અને હોમોસિસ્ટીન વારસાગત રીતે વધુ હોય છે તેવી વ્યક્તિઓએ આ કાર્યક્રમથી ફાયદો અનુભવ્યો છે. હૃદયરોગ માટે આ બને જોખમી પરિબળો તાજેતરમાં ઓળખાયાં છે. આમ યુનિવર્સલ હીલિંગ પ્રોગ્રામ કોરોનારી હૃદયરોગ માટેની ઉપયારની જુબેશમાં અગત્યનું શરૂ બની રહે છે.

વિદેશના અનુભવો

૧. નોર્થ કેરોલીનાની ડયુક યુનિવર્સિટીના મેડિકલ સેન્ટરમાં ‘રાઇશ હાઉસ’માં ૭ જૂન ૧૯૯૪ એ યુનિવર્સલ હીલિંગ કાર્યક્રમ વિશે વાત કરવાનો મોક્કો મળ્યો.

૧૯૯૪માં પ્રસિદ્ધ અમેરિકન ડૉ. કેમ્બરે અમેરિકન મેડિકલ એસોશિયેશન સમક્ષ પર હૃદયરોગના દર્દીઓ(હૃદય પહોળું, આખે શરીરે સોજા, આયુષ્ય મહિનાઓમાં ગણી શકાય) ને મીઠા વિનાના ભાત ને હળોની ખોરાક આપી સાજા કર્યાનો અહેવાલ હતો તેની ૫૦મી વરસગાંઠ (૩૭વારા વ્યાખ્યાનમાળા ગોઠવાઈ હતી). મારા વક્તવ્યને અંતે આગલી હરોળમાં બેઠેલી એક ૮૪ વર્ષના બદેને સવાલ કર્યો, “ડોક્ટર, મારે ૧૨૫ વર્ષ જીવનું છે તો ધ્યાન કેવી રીતે ઉપયોગી થઈ પડે એ સમજાવશો!” તે ક્ષણે મને જે સ્ફૂર્યું તે કહ્યું, “મિસિસ વિલિયમ, આ જ ક્ષણે આપણે આ સુંદર વાતાવરણમાં એકબીજા સાથે છીએ અને એકબીજાની વાત માણીએ છીએ. એ ક્ષણ જ શાચત છે. ધ્યાન આપણને એ જ અનુભૂતિ કરાવે છે. મરણનો તો કોઈ સવાલ જ ઉભો નથી.”

પંદર મિનિટ દરમિયાન કેટલી વાર ‘હું’, ‘મેં’, ‘મારું’, એ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા એ નોંધ લીધી. પંદર વરસ સુધી એ દર્દીઓનો રેકર્ડ રાખ્યો. જે વ્યક્તિઓએ ‘હું’, ‘મેં’, ‘મારું’ એ શબ્દોનો ઉપયોગ વધુ કર્યો તેમને હાર્ટએટેક થવાની શક્યતા વધુ જણાઈ!

૩. હૃદયરોગના અમેરિકન યુવા નિષ્ણાતોને મળવાનું થયું. આ ડોક્ટરો સરેરાશ એક કલાકના, એન્જિયોગ્રાફી/એન્જિયોપ્લાસ્ટી કરી બે હજાર ડોલર કમાતા. જ્યારે આ કાર્યક્રમમાં કલાકના માંડ ત્રણસો ડોલર જ મળે. આમ છતાં યુનિવર્સલ હીલિંગ જેવા કાર્યક્રમ માટે અઠવાડિયાના છથી આઠ કલાક આપવા તેઓ તૈયાર હતા.

મેં પૂછ્યું, ‘આમ કરવામાં કયું આકર્ષણ છે?’

‘એન્જિયોગ્રાફી/એન્જિયોપ્લાસ્ટીથી કલાકના માત્ર બે જ દરદીને મદદ કરી શકાય! જ્યારે આ કાર્યક્રમથી કલાકમાં ૨૦ દર્દીઓને વધુ અસરકારક રીતે મદદ કરી શકાય!’

૪. શિક્ષણોમાં એક યુવા ભારતીય હૃદયરોગ નિષ્ણાત ભારતીયમાં વધતા જતા હૃદયરોગ વિશે અભ્યાસ કરે છે. સંશોધને એમને પ્રેર્યા છે કે હૃદયરોગનું વધતું જતું પ્રમાણ વધતી જતી એકલતાપણાને લીધે છે. આ એકલતાને લીધે તેઓ વધુ ને વધુ ધૂમપાન, મધ્યપાન, ચરબીયુક્ત ખોરાક વગેરે લે છે. ઈંગ્લેન્ડ-લેસ્ટરમાં પણ તપ વરસથી નીચેના અનેક ભારતીય યુવાનો હૃદયરોગથી પીડાય છે.

૫. લોસ એન્જેલસમાં ‘લોન્જિવિટી સેન્ટર’ના ડૉ. રોબર્ટ પ્રિટિકને એમના કાર્યક્રમમાં ભાગ લેતા એક દર્દીની વાત; એ કાર્યક્રમમાં જોડાયો ત્યારે ડાબી કોરોનરી ધમની (એલ.એ.ડી.) ૮૦ ટકા બંધ હતી. એક વર્ષ પછી માત્ર ૩૦ ટકા બ્લોક રહ્યો! દરદી બિલકુલ સ્વસ્થ પણ છ માસ પછી એણે પુષ્ટ ખાદ્ય અને પછી એકાએક આવેશમાં આવતા છાતીમાં અસંખ્ય દુખાવો ને હૃદયરોગ હુમલો! વધુ પડતો ચરબીવાળો ખોરાક ને અત્યંત કોષ્ઠી સામાન્ય ધમનીઓ એકાએક સંકોચાતાં અને લોહીનો ગંગો બાજતાં વાર ન લાગે.

૬. કોરોનરી હૃદયરોગની સારવારમાં વીસ વર્ષમાં બાયપાસ સર્જરી અને એન્જિયોખાસ્ટીના ઉપયારો થયા તેનું તારણ કાઢતો એક લેખ રોયલ કોલેજ ઓફ ફિઝિશિયન્સ, એટિનબરોના જર્નલમાં પ્રસિદ્ધ થયો;

(૧) સી.એ.એસ.એસ. (કોરોનરી આર્ટરી સર્જકલ સ્ટડી) અમેરિકાના આ અભ્યાસે સ્પષ્ટ નિર્દેશ આપ્યો છે કે સર્જરી કરવાનો નિર્ણય કર્યો હોય તો જ કોરોનરી એન્જિયોગ્રાફી જરૂરી છે. કેવળ નિર્દાન માટે એ જરૂરી નથી.

(૨) કેવળ નિર્દાન માટે એન્જિયોગ્રાફી કરે છે ત્યારે ધમનીમાં દેખાતા અવરોધો નિરર્થક ચિંતાનું કારણ બને છે. આવા અવરોધો જોઈ કોઈ ડોક્ટર એવું પણ સમજી બેસે છે કે આવા અવરોધોને લઈને એનો દર્દી જાણે જવાબામુખી ઉપર બેઠો છે.

(૩) એન્જિયોગ્રામમાં ત્રણેત્રણ નળીઓ અવરોધાયેલી હોય તેમ છતાં જો ડાબા ક્ષેપકની ક્ષમતા સામાન્ય હોય, બેત્રા ડિ.મિ દુખાવા વિના ચાલી શકતી હોય તો તે વ્યક્તિ સર્જરી કરતાં મેડિકલ સારવાર ચાલુ રાખે એ જ વધુ ઈચ્છાનીય છે.

(૪) વૈજ્ઞાનિક સત્ય એ છે કે ધમનીમાં લોહીનો ગંગો જામી જવાથી થતો હૃદયરોગનો હુમલો જે ધમનીઓ ઘણી જ (૮૦ થી ૮૫%) અવરોધાયેલી છે તેમાં નહીં પરંતુ જે ધમનીઓ પચાસ ટકા કે ઓછી અવરોધાયેલી છે તેમાં થાય છે.

(૫) ઘણી જ અવરોધાયેલી ધમનીઓ ધીમેધીમે ૧૦૦% અવરોધાય તોપણ દર્દિને કોઈ તકલીફ પડતી નથી કારણ કે અવરોધાયેલી ધમનીની આજુબાજુ નવી ધમનીઓ ફૂટીને લોહીનું પારિભ્રમણ ચાલુ રહે છે. આને કોલેટરલ સક્રયુલેશન કરે છે.

(૬) દુખાવોન થાય છતાં ધમનીમાં પ્રવાહ ઓછો થયો હોય તેવાં ચિન્હો હોલ્ટર મોનીટર દ્વારા ચોવીસ કલાક સુધી લીધેલા કાર્નિયોગ્રામમાં જણાય તે અંગે પણ એક અભ્યાસમાં એવું સમજાયું છે કે આ જતનો દુખાવા વગરનો એન્જાઈના (સાઈલનંટ ઈસ્થિમિયા) એ ખરેખર હૃદયને હાનિકર્તા નથી. એથી ઊલદું, આવા ડિસ્સાઓમાં હૃદયના સ્નાયુ લોહી ઓછું મળવાની સ્થિતિથી ટેવાઈ જાય છે. એટલે, ભવિષ્યમાં જો લોહીનો પુરવઠો એકાએક ઘણો ઓછો થઈ જાય તો હૃદય એને સારી રીતે સહન કરી લઈ શકે છે આને ‘ઈસ્થિમિક કન્ઝિશનિંગ’ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

(૭) મોટાભાગના હૃદયરોગ દર્દીઓ નાઈટ્રોક્સ, બીટાબ્લોકર, એસ્પિરિન અને પ્રચલિત એઈસ ઇન્હીબીટર લેવાથી ઘણું લાંબું ને કાર્યરત જીવન જીવે છે.

(૮) હૃદયરોગના દર્દિને બે સંજોગોમાં સર્જરી આશીર્વાદરૂપ થઈ પડે; (૧) વ્યક્તિને ઘનિષ્ઠ સારવાર છતાં ડગલે ને પગલે એન્જાઈના થતો હોય ત્યારે. (૨) દર્દીની ડાબા ક્ષેપકની ક્ષમતા ઓછી થઈ હોય અને ડાબા અને જમણા ક્ષેપકની વચ્ચેના પડદામાં કાણું પડ્યું હોય કે માઈટ્રેલ વાલ્વની ક્ષમતા ઘટી હોય (માઈટ્રેલ લીક) ત્યારે આવા દર્દીઓ માટે સર્જરી જરૂર વિચારી શકાય.

અલોપથી અને વૈકલ્પિક ઉપયાર : કોરોનરી હૃદયરોગની ચિકિત્સામાં મતમતાંતર રહેવાના. આથી સારવારમાં ડોક્ટર અને દર્દિન પરસ્પર સંબંધો અને એકબીજામાં મુકાતો વિશ્વાસ પણ માહિતવાન ભાગ ભજવે છે.

અલોપથીમાં રોગનો સચોટ ઉપયાર ન હોય ત્યારે બીજી ઉપયાર પદ્ધતિઓ પોતાનો ઉપયાર અસરકારક છે તેવો દાવો કરે છે. આવો દાવો શરીરશાસ્ત્રનો નિષ્ણાત ચિકિત્સક સંશોધનના આધારે કરતો હોય અને દર્દીઓ એનો આશરો લે એમાં ખોદું પણ નથી. પણ આવી જાહેરતથી ખૂબ મોટો દાવો કરનારા ઘણી વાર દર્દિને અજાણતાં પણ નુકસાન કરે છે એવું જોવા મળ્યું છે.

આજ સુધી રોગને કેવળ શારીરિક માની દવા, સર્જરી, કસરત, આહારનિયમના ઉપયારો કર્યા. કોરોનરી હૃદયરોગ ઉપર માનસિક અને આધ્યાત્મિક પાસાંઓની ગાઢી અસર થાય છે એ નિર્વિવાદ વાત છે. શવાસન, ધ્યાન, પ્રત્યક્ષીકરણ અને સ્વસૂચનો કોરોનરી ધમનીઓને સાજી રાખવામાં અને લોહીને પાતણું રાખવામાં તેમ જ ગંઠાં અટકાવવામાં મદદ કરે છે. આ પ્રક્રિયાઓની અસર આખા શરીરતંત્ર પર પડે છે અને રોગપ્રતિકારક શક્તિ વધતાં પેટિક અભ્યાસ, ચામડીના રોગો, સંધિવા અને બીજાં કેટલાય જટિલ રોગોમાં દર્દી રાહત અનુભવે છે. કેન્સરમાં પણ રાહત થાય છે. ખાસ કરીને દર્દી રેઝિએશન થેરપી વધુ સરળ રીતે સહન કરી શકે છે. બધી જ પદ્ધતિઓ દર્દિના ભલા માટે છે. અલગ અલગ રીતે બધી પદ્ધતિઓની વિશેષતા છે તેમ જ દરેકની મર્યાદા પણ છે.

ડૉ. ડીન ઓર્નિશ કાર્યક્રમ

પદ્ધતિમની દુનિયા ને વિકસતા દેશોમાં પણ કોરોનરી હદ્યરોગ મૃત્યુ ભયજનક રીતે વધી રહ્યો છે; કારણ બેઠાડુ જીવન, વધુ પડતી ચરબીવાળો ખોરાક, લોહીનું ઊંચું દબાણ, મધુપ્રમેહ, ધૂમ્રપાન, મદિરાપાન, કોલેસ્ટેરોલનું ઊંચું પ્રમાણ અને વંશપરંપરાગત વલણ માનવામાં આવે છે. પરંતુ કોરોનરી હદ્યરોગના ૫૦ ટકાથી પણ વધુ દર્દીઓમાં ઉપર જણાવેલાં કારણો હોતાં નથી! જાણીતાં જોખમી પરિબળોનું નિયંત્રણ કોરોનરી હદ્યરોગને આગળ વધતો હંમેશાં અટકાવી શકતું નથી. ૩૦ વરસની વ્યક્તિને હાઈ એટેક થયો. એન્જિયોગ્રાફી બિલ્કુલ નોર્મલ! એટલે કે હદ્યરોગ હુમલા માટે ધમનીઓમાં હંમેશા અવરોધ જ હોય એવું જરૂરી નથી. ધમની એકાએક સ્પાઝમ આવવાથી સંકોચાય તોપણ એટેક આવી શકે. ધમનીઓનું કેટલા ટકા અવરોધાવાનું નિર્દાન અને વધુ અવરોધ હોય તો વધુ નુકસાનકારક એવું સીધુંસાહું ગણિત કોરોનરી હદ્યરોગને સમજવા માટે પૂરતું નથી.

હદ્યરોગ મટાડવાના વિષયમાં વિશિષ્ટ સંશોધન કરનાર અને એ વિષયનાં ત્રણ પુસ્તકોના લેખક ડૉ. ડીન ઓર્નિશનું સંશોધન છે; શાકાહારી આહાર, ધ્યાન અને વ્યાયામ. અમેરિકાના જે દર્દીઓ બાયપાસ ઓપરેશન કરાવવા માંગતા ન હતા. એવા વ્યક્તિઓએ કાર્યક્રમ સ્વીકાર્યોએ મનો હદ્યરોગ કાબૂમાં આવ્યો એટલું જ નહીં પણ ઘણા દર્દીઓનો રોગ મટવા માંડ્યો હતો. કાર્યક્રમને અનુસરવાની ચીવટના પ્રમાણમાં રોગ મટતો હતો. એમની શોધનાં પરિણામોથી તબીબી જગત ચોકી ગયું હતું. જોખમી પરિબળોના નિયંત્રણ સાથે ડૉ. ડીન ઓર્નિશના શવાસન, ધ્યાન, પ્રત્યક્ષીકરણ (visualisation) અને સમૂહસંવાદના પાયાના તણવા-પ્રબંધના કાર્યક્રમને (in depth stress management) જોડતાં સુંદર વિસ્મયકારક પરિણામો આવ્યાં.

મનુષ્યોમાં ચેતનાનું એક વિશિષ્ટ લક્ષણ છે જે જગતનાં અન્ય પ્રાણીઓથી ભિન્ન છે. તે આપણો નિજ ગુણ છે. વનસ્પતિના છોડમાં જીવન છે, પ્રાણીમાં પણ જીવન છે. તેની સાથેસાથે પ્રાણીમાં ચેતના (consciousness) છે. પરંતુ મનુષ્યોમાં જીવન અને ચેતના સાથે એક વિશિષ્ટ પ્રકારની ચેતના (self awareness) છે. આપણે ઈચ્છાએ તે રીતે ચેતનાને કેન્દ્રિત કરવા સક્ષમ છીએ. સમયનો ઘણો મોટો ભાગ આપણી ચેતના મનની બધી બાબતો પર કેન્દ્રિત થયેલી રહે છે. તણાવને લીધે થતા મોટા ભાગના રોગોનું કારણ સરી જતા સમયનો પ્રભાવ છે. ધ્યાન દરમિયાન જ્યારે વ્યક્તિ બેસીને અથવા તો જમીન ઉપર પડી રહીને શરીરની આરામદાયક સ્થિતિ ધારણ કરી આંખો બંધ કરે છે અને ચેતનાને શ્વસનની પ્રક્રિયા ઉપર લાવે છે ત્યારે તે પોતાના શ્વસન સાથે લીન થાય છે અને સમસ્ત વિશ્વ સાથે એકત્વની લાગડી અનુભવે છે. વળી તેને શાશ્વત વર્તમાનનો અનુભવ થાય છે.

૧. પરમ તત્ત્વનું પ્રતિપાદન માત્ર વેદ અને શાખોએ નહીં પરંતુ આધુનિક ભૌતિકશાખોએ પણ કર્યું છે, તે પરમ તત્ત્વની પણ અનુભૂતિ થાય છે. આ અનુભૂતિ ધ્યાનની ફળશૂત્ર છે અને તે સમગ્ર સ્વાસ્થ્યની પુનઃ પ્રાપ્તિનું કારણ છે. વળી તેનાથી જીવનશૈલીમાં પરિવર્તન આવે છે અને વ્યક્તિ શાકાહારી અને મધ્યાંગી બને છે.

૨. એધી ચરબીવાળો નિરામિષ આહાર, હળવી કસરતો, શવાસન, ધ્યાન અને સમૂહસંવાદનો કાર્યક્રમ. ડૉ. ડીન ઓર્નિશના આ પ્રકારના કાર્યક્રમને અમેરિકાની સુપ્રસિદ્ધ વીમાંકપનીએ કોરોનરી હદ્યરોગની સારવાર માટે માન્ય રાખેલ છે.

૩. કોરોનરી હદ્યરોગની જટિલ સમસ્યાઓના ઉકેલ માટે નવો પ્રકાશ ફેંકે છે. માનવજાતને આવરી લેતા આ રોગ માટે સરળ અને બિનખર્યાળ અભિગમની અત્યંત આવશ્યકતા છે; લગભગ ચરબીરહિત શાકાહાર, પ્રતિદિન ૪૫ મિનિટ ચાલવું, તમાકુ-દારુનો ત્યાગ ને મધુપ્રમેહ તથા લોહીના ઊંચા દબાણની સારવાર. કોલેસ્ટેરોલને ઘટાડવા આજ સુધીની બધી દવાઓ તેની આડઅસરોથી બહુ ઉપયોગમાં આવી નથી.

૪. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારી વ્યક્તિઓને તેમની જીવનશૈલીમાં પરિવર્તન લાવવામાં કાર્યક્રમ અભ્યાસ મદદ કરે છે અન્યથા આ પરિવર્તન અમેરિકનો માટે અત્યંત કઠિન છે. વિશેષમાં શાકાહારી થવાથી અને તમાકુ-મંદિશને તિલાંજલિ આપવાથી ધ્યાનની ગુણવત્તામાં સુધારો થયો. સમગ્ર વિશ્વ સાથે એકત્રતાની ભાવના તથા શાશ્વત વર્તમાનનો અનુભવ ધ્યાન ધરનાર વ્યક્તિના વ્યવહારમાં પણ પરિવર્તન લાવે છે. આ પરિવર્તનો પરોપકારી લક્ષણવાળાં છે.

૫. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનારા કેટલાક દર્દીઓમાં કોરોનરી ધમનીઓમાં એથરોસ્ક્લેરોસિસને લીધે જામેલી ચરબીમાં પણ ઘટાડો થયો છે એટલે કે એથરોસ્ક્લેરોસિસની પ્રક્રિયા ઊંચાઈ છે. કોરોનરી હદ્યરોગની સારવારમાં આ એક ધણું જ અગત્યનું સોપાન છે.

૬. નિઃસ્વાર્થભાવે કરેલું પરોપકારી કામ હદ્યની રક્તવાહિનીઓને ખુલ્લી કરે છે, જ્યારે નર્યો સ્વાર્થ, વેરવૃત્તિ અને નિંદાત્મક વલણ હદ્યની રક્તવાહિનીઓ માટે ઝેર છે. રક્તવાહિનીઓ સંકોચાય છે. ડૉ. ડીન ઓર્નિશે પોસિટ્રોન એમિસન ટોમોગ્રાફી (PET-SCAN) ની મદદથી જોયું કે નિઃસ્વાર્થ ભાવે કરેલું પરોપકારી કાર્ય હદ્યની રક્તવાહિનીઓને ખુલ્લી કરે છે, જ્યારે નરી સ્વાર્થવૃત્તિ, વેરવૃત્તિ, કોષ અને નિંદાત્મક વલણથી હદ્ય રક્તવાહિની સંકોચાય છે. આથી સાંકી થયેલી રક્તવાહિની ફરીથી પહોળી થાય છે.

કોરોનરી હદ્યરોગના ૪૫ દર્દીઓને બે સરખા ભાગે વહેંચવામાં આવ્યા. એક જૂથને શવાસન, ધ્યાન અને પ્રત્યક્ષીકરણ શિખવાડવામાં આવ્યું. બધા જ દર્દીઓને બીજી સારવાર અને સલાહસૂચનો સરખાં આપવામાં આવ્યાં. ૨૪ દિવસ પછી જે જૂથને સ્ટ્રેસ મેનેજમેન્ટ

શિખવાડવામાં આવેલ તેનામાં નોંધપાત્ર સુધારો જણાયો. હદ્યના ડાબા કોપકની ક્ષમતામાં સુધારો થવાથી કાર્યક્ષમતા પણ ટકા સુધરી, કોલેસ્ટોરોલ ૨૦% ઘટ્યું અને એન્જાઈનાના હુમલા ૮૦ ટકા ઘટ્યા હતા.

૭. જીવન દરમિયાન મગજના અગ્રભાગમાંથી સામાન્ય રીતે બીટા તરંગો ઉત્પત્તિ થતા હોય છે પણ શવાસન-ધ્યાનથી આદ્દા તરંગો ઉત્પત્તિ થાય છે, જે સ્વાસ્થ્યપ્રદ ખાવોનું ઉત્પાદન વધારી શરીરને તંહુરસ્તી બક્ષે છે. ભય-ચિંતાના સ્થાને સલામતી ભાવના અને આત્મવિશ્વાસ આવે છે. આ કાર્યક્રમમાં શિખવાતા ધ્યાનના અભ્યાસના લીધે મહત્વપૂર્ણ સર્વાંગી લાભ પ્રાપ્ત થાય છે; સ્વામી વિવેકાનંદ 'રાજ્યોગ' વિશે સમજાવે છે: 'ધ્યાનમાં વ્યક્તિ અનુભવે છે કે હવે એ કદી ચિંતિત બનશે નહીં, કદી હુઃખી થશે નહીં. એક શાશ્વત શક્તિનો અનુભવ થાય છે. મૃત્યુનો ભય ટળે છે. વ્યક્તિને જ્યારે અનુભૂતિ થાય છે કે તે પરિપૂર્ણ છે, ત્યારે તેની વર્થ ઈચ્છાઓ નાશ પામે છે અને રોજિંદા જીવનમાં શાંતિ અનુભવે છે.' જે રીતે વિજ્ઞાન પ્રત્યે રેસ દાખવો તે જ રીતે ધ્યાન વિજ્ઞાન પ્રત્યે પણ અભિગમ રાખવાથી ચિંતામાંથી મુક્ત થશો. ડૉ. ઓર્નિશે તેમના શવાસન-ધ્યાન કાર્યક્રમમાં સ્વામી વિવેકાનંદની આ ઉક્તિઓ ચરિતાર્થ કરી બતાવી છે.

૮. ડૉ. ડીન ઓર્નિશ: એક ૭૨ વરસના દર્દની હાર્ટએટેક પછી બાયપાસ સર્જરીની સલાહ મળેલી. ઓન્જિયોગ્રાફીમાં ધણા જ્લોક હતા. એમણે બાયપાસ સર્જરી કરાવવાને બદલે ડૉ. ડીન ઓર્નિશના કાર્યક્રમમાં જવા વિચાર્યુ. તે શાકાહારી બન્યા, દરરોજ પાંચ ક્રિ.મિ.ચાલવાનું શરૂ કર્યું, આલ્કોહોલ છોડી દીધો. એમને સારું લાગ્યું. બીજા દર્દીઓને જે લાભ મળ્યો એટલો લાભ એમને ન વરતાતાં ડૉ. ઓર્નિશને પૂછ્યું, 'ડીન, હું બધા કરે છો એ બધું નિયમિત રીતે કરું છું. હું તો વળી હોસ્પિટલના ગરીબ દર્દીઓને આર્થિક સહાય પણ કરું છું. ઇતાં મને એન્જાઈના કેમ રહે છે?'

ડીન શાંતિથી સાંભળીને કહ્યું, 'તમે જે કરો છો તે ચાલુ રાખો. તમે બીજાને સહાય કરો છો તેનો ભાર ન રાખો. એમને સહાય કરવાને તમને શક્તિમાન બનાવ્યા તે માટે ઈશ્વરનો પાડ માનો અને જેને મદદ કરો છો એ લોકોનો પણ આભાર માનો!'

એ ભાઈ ડૉ. ડીનની સલાહનો મર્મ પામી ગયા અને એ પ્રમાણે વર્તવા લાગ્યા. ઇ અઠવાડિયામાં તો એમનો રહ્યોસહ્યો એન્જાઈના પણ ગાયબ થઈ ગયો!

૯. એક સેમ્પલમાં ડૉ. ડીન ઓર્નિશ આ કાર્યક્રમની ઉપયોગિતા પુરવાર કરવા અમેરિકામાં ૫૦ દર્દીઓ ઉપર એક પ્રયોગ કર્યો. એક ગ્રૂપને પરંપરાગત ઉપચાર અને જીવનપદ્ધતિમાં ફેરફારો જેવા કે નિયમિત ચાલવું, આહારમાં ચરબીનો ઘટાડો વગેરે સૂચવેલા. જ્યારે બીજા ગ્રૂપને આ ઉપરાંત શવાસન, ધ્યાન અને સમૂહ સંવાદનો પ્રોગ્રામ સૂચવ્યો. અભ્યાસને અંતે એવું તારણ નીકળ્યું કે બીજા ગ્રૂપના દર્દીઓની ફરિયાદો અને હકોકાર્યોગ્રામમાં હદ્યની ક્ષમતામાં નોંધપાત્ર સુધારો જણાયો.

૧૦. લંડન 'ધ લેન્સેટ'માં ડૉ. ડીન ઓર્નિશે (યુનિવર્સિટી ઓફ કેલિફોર્નિયા, ગ્રોફેસર) કરેલ અભ્યાસ પ્રકાશિત થયો;

૧. ધમનીઓમાં જામેલી ચરબીને ઓગાળવા નજીવી ચરબી (કુલ કેલરીના ૧૦ ટકાથી ઓછી) વાળા આહારની સલાહ આપી.

૨. શુદ્ધ શાકાહાર જ હોવો જોઈએ. દૂધ બિનશાકાહારી છે. મલાઈ કાઢેલ દૂધમાંથી બનાવેલ થોડું દણી લેવાની છૂટ છે.

૩. કોંપ્લેક્સ કાર્બોનિટ; લીલાંતાજીં શાકભાજી, ફળ ને અનાજમાંથી કાર્બોનિટ પુષ્ટળ લેવો. ખાંડ-ગોળ જેવા કાર્બોનિટ મર્યાદિત.

૧૧. વંશપરંપરાગત વલાણ, લોહીનું ઊંચું દબાણા, મધુપ્રમેહ, ઊંચું કોલેસ્ટોરોલ, ધૂમપાન, બેઠાડુ જીવન વગેરે મુખ્ય કારણો લેખાયાં છે. આહાર ફેરફાર, હળવી કસરત અને ધૂમપાન ત્યાગથી રોગની માત્રામાં કંઈક અંશે ફેરફાર થયો છે ખરો, પણ રોગનું પ્રમાણ ખાસ ઘટ્યું નથી. હવે યુવાનોને જ્યારે આ રોગ થાય છે ત્યારે ઘણા કિસ્સાઓમાં પ્રચલિત કારણોમાંનું એકેય જેવા મળતું નથી એટલે છેલ્લાં દસ વર્ષથી એવું લાગે છે કે આ રોગ માત્ર શારીરિક છે એ હકીકત ફેરવિચારણા માગે છે. સંશોધનોના પરિણામે એવી વિચારસરણી આવે છે કે શરીરમાં થતો કોઈ પણ રોગ કેવળ શારીરિક નથી પણ એને માનસિક અને આધ્યાત્મિક પાસાંઓ પણ છે. વારસાગત મનાતો મધુપ્રમેહ પણ માનસિક વલાણથી બદલાય છે. મનુષ્ય ચેતનાનો (Consciousness) પ્રભાવ હરકોઈ રોગ પર પડે છે.

૧૨. કોરોનરી હદ્યરોગ માટે ડૉ. ડીન ઓર્નિશે કરેલાં સંશોધનોમાં સ્પષ્ટ રીતે સમજાયું છે કે દવા અને શક્તિયાના પરંપરાગત ઉપચારો ઉપરાંત મનુષ્યની જીવનશૈલીમાં ધરખમ ફેરફાર લાવવાથી રોગની માત્રામાં મૂળભૂત રીતે ફેરફાર થાય છે. ડૉ. ઓર્નિશના કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનાર એક નિવૃત્ત લશકરી અમલદારે એમ કંઈકું કે ધ્યાન અને પ્રત્યક્ષીકરણમાં આ ક્ષમા કરવાની પ્રક્રિયા યુદ્ધમાં એણે વાપરેલી અનેક પ્રકારની બંદૂકો કરતાં પણ વધુ શક્તિશાળી છે. જીવનશૈલીમાં ફેરફારનું કામ હવે 'ધ્યાન' અને 'શવાસન'થી સરળ બને છે એ પણ પુરવાર થયું છે. હદ્યરોગની સારવારમાં આ સીમાચિહ્ન રૂપ સંશોધન છે.

૧૩. ડૉ. ડીન ઓર્નિશના કાર્યક્રમનાં સુંદર પરિણામોથી પ્રભાવિત થઈને અમેરિકાની સુપ્રસિદ્ધ વીમાંપનીએ તે ચિકિત્સા તરીકે માન્યતા આપી છે.

૧૪. ભૌતિક સુખ માટેની આંધળી દોડાદોડ ને ગળાકાપ હરીફાઈ યુવાનોમાં અળગાપણાની ભાવના (isolation) જન્માવે છે. આ અળગાપણાની ભાવના જેરને પોષે છે. અળગાપણું તેમ જ કૌઠુંબિક ને વ્યવસાયિક તનાવ એ કોરોનરી હદ્યરોગનાં મુખ્ય કારણો છે. જે લોકોને હદ્યરોગનું વંશપરંપરાગત વલાણ હોય તેમને આવા સ્વભાવથી હદ્યરોગની શક્યતા અનેકગણી વધી જાય છે.

અણગાપણામાંથી ઉદ્ભવતી ઉદાસીનતા કોધ, સ્વાર્થવૃત્તિ અને તિરસ્કારભરી ટીકાવૃત્તિને પોષે છે. આ બધાં લક્ષણોને ડો. ડીન ઓર્નિશે કોરોનરી હદ્યરોગ માટે જેર સમાન ગણાવ્યાં છે. જેર એટલા માટે કે આ વૃત્તિઓથી કોરોનરી ધમનીઓ સંકોચાય છે અને સાંકડી બને છે. વધુમાં લોહીના ઘટકોની ચીકાશ વધતાં લોહી વધુ ઘણું બને છે એટલું જ નહીં, પણ અનુંપીતંત્ર સતેજ થવાથી હદ્યના ધબકારા અનિયમિત બને છે અને તેમ થતાં કેટલીક વાર વ્યક્તિનું એકાએક મૃત્યુ થઈ શકે છે.

કોરોનરી હદ્યરોગની સારવારમાં ત્રીજો વિકલ્પ વધુ અસરકારક બિનખર્યાળ

વર્તમાન ચિકિત્સા પદ્ધતિ: ઔષધો દ્વારા ધમનીઓને પહોળી કરી તેમાં રૂધિરાભિસરણ વધારવાનો અને સાથેસાથે હદ્યના સાયુની ઓકિસજનયુક્ત લોહીની જરૂરિયાત ઘટાડવાનો છે. જ્યારે સર્જિકલ અભિગમ એન્જિયોપ્લાસ્ટી દ્વારા ધમનીઓમાંનો અવરોધ દૂર કરવાનો અથવા બાયપાસ સર્જરી દ્વારા નવી ધમની રોપી ત્યાં રક્તપ્રવાહ શરૂ કરવાનો છે. આ ઉપાયો ઉપકારક જરૂર સાબિત થયા છે પણ તેનાથી રાહત મળવા છતાં કાયમી ફાયદો થતો નથી કારણ કે ઘણા કિસ્સાઓમાં બાયપાસ કરેલી કે એન્જિયોપ્લાસ્ટી કરેલ દર્દીઓની ધમનીઓ ફરીથી સાંકડી થાય છે અને રોગની માત્રામાં વધારો થતાં આ ઓપરેશનો ફરી વાર કરવાં પડે છે. આ ઔપરેશનો અતિ ખર્યાળ છે. તથી બીવિજનાને જીવનપ્રણાલીમાં ફેરફાર જેમ કે તમાકુ જેવા વ્યસન મુક્તિ, આહાર નિયંત્રણ અને વ્યાયામ વગેરે પ્રયોગો કર્યા પણ તેથી રોગની માત્રામાં અસરકારક પ્રભાવ ન પડ્યો.

કોરોનરી હદ્યરોગમાં દર્દને ઓપરેશનનો ભય અને ખર્યની ચિંતામાંથી મુક્ત રાખવાનું મુશ્કેલ છે. આવા દર્દને સાચી સમજ અને સાચા માર્ગદર્શનની ખૂબ જરૂર હોય છે. અમેરિકામાં કોરોનરી હદ્યરોગના દર્દની પૂરેપૂરી તપાસ કર્યા બાદ નિષ્ણાત ડોક્ટરોની પેનલ દર્દને કઈ સારવાર અપનાવવી તેનું માર્ગદર્શન આપે છે. બિનજરૂરી તપાસ અને એન્જિયોપ્લાસ્ટી કે બાયપાસ સર્જરીનો ખર્ચ અમેરિકા માટે પણ અસહ બન્યો છે તો પછી આપણી શી વાત કરવી?

આ સંઝોગોમાં નિષ્ણાત અનુભવી ડોક્ટરોએ દર્દને સચોટ માર્ગદર્શન આપવું ઘણું આવશ્યક બન્યું છે. આ સંબંધમાં ડો. ડીન ઓર્નિશે શ્રીમતી કિલન્ટનને ઘણો જ મનનીય પત્ર લખેલ છે. જેમાં તેમણે ત્રીજો વિકલ્પનાં દૂરોગામી સુંદર પરિણામોનું ઉત્કૃષ્ટ નિદર્શન કર્યું છે અને કોરોનરી હદ્યરોગની સારવારમાં શખ્સક્રિયા પાછળ થતા બેહદ ખર્ચથી બયવા માટે સારવારની ગુણવત્તામાં બાંધણોડ કર્યા સિવાય ત્રીજો વિકલ્પની મહત્વા સમજવી છે.

ચિકિત્સામાં ત્રીજો વિકલ્પ : અમેરિકાના હદ્યરોગ નિષ્ણાત ડો. ડીન ઓર્નિશને કોરોનરી હદ્યરોગની ચિકિત્સામાં ત્રીજો વિકલ્પ શોધવામાં સફળતા મળી છે. આ શોધે તથીબી જગતમાં એક નવો વળાંક લીધો છે. અત્યાર સુધી એવી માન્યતા હતી કે અથરોસ્કલરોસિસની પ્રક્રિયા ઊલટાવવી શક્ય નથી. તેને બદલે ડો. ડીન ઓર્નિશે અનેક પરીક્ષણોથી સાબિત કરી બતાવ્યું છે કે આ ક્રિયા ઊલટાવવી શક્ય તેમ છે અને કોરોનરી હદ્યરોગ મટી શકે તેમ છે. ડો. ડીન ઓર્નિશ આ ત્રીજો વિકલ્પ દ્વારા કોરોનરી હદ્યરોગ મટાડવા એક કાર્યક્રમ ચલાવી રહ્યા છે. ત્રીજો વિકલ્પની વાત કરતાં અમેરિકાના અગ્રગણ્ય નિષ્ણાત ડો. લારી દોસ્સી લખે છે, ‘કોરોનરી હદ્યરોગની સારવારમાં આપણે માત્ર શારીરિક ચિકિત્સા ઉપર જ અવલંબન રાખ્યું છે; બાયપાસ અને એન્જિયોપ્લાસ્ટી સમી શખ્સક્રિયાઓ, ઔષધિઓ, આહારનિયમન અને વ્યાયામ. આ અભિગમોનું ચોક્કસ મૂલ્ય છે. છતાં આપણે જાણીએ છીએ કે તે અપૂર્ણ, ઘણી વાર બિનઅસરકારક, ખર્યાળ અને કચારેક કચારેક જોખમકારક પણ ખરા.

અમેરિકાના પ્રથમ મહિલા શ્રીમતી કિલન્ટનને લખેલા આ પત્રમાં ડો. ડીન ઓર્નિશે ત્રીજો વિકલ્પની ગુણવત્તાનું અને તેના દૂરગામી સુંદર પરિણામોનું મનનીય વિશ્લેષણ કર્યું છે.

પ્રિય શ્રીમતી કિલન્ટન,

આપને મળવાની મને તક મળી તે માટે મારો કૃતજ્ઞતાનો હાર્દિક અને સંનિષ્ઠ ભાવ કૃપ્યા સ્વીકારશો. આપના વહીવટમાં આરોગ્યની જાળવણીને આટલી બધી અગ્રતા આપો છો તે માટે આપનો આભાર માનું છું.

છેલ્લાં સોણ વર્ષો દરમિયાન આરોગ્ય માટેની હદ્ય, ફેફસાં અને લોહી માટેની ચાણ્ણીય સંસ્થાઓની આંશિક આર્થિક સહાયથી તથીબી પ્રયોગોની જે હારમાણ યોજાઈ ગઈ તેમાં અમે પુરવાર કરી આપ્યું કે આકરામાં આકરા હદ્યરોગને પણ બાયપાસ સર્જરી કે એન્જિયોપ્લાસ્ટી કરાવ્યા વિના, કે કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ આયુષ્યભર નીચું રાખવા માટેની દવાઓનો આશ્રય લીધા વિના, કેવળ જીવનશૈલીમાં વ્યાપક ફેરફારો લાવવાના પ્રયોગોથી પાછો નાખી શકાય છે.

જીવનશૈલીના આ ફેરફારોમાં ખૂબ ઓછી ચરબીવાળા શાકાહારી ભોજન, શરીર-મનના તણાવોને કાબૂમાં રાખવાની પ્રયુક્તિઓ, હળવી કસરત, ધૂમપાનના સંદર્ભ નિષેધનો અને દર્દને માનસિક સામાજિક ટેકો કરવાનો સમાવેશ થાય છે.

જીવનશૈલીના વ્યાપક ફેરફારો કેવળ તથીબી દાખિએ જ અસરકારક છે એમ નથી; આરોગ્યની જાળવણી માટે થનારા ખર્ચમાં પણ એથી ધરખમ ઘટાડો થાય છે. આવી પસંદગીઓ હદ્યરોગ ક્ષેત્રમાં સ્પષ્ટતાથી પરખાય છે કારણ કે અન્ય કોઈ ક્ષેત્રમાં ખર્ચનું પ્રમાણ આટલું ઊંચું હોતું નથી. જીવનશૈલીમાં કરાતા ફેરફારો દ્વારા ખર્ચ ઘટાડાના લાભો દર્શાવી શકાય છે કેમ કે આ બધું બરાબર નોંધાયેલું છે.

જીવનશૈલીમાં કરાતા ફેરફારો ભૂતકાળમાં ટંકી સમયાવધિમાં ખર્ચ વધારનારા લાગતા હતા જેમાં પાછળથી ટીક ટીક વર્ષો પઢી

બચતની શક્યતા વરતાતી હતી. પરંતુ ફેરફારના આ નવા નમૂનાની બાબતમાં હવે પાંચ વર્ષ સુધી રાહ જોવાની જરૂર પડતી નથી, કેમ કે, ખર્ચમાં તરત જ ઘટાડો થવા માટે છે. જે દરદીઓને અન્યથા કોરોનરી બાયપાસ સર્જરી અથવા તો કોરોનરી એંજિયોપ્લાસ્ટી કરાવવી પડી હોત તેમને જીવનશૈલીમાં ફેરફારો લાવવાનો સીધો વિકલ્પ પૂરો પાડવાથી તેમના ખર્ચમાં તાત્કાલિક અને ધરખમ ઘટાડો થાય છે.

વર્ષ ૧૪ અબજ ડોલર કરતાં વધુ ખર્ચ એકલા અમેરિકામાં કોરોનરી બાયપાસ સર્જરી કરાવવામાં લાગ્યો એટલે કે એક શખ્કિયાનો સરાસરી ખર્ચ ઓછામાં ઓછો ૪૦ હજાર ડોલર હતો. જે શખ્કિયામાં ગુંયવાડા ઊભા થયા હતા તેમાં તો તેથીએ કચાંયે વધારે ખર્ચ થયો હતો. કોરોનરી એંજિયોપ્લાસ્ટી પાઇણ ગયા વર્ષ એકલા અમેરિકામાં પાંચ અબજ ડોલર કરતાં વધારે ખર્ચ થયો હતો. અને પ્રત્યેક શખ્કિયામાં સરાસરી ખર્ચ ૧૫,૦૦૦ ડોલર આવ્યું હતું.

આ સામે જીવનશૈલીમાં ઊડો ફેરફાર સાધવામાં આવે તો ખર્ચમાં ધરખમ ઘટાડો થઈ જાય છે. બાયપાસ સર્જરી કરાવવાને બદલે હદ્યરોગનો દર્દી જો પોતાની જીવનશૈલીમાં ફેરફાર લાવવાનો કૃતનિશ્ચયી બને તો એના ઓછામાં ઓછા ૪૦,૦૦૦ ડોલર બચી જાય, જે નહીં તો એને ખર્ચવા પડ્યા હોત.

જેમને કોરોનરી બાયપાસ સર્જરી અથવા કોરોનરી એંજિયોપ્લાસ્ટી કરાવવી પડી હોત તેવા દર્દીઓને જીવનશૈલીમાં ફેરફારો લાવવાનો સીધો વિકલ્પ પૂરો પાડવામાં આવે તો તે મહત્વના લાંબા ગાળાના ખરચામાંથી ઊગરી જઈ શકે છે, બાયપાસ સર્જરી કે એંજિયોપ્લાસ્ટીના ભયંકર ખર્ચ કંઈ હોવા છતાં જે બાયપાસ ગ્રાટ્સ મૂક્યા હોય તે ફક્ત પાંચેક વર્ષમાં તો અર્ધોઅર્ધ ખોટકાઈ જાય છે અને એંજિયોપ્લાસ્ટીના આર્ટરીઝ પૈકીની ત્રીજા ભાગની કે અર્ધી ફક્ત ચારથી છ મહિનામાં ફરી અવરોધાઈ જાય છે! ભલે પછી ગમે તે પદ્ધતિ અજમાવાઈ હોય.

આવું થાય ત્યારે કોરોનરી બાયપાસ કે એંજિયોપ્લાસ્ટીનું વખતોવખત પુનરાવર્તન કરવું પડે છે અને એમ થતાં વળી પાછા વધારાના ખર્ચ થાય છે. જેમજેમ સમય વીતે તેમ વધુ ને વધુ બગાડ થાય એવો રાબેતા મુજબનો માર્ગ લેવાને બદલે જો હદ્યરોગના દર્દીઓ પોતાની સમગ્ર જીવનશૈલીમાં સમૂળગો ફેરફાર આશવાને કૃતનિશ્ચય બને તો તેઓ વધુ ને વધુ સારા થતા જાય છે.

૧. જે દર્દીઓ અંગે અમે સંશોધન કરી રહ્યા હતા તેમાંના સરાસરી ૮૧ % ની બાબતમાં થોડાંક જ અઠવાડિયામાં એન્જાઈના(છાતી દુઃખાવા) ઘટાડો થયો હતો. મોટા ભાગના દર્દીઓ તત્ત્વત: વેદનામુક્ત બની ગયા હતા. એમાં છાતીના દુઃખાવાને કારણે કામ કરી શકતા ન હોય અથવા રોજેરોજની પ્રવૃત્તિઓ સંભાળી શકતા ન હોય તેઓ સુધ્યાંનો સમાવેશ થતો હતો.

૨. એક મહિનામાં અમે માપી જોયું તો એમના હદ્ય તરફનો રક્તપ્રવાહ વધવા લાગ્યો હતો અને હદ્યની લોહીને પંપ કરવાની શક્તિ પણ વધી હતી. એક વર્ષમાં તો જેમની કોરોનરી આર્ટરીઝ સારી પેટે અવરોધાઈ ગઈ હતી તેવા દર્દીઓ પૈકીના ૮૨% જેટલામાં સુધારો માલૂમ પડ્યો હતો. તે પછી તો ચાર વર્ષની અવધિમાં હદ્યરોગને પાછો વાળવાની કંઈ વધારે શક્તિ તેમણે પરખાવી હતી.

૩. અમારાં તારણોએ અનેક લોકોમાં નવી આશાનો સંચાર કર્યો છે અને નવી પસંદગીઓ પૂર્ણ પાડી છે. અમારું કાર્ય જે સિદ્ધાંત પર આધારિત છે તે એ છે કે કોઈપણ પ્રશ્નનાં બાધ્ય લક્ષણો સાથે પ્રસંગો પાડવા કરતાં તેનાં ઊડાં પેટેલાં કારણોનો ઉપાય કરવો તે અંતે વધારે અસરકારક પુરવાર થાય છે. શા માટે લોકો માંદા પડે છે તે દર્શાવીનારા મૂળભૂત કારણોને સ્પર્શ વિના તેમનાથી અકારશ: કે રૂપકાત્મક રીતે ચાતરીને દવાદારુનો ખર્ચ ઘટાડવા માટેના થતા પ્રયત્નો અચૂક વેદનાપૂર્ણ પસંદગીઓમાં પરિણામે છે. આ વાત વ્યક્તિગત દર્દાને જેટલે અંશે આ લાગુ પડે છે તેટલું જ આખી આરોગ્ય જીગવણીની વ્યવસ્થાને પણ લાગુ પડે છે. વધુ સારો વિકલ્પ છે જ.

૪. કાર્યક્રમ હવે એક પ્રમાણભૂત વિકલ્પ તરીકે સ્વીકારાવા લાગ્યો છે. સામાન્યથી માંડી ભારે હદ્યરોગવાળા પોતાના દર્દીઓ માટે આ કાર્યક્રમને બાયપાસ સર્જરી કે એંજિયોપ્લાસ્ટી કે કોલેસ્ટોરોલનું પ્રમાણ ઘટાડવા માટે આયુષ્યભર લેવાની દવાઓના વિકલ્પ તરીકે સ્વીકારતા થયા હોય તેવા ડોક્ટરોનું પ્રમાણ પણ વધતું ચાલ્યું છે. આ અભિગમ નિત્ય વધતા જતા ખર્ચનું પ્રમાણ ઘટાડવા માટેનો ત્રીજો વિકલ્પ પૂરો પાડી શકે તેમ છે.

૫. વધતા જતા ખર્ચના પ્રશ્ન ઉપરાંત બાયપાસ સર્જરી સામાજિક સમાનતા સાથે પણ મેળમાં નથી. જેમણે બાયપાસ સર્જરી કરાવી હતી તેવા દર્દીઓના ૮૦% તો ઉપલા વર્ગના ગોરા પુરુષો હતા. હવે આ વર્ગમાં તો આમે પણ હદ્યરોગનું પ્રમાણ ઘટતું જ રહ્યું છે અને તેના જોઈએ તેટલા પુરવા પણ મળશે. બહેનોમાં, લઘુમતીઓમાં અને નીચ્યાલા સામાજિક-આર્થિક વર્ગમાં પ્રમાણ વધી રહ્યું છે. અર્ધોઅર્ધ સ્વીઓ હદ્યરોગથી અને રક્તસંગ્રહક ધમનીઓના રોગોથી મરવાને નિમણિલી છે. બાયપાસ સર્જરી અને એંજિયોપ્લાસ્ટી પુરુષોમાં જેટલી કાર્યસાધક નીવડે છે તેટલી સ્વીઓની બાબતમાં નથી નીવડતી. એંજિયોપ્લાસ્ટી કરાવ્યા પછી હોસ્પિટલમાં મરણશરણ થનારા પુરુષો કરતાં દસ ગણી સ્વીઓ મરણશરણ થતી હોય છે અને બાયપાસ સર્જરી કરાવ્યા પછી હોસ્પિટલમાં મરનારા પુરુષો કરતાં સ્વીઓનું પ્રમાણ બે ગણું હોય છે.

૬. અમારા સંશોધને પુરવાર કર્યું છે તે પ્રમાણે હદ્યરોગને પાછો વાળવાની શક્તિ પુરુષો કરતાં સ્વીઓમાં વધારે હોય છે. બીજી રીતે કહીએ તો હદ્યરોગનો ભોગ થઈ પડનારનું પ્રમાણ જે વર્ગમાં સૌથી વધારે છે અને રોગની પરંપરાગત દાકતરી સારવારનો જેમને ઓછામાં ઓછો લાભ મળે છે તેમને માટે અમારો કાર્યક્રમ સૌથી વધુ લાભકારક છે.

મારા સહકાર્યકરો અને હું પોતે બીજી હોસ્પિટલોમાં અમારા કાર્યક્રમની તાલીમ પૂરી પાડવાની તજવીજમાં છીએ. ન્યૂયૉર્કની બેથ ઈજરાયલ હોસ્પિટલ અને ઓમાહાની ઈમેન્યુઅલ હોસ્પિટલનો એમાં સમાવેશ થાય છે. અમે જે હોસ્પિટલોને અમારા કાર્યક્રમની તાલીમ પૂરી પાડી હશે તેને મળી રહેણારા વળતરમાંથી જેમને આ પ્રકારની સારવારની સવિશેષ જરૂર છે તેમને તે પૂરી પાડી શકાશે.

૭. સંકેપમાં કહીએ તો અમારું સંશોધન આરોગ્યની ગુણવત્તાને લગીર પણ હાનિ પહોંચાડ્યા વિના ‘ત્રીજા વિકલ્પ’નો નમૂનો પૂરો પાડવાને સક્ષમ છે. તબિયતની જીળવણીના ખર્યમાં ધરખમ ઘટાડો શી રીતે લાવવો એ મુંજુવતા પ્રશ્નનો જવાબ પણ વાળી શકે એમ છે,

આ એવો કાર્યક્રમ છે જે સ્પષ્ટપણે કોરોનરી હૃદયરોગને પાછો વાળી શકે એમ છે. મોટા ભાગના લોકોને એ થાય જ નહીં એવું પરિણામ સાધી શકે એમ છે. આ સંઈબમાં સધળા અમેરિકનોને પ્રત્યક્ષ યા પરોક્ષ રીતે આનો લાભ મળી શકે એમ છે.

મને આપને માટે અતિશય આદર છે અને આપને મળવાથી મને થનારા આનંદની પ્રતીક્ષા કરું છું. અનેક શુભેચ્છાઓ અને ઉભાભર્યા અંગત આદર સાથે, આપનો સંનિષ્ઠ, તીન ઓર્નિશ.

આહારનો ઉપભોગ તોપણ હદય નીરોગ !

ડૉ. રમેશ કાપડિયા (FRCP)

ભોજન પસંદગી : રોગથી મુક્ત થવાની અનોખી શોધ

આહાર જીવનનું અવિભાજ્ય અંગ છે. ઔદોપથીમાં પણ હદયરોગ, કેન્સર, ત્વયાના રોગોમાં આહારની અગત્ય સમજાતી જાય છે. રાંધ્યા વિનાના કુદરતી ખોરાકથી માંડીને બાફેલા અને મસાલા વિનાના ખોરાકની હિમાયત પણ કરવામાં આવે છે. તેથી ઊલંઘું આરોગ્ય સુધરે, શક્તિ વધે, વ્યક્તિત્વનો વિકાસ થાય ને સફળતા મળે તે માટે વજન ઘટાડવું જોઈએ.

ડૉ. ઓર્નિશે હદયરોગને અટકાવવા ને કોરોનરી ધમનીઓમાં જામેલી ચરબીને ઓગાળી ફીઝી સક્રિય કરવાનો અનોખો કાર્યક્રમ ૧૮૮૮થી અમેરિકામાં કરી રહ્યા છે. તેમના પુસ્તક ‘ઈટ મોર, વે લેસ’ માં આહાર વિશે સુંદર માર્ગદર્શન આપ્યું છે.

ડૉ. તીન ઓર્નિશના પ્રયોગો દરમિયાન એક અગત્યનો મુદ્દો મળ્યો; જેઓ તેમનાં લાઇફ ચોર્ડસ પ્રોગ્રામમાં જોડાયા તેમના હદયરોગમાં સુધારો થયો એટલું જ નહીં પણ કમરનાં માપ ઘટ્યા! આ દર્દાનોને વધુ, વારંવાર ખાવા છતાં, તેમ જ ક્લેરી કે અન્ય પ્રમાણની અવગણના કર્યા છતાંથી ફાયદો થયો. કુટુંબની ટેવોને ધ્યાનમાં રાખીને સહાલ આપવી જોઈએ. વળી એ સલાહ, સરળ, વ્યવહારું અને પોસાય એવી હોવી જોઈએ. શાકાહારી આહારના માર્ગદર્શનમાં, કોમ્પ્લેક્સ કાર્બોહાઇટ વધુ, પ્રોટીન પ્રમાણસર અને ચરબી ઘણી ઓછી (લગભગ ૧૦%) એ મુખ્ય મુદ્દો છે.

રાંધ્યા વિનાનો કુદરતી આહાર

રાંધ્યા વગરનો કુદરતી આહાર ‘જીવંત આહાર’ તરીકે જાણીતો છે. જેને ‘મેકોબાયોટિક’ આહાર પણ કહે છે. તેમાં પૌષ્ટિક ઘટકો અને વિટામીનો પુષ્ઝળ પ્રમાણમાં હોય છે. લાંબી બીમારીથી પીડાતી વ્યક્તિને આ આહાર ખૂબ ઉપયોગી બને છે. રોગ અટકાવવા અને તંદુરસ્તી જીળવવા, રાંધ્યા વિનાના આહારની ભલામણમાં કેટલીક મયર્દા છે; તે અનુકૂળ પડવો જોઈએ. સતત મળી રહેવો જોઈએ. ખાસ કરીને નાના ને સંપત્તિ કુટુંબમાં આ શક્ય બની શકે. આમ છતાં આવો આહાર લેવાનું ચાલુ રાખવા માટે ખૂબ જ ઉમંગ અને ઉત્સાહની જરૂર પડે છે. આપણા રોજિંદા આહાર સાથે પ્રમાણસર સલાહ લેવાથી કુદરતી આહારનો લાભ લઈ શકાય.

આનંદદાયી આહાર

રોટલા : આપણો રોજનો સામાન્ય આહાર રોટલી(પરોઠાં પૂરી, ભાખરી, નાન વગેરે) છે. ઘણુંખરું ચાળેલા ઘઉંનો લોટ કે મેંદાનો ઉપયોગ થાય છે. લોટની કણક બાંધતી વખતે તેમાં ધી કે તેલનું મોષા (ઉમેરવામાં આવે છે. પરંતુ ચાંચા વિનાનો ઘઉંનો લોટ જો ગરમ પાણીમાં સારી રીતે બાંધીને પલાળી રાખવામાં આવે તો રોટલી કે ભાખરી મોષા વિના પણ પોચી શશે. તેને ગરમ ખાવામાં આવે તો ધી યોપડવાની જરૂર ન રહે. આ પ્રકારના લોટમાં વિટામીન, રેખા, પ્રોટીન જેવા ઘટકો જળવાઈ રહે છે તેમાં જો સોયાબીનો લોટ બેળવવામાં આવે તો તેનું પોષણમૂલ્ય વધે છે.

રોટલા : રોટલામાં મોષાની જરૂર નથી. ગરમાગરમ રોટલા સ્વાહિષ લાગે. મલાઈ વગરનાં દૂધ, દહી કે છાસ સાથે લઈ શકાય. બાજરી, જુવાર કે મકાઈના રોટલા બનાવી ભારે માસ ખાઈ શકાય. ઘઉંની અવેજીમાં, મલ્ટીગ્રેન(બાજરો, જુવાર, મકાઈ, સોયા, રાગી, જવ જેવા જગા ધાન્ય) અદ્ભૂત અસર આપે છે.

શાકભાજી : જટિલ કાર્બોહાઇટ્રોટ છે. તેમાં કેલરીનું પ્રમાણ ઓછું પણ રેખા, વિટામીન તથા ખનિજ કારો વધુ હોય છે. માસાંભારી ખોરાકની સરખામણીમાં શાકાહારી ખોરાકમાં ભાતભાતના શાકભાજી, તાજાં ફળો ને વાનગીઓનું વિપુલ વૈવિધ્ય મળે છે. શાકભાજી એકલા કે જાતજ્ઞતાના દાળ કે કઠોળ સાથે રાંધી શકાય. શાકભાજીમાં લોટ ઉમેરીને પૂડા, કટલેટ, મૂઢિયા, ઢોકળાં વગેરે બનાવી શકાય. શાકભાજીનાં સૂપ તથા કચુબર પણ બને છે. પાંડાંવાળાં શાકભાજી કોબી, મેથી, પાલખ, તાંદળજો, મૂળા વગેરેમાં વિટામીન એ, બી,

સી તથા કેલ્વિયમ અને લોહ જેવાં ખનિજ તત્વો ભરપુર હોય છે. વળી તેમાં સાદા કાર્બોહાઇડ્રેટ નહિવત છે.

કંદમૂળ : બટાટા, શક્કરિયાં, રતાળુ, સૂરણ વગેરે સાદા કાર્બોહાઇડ્રેટથી ભરપુર છે. તેથી વપરાશ ઓછો કરવો. કુંગળી, મૂળા, ગાજર, બીટમાં સાદા કાર્બોહાઇડ્રેટ ઓછા પ્રમાણમાં છે. આ બધાને બીજા શાકભાજી સાથે, કચુંબર સાથે કે સૂપમાં મેળવીને ઉપયોગ કરવાથી વાનગીઓમાં સ્વાદ, સુગંધ અને સ્નિગ્ધતા ભણે છે.

શાકભાજીનું પોષણમૂલ્ય જ્ઞાનવી રાખવા તેને આખા ધોયા પછી સુધારવાં. ઘણાં શાકભાજી સૂક્કાં તો કેટલાંક રસાવાળાં બનાવાય છે. જો સુકું બનાવવું હોય તો ખૂબ ઓછું તેલ નાખીને તેને વરાળમાં બાફી, થોડાં ઠંડાં થવા દઈ નોનસ્ટિક વાસણમાં બનાવવામાં આવે તો વધારે પડતા રંધાઈ ન જાય અને વધુ તેલની જરૂર ન પડે. વળી, આમ રંધવાથી તેનો કુંદરતી સ્વાદ જળવાઈ રહે.

પરવળ, ટીડોરા, ફુલેવર, કંટોલા વગેરેને મસાલો ભરીને ઘણા ઓછા તેલમાં નોનસ્ટિક વાસણમાં બનાવી શકાય. કંદાં ને ટામેટોને સૂક્કા શાકમાં ભેળવવાથી તેલની જરૂર ઓછી પડે. કઠોળ કે દાળને શાકભાજી સાથે પ્રેશરપેનમાં રંધવાથી તેલની વપરાશ ઘટે, તેમ જ દાળ ને શાકભાજીના મિશ્રણથી પૂરક એમિનો ઓસિડ ભળતાં પૂર્વ પ્રોટીન મળે છે. જેમ કે, તુરિયા, ગલકાં અથવા દૂધી સાથે ચણાની દાળ કે મગની દાળ. રીંગણાં, કુંગળી સાથે તુવેર કે વાલની દાળ. ટામેટોં, કુંગળી સાથે ચણા કે ચોળા. કોણું, રીંગણાં, કુંગળી, ટામેટોં સાથે ચોળા રંધી શકાય.

સલાદ : ઘણાખરા સલાદ સાથે ઓલિવ ઓઈલ, સલાદ ઓઈલ, તાજી મલાઈ, ચીજ, સરકો વગેરે મેળવવાને બદલે મલાઈ વિનાનું મોળું દહીં વાપરીને અને સરકાને બદલે લીબુંનો રસ ઉમેરીને એટલું જ સ્વાદિષ્ટ છતાં પથ્ય સલાદ બની શકે. જેલી, ફણગાવેલાં કઠોળ અને ફળોના પણ સારાં સલાદ બની શકે.

સલાદ ઉપર પાથરવાના ઉપયોગમાં દહીં પણ લઈ શકાય. ઘણાંખરાં સલાદ ફિજમાં ઠંડા કરવાથી વધુ સ્વાદિષ્ટ બને છે.

સુપ : વિવિધ પ્રકારના સૂપમાં મેંદો, મકાઈનો લોટ અને માખણ સ્નિગ્ધતા માટે વાપરવામાં આવે છે. એ જ સ્વાદ મેળવવા માખણ કે મેંદાને બદલે દૂધી, બટાકા, કુંગળી, ગાજર, કોબી વગેરે વાપરી શકાય. દા.ત. પાલખના સૂપમાં કાચા કેળાં, બટાટા, તાજી વટાણા અને કોબી ફુલેવર પોતે જ સ્નિગ્ધ છે. તાજી મકાઈને છીણી ગરમ પાણીમાં ૧૦ થી ૧૫ મિનિટ ધીમે ધીમે સીજવવાથી મજાનું સૂપ બનશે. ટામાટા, કોબીજ, ગાજર, સતાવરી (એસ્પેરેગસ), કુંગળી, ફુલેવર, બટાકા, બીટ વગેરે જેવાં શાકભાજી અને પાંદાંવાળા શાકભાજીના વિવિધ પ્રકારના સૂપ બનાવી શકાય. મગની દાળ જેવી વિવિધ દાળોનો ઉપયોગ ખૂબ જ પ્રચલિત છે. જુદાં જુદાં શાકભાજીને મગની કે અન્ય દાળ સાથે ભેળવીને પણ સ્વાદિષ્ટ સૂપ બનાવી શકાય.

૮. તંદુરસ્તી જાળવતી ચટપટી વાનગીઓ

લીલી ચટણી : કોથમીર, મીઠા લીમડાના પાન, નાળિયેરનું ખમણા, થોડા સિંગદાળા, તલ, લીલા મરચાં, મીહું આદું, લીબું, ગોળ (ખાંડ નહિ), લસણ (નાખવું હોય તો)ની મિક્ષ્યરમાં ચટણી બનાવવી. દહીંથી ચટણી સ્વાદિષ્ટ બને છે. કાકી કે પાલખનાં પાન નાખી શકાય. આ ચટણી, ખાખરા, વેજિટેબલ કટલેટ, ફણગાવેલાં કઠોળ, વેજિટેબલ ઢોકળાં, દહીંવડા, ભેળમાં વપરાય.

દહીનું સ્પેડ : દહીને કપડામાં બાંધીને પાણી નીતરી જવા દેવું. ત્યાર બાદ તેમાં રાઈકુરીયાનો ભૂકો, મીહું નાખીને બરાબર મેળવવું.

ઘઉના ફાડાનો પુલાવ : તેલ ગરમ થવા દઈ તેમાં જીરું ને ઝીણા સમારેલા કાંદા નાખી સાંતળવું પછી ફાડા નાખવા. ત્યારબાદ વટાણા, આદું, લીલા મરચાં, તદ્દન થોડું મીહું, પાણી નાખીને બરાબર ચડવા દેવું. મોળા દહીં કે સૂપ સાથે પીરસવું.

વેજિટેબલ નૂડલ્સ : તમામ શાકના નાના કટકા સમારીને વરાળથી બાફી ઠંડા પાડવાં. પછી તેને છુંદીને તેમાં કોર્નફલેક્સનો ભૂકો ઉમેરવાથી શાક બંધાશે અને કડક રહેશે. ત્યાર પછી નોનસ્ટિક તાવડીમાં થોડા તેલથી સીજવવાં, તળવાં નહીં.

ભરેલાં ફુલાવર : ફુલાવરને ધોઈ મોટા કટકા કરી વરાળમાં બાફી લેવા. મિક્ચરમાં વટાણાની પેસ્ટ બનાવવા વટાણા, લીલાં મરચાં, આદું, લસણ નાખવાં. બાફેલાં ફુલાવરમાં વટાણા પેસ્ટ ભરી, તપેલી-પેનમાં તેલ મૂકી સાંતળવા. ઉપર ભરેલાં કોબીફુલાવર ગોઠવીને ધીમે તાપે પ મિનિટ થવા દેવું. ઉતારીને કોથમીર ભભરાવો.

શાકભાજીનાં ઢોકળા : ભાજ ધોઈને ઝીણી સમારવી, દૂધી ખમણવી, તેમાં ઘઉં અને ચણાનો લોટ ભેળવીને ખીરું તૈયાર કરીને થાળીમાં ઢોકળાં બાફી રાઈ વધાર, કોથમીર ભભરાવી. લીલી ચટણી સાથે ગરમ ગરમ પીરસવું.

ઊંઘિયું : ચીરેલાં રવૈયાં, બટાકા, રતાળુ, કંદ, શક્કરિયાં, કેળાના કકડા ભરી લેવા. બાકીનો વધેલો મસાલો પાપડીમાં ચોળી દેવો. કુકરમાં એક ચમચો તેલ નાખી પ્રસરાવી દેવું. પ્રથમ પાપડીનો થર કરવો. તેના પર ભરેલાં શાક ગોઠવવા. તેમાં પાણી નાખી કુકરની બે સીટી વાગે પછી તાપ ધીમો કરી દસ મિનિટ રહેવા દેવું. ત્યાર બાદ ધીમેથી હલાવી કોથમીર છાંટી પીરસવું.

શકના પૂડલા : ચણા ને ચોખા બંને લોટને ભેગા કરી તેમાં મીહું, હિંગ, આદું, મરચાં, કોથમીર, ખમણોલી દૂધી નાખીને તેનું પાતળું વેસણ બનાવવું. નોનસ્ટિક તવી ગરમ કરી, સહેજ તેલ નાખો તેના પર મોટો ચમચો ભરી વેસણ પાથરી, ચારે તરફ પાતળું, બ્યાસ્થિત પાથરી પૂડા ઉત્તરવા. તેને લીલી ચણણી સાથે પીરસવા.

મકાઈનો ચેવડો : મકાઈને ખમણોલી લેવી. તાવડામાં તેલ મુકી રાઈનો વધાર કરી, એમાં ખમણોલી મકાઈ નાખીને ધીમા તાપે થવા દેવી. ગુલાબી થાય ત્યારે તેમાં ૧ કપ નવશેરું પાણી નાખી હલાવવું. તમામ મસાલા નાખી ઉતારી લેવું. કોથમીર ભભરાવી પીરસવું.

ટાકો : ચોળાને ૪-૫ કલાક નવશેરા પાણીમાં પલાળવાં. પછી પ્રેશરકૂકરમાં જરા મીહું, આદું, મરચાં નાખી બાઝીને સહેજ છુંદીને પેસ્ટ બનાવવી. ટામેટોં, કાંદા અને કેપ્રિકમનો સોસ બનાવવો. ખાખરા પર પહેલાં ચોળાનું પેસ્ટ પાથરવું ને સોસ છાંટી, ઉપર ખમણોલ કોબી, પપૈયાં ને ગાજર પાથરી પીરસવું.

ભેળ : સેવ, ખાખરાનો ભૂકો, મમરા ભેગા કરી તેના પર ફણગાવેલ મગ, સમારેલા બટાકા ને સફરજન જોઈતા પ્રમાણમાં લેવાં. ઉપર બંને ચટણી નાખવી. તેના ઉપર કાંદા, દાડમના દાણા તથા કોથમીર ભભરાવવી.

પાનોલી : મગદાળ ત્રણ ચાર કલાક પલાળીને મરચાં સાથે મિક્ષરમાં જાહું ખીચું વાટવું. થાળીમાં પાથરીને વરાળથી બાફવું. કાપીને કકડા પાડીને ઉપર રાઈ, હિંગ વગેરેનો તેલમાં વધાર કરવો. કોથમીર ભભરાવી પીરસવું.

બેકડ પૂરી ચાટ : કરકરા ઘઉંના લોટમાં તેલ, મીહું, મરીનો ભૂકો, જાહું પાઉડર, ત્રણ ચમચી સ્કિમ્સ મિલ્ક પાઉડર - બધું બરાબર ભેળવી નવશેરા પાણીમાં કઠળ લોટ બાંધો. અદ્ધો કલાક ઢાંકી રાખો. પછી નાની પુરી વણી તેમાં જીણા કાણાં પાડી પ્લેટમાં ગોઠવી ઓવનમાં શેકવી.

ચાટની વસુઅંસો મિક્સ કરી, પ્લેટમાં શેકલી પુરી ઉપર ચાટ પાથરી દેવા. લાંબુ નિયોવી, કોથમીર ભભરાવી, સાથે ખજૂર ચટણી ને દર્હી વાપરી શકાય.

કોફતા (મૂઠિયાં) : ધીણેલી દૂધી અથવા જીણી સમારેલી કોબી કે મેથીની ભાજમાં મીહું, વાટેલાં મરચાં, સોડા તથા ઘઉં, ચણા બંને લોટ બરોબર લેળવીને નાનાંનાં મૂઠિયાં તૈયાર કરવા. પેનમાં તેલ મુકી વાલોળ(અથવા જીણી પાપડી, ફણસી, ગવાર)ને વધારો. તેમાં એકથી સવા વાટકી પાણી નાખી. મીહું, હળદર, ધાણજરું, મરચાનો ભૂકો નાખી ખદખદે એટલે હલાવીને તૈયાર કરેલા કોફતા ઉપર મુકી દેવા. ૧૦-૧૨ મિનિટ ધીમા તાપે થવા દઈ ગરમગરમ પીરસો.

બેકડ ડિશા : આ વાનગીઓ વ્હાઈટ સોસ, શાકભાજી, ફળો સાથે રૂપગોટી, મેકોની અથવા નુડલ્સની બને છે. વ્હાઈટ સોસ બનાવવા મેંદોને બદલે મકાઈનો લોટ વાપરવો. મલાઈ વિનાના દૂધમાં મકાઈનો લોટ મેળવી તેને ધીમા તાપે ગરમ કરવાથી સોસ બનશે. ચીજને બદલે પનીર વાપરી શકાય. બેકડ ડિશનું કડક પડ બનાવવા ચીજને બદલે કેળાં/બાટાંનો દૂધો અને દર્હીનું મિશ્રાશ વાપરી શકાય.

મિષ્ટાન : મીઠાઈઓમાં ખાંડ ને ગોળ બદલે, ગળ્યાં ફળ(ચીકુ, કેરી, કેળાં) તથા મીઠાશવાળા સૂકા મેવા જેવા કે ખજૂર, સૂકાં અંજર, લાલ દરાખ વાપરી શકાય. ડાયાબિટીસના દર્હાઓ માટે આ સલાહ સામાન્ય રીતે અપાય છે. કોરોનરી હદયરોગના દર્હાઓએ ખાંડ-ગોળની વપરાશ ઓછી કરવી.

ગાજર/દૂધીનો હલવો : સામાન્ય રીતે ધીને બદલે દૂધી કે ગાજરને ખમણીને સીધા જ મલાઈ વિનાના દૂધમાં ઓછી ખાંડથી બનાવી શકાય.

દૂધપાક : ચોખાને બદલે ઘઉંના ફાંડા, ગાજર કે દૂધી વાપરી શકાય.

પૂરણપોળી : તુવેર/ચણા દાળ પૂરણ ભરીને બનાવેલી ગળી ધી વિના રોટલીમાં પ્રોટીન ને જટિલ કાર્બોહાઇડ્રેટ સારા પ્રમાણમાં છે.

શિંખડ : મલાઈ વિનાના મોળા દર્હીમાંથી મસકો બનાવીને કેરી, સ્ટ્રોબેરી, કેળાં ફળથી મીઠાશ આવે ને ખાંડની જરૂર ઓછી પડે.

રોગનાં મૂળિયાં મન પ્રદેશમાં છે. નિખાલસ માણસનું મન નિરોગી હોય છે. સીધી લીટીનો આદમી, નિરામય ને લાંબા આચ્યુટ્ટની શક્યતા વધારે છે. દ્વેષ રોગજનક, ઈર્ઝ

રોગ જનેતા છે. મેલું મન શરીરમાં મેલ દાખલ કરે તે રોગ છે. ઉજાગરો થવાનો હોય ત્યારે પેટ થોહું ખાલી રાખવું. બીધનો અનાદર રોગ નોતરે છે.

ઊંઘની ગોળી કરતાં થાકવાની તરદી લેવી. ઈરાદાપૂર્વક ઊંડા થાસ લેવામાં પૈસા બેસતા નથી. રાતે પથારીમાં પડતી વખતે થાકનું નામનિશાન ન હોય ત્યારે ઊંઘ કાલાવાલા કરાવે છે. ટિવસમાં એકાદ વખત માણસે હાંકવું પડે એવું કોઈ કામ કરવું જોઈએ. જરપથી ચાલવામાં કે ધીમેથી ઊડવામાં ફેફસાં સંકોચ-વિસ્તાર પામે છે.